

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரிசிப் பற்றாக்குறை,
விவையேற்றம், தரமான அரிசி நியாயமான விலையில்
வழங்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் ஆகியவை
குறித்து

[1974 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்ற அளவில் 22,000 டன் என்று நாங்கள் கணக்குப் போட்டிருந்தாலும்கூட, 1973-ம் ஆண்டிலே அரசு இருப்பிலிருந்தும் தனி வணிகர்களாலும் 71,736 டன் அங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதையொட்டி நாங்கள் கொடுத்திருக்கிற கணக்கு 22,000 டன் பற்றாக்குறை என்றிருந்தாலும், அங்கே மேற்கொண்டு 50,000 டன் வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த முறையில் அங்கே ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இந்த உபரியாக வருவதை யார் வாங்குகிறார்கள், அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் கடத்தல்காரர்களால் தான் இந்த அதிகவிலை விற்கும் பிரச்சனை ஏற்பட்டு வருகிறது. இந்த 50,000 டனையும் அரசு கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் ரூ. 1.50 விலையில் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த ஏற்பாட்டிலே ஏதாவது தவறு இருந்தால், சுட்டிக் காட்டினால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

5. அறிவிப்பு.

பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 18-3-1974-ம் நாளன்று விவாதத் திற்கும், வாக்கெடுப்பிற்கும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய மானியக் கோரிக்கைகள் எண் 34. உணவு பொருள்கள் வழங்கு துறை, 55. பல்வகை மூலதனச் செலவு ஆகியவை 22-3-1974-ம் நாளன்றும், 22-3-1974-ம் நாளன்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய மானியக்கோரிக்கைகள் எண் 18. மருத்துவம், 19. பொதுச் சுகாதாரம், 47. பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு நீர்வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு, 33. நகரப் பகுதி வளாச்சி ஆகியவை 18-3-1974-ம் நாளன்றும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்றும் அறிவிக்கிறேன்.

6. 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

*திரு. குழ. செல்லையா : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய கருத்தினைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தனக்கே உரிய நல்ல தமிழில் மிக தெளிவாக நீண்டதொரு அறிக்கையாகச் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கும், உற்பத்தி குறைவிற்கும், இங்கே ஏற்படுகின்ற அந்தக் குறைகளைத் தடுப்பதற்கும் பூரண முழுப்பொறுப்பு நடுவன் அரசுதான் என்பதை இங்கே தெளிவாக

1974 மார்ச் 11]

[திரு. குழ. செல்லையா]

எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும் அந்தக் காரியங்களுக்கு எல்லாம் நான் பல முறை கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன், தொலை பேசி மூலம் பேசியிருக்கிறேன், தந்தி கொடுத்து இருக்கிறேன். என்ற விளக்கத்தையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

அவர்களுடைய அறிக்கையைப் பார்க்கிற நேரத்தில் மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுக்கு பெற வேண்டிய காரியங்களைப் பெறுவதற்கு தந்தி கொடுப்பதும் கடிதம் எழுதுவதும் தான் முக்கியம் என்றால் இதற்கு ஒரு முதலமைச்சர் என்ற முறையில் இவ்வளவு பெரிய அமைப்புகள் தேவை தானா என்பதை அவருடைய கருத்திலிருந்து நம்மாலே உணர முடிகிறது. எனவே, இதைப் போன்ற காரியங்களைச் செய்வதற்கு நம்முடைய அரசே முழு பொறுப்பு என்று இருக்கவேண்டும். அதை உணரவில்லை, முழு கவனமும் இதில் அரசு செலுத்தவில்லை, தவறி இருக்கிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சி, மின்சாரம், கைத்தறி நெசவாளர்கள் பிரச்சினை போன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகள் குறித்து இங்கே நிதி நிலை அறிக்கையிலே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மையைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய நாடு சிறப்பாக உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருந்தால் தான் நாட்டிலுள்ள முன்னேற்றம், வளர்ச்சி மிக நல்ல முறையில் இருக்கும்.

குறிப்பாக, விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய அரசின் கவனம் அதிகமாக அந்தப் பகுதிக்குத் திரும்பவில்லை என்பதை நம்மாலே சொல்ல முடியும். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரங்கள், டீச்சி கொல்லி மருந்துகள், விதை போன்றவற்றில் கவனம் செலுத்தவில்லை, விவசாயிகளுக்கு, ஏழை நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு தகுந்த முறையில் அது பகிர்ந்து அளிக்கப் படவில்லை என்ற நிலைமையை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. காரணம், தஞ்சை மாவட்டத்திலிருக்கும் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரங்கள் அங்கே நிச்சயமாகப் போகவில்லை. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அறிக்கையிலே இத்தனை டன் உரம் குடோனில் இருக்கிறது, அனுப்பியிருக்கிறோம் என்ற செய்தி கேட்டு விவசாயிகள் வாங்குவதற்குச் சென்றால் அவர்களுக்கு தகுந்த முறையில் உரங்கள் வழங்கப்படவில்லை.

எக்கர் ஒன்றுக்கு 10 கிலோ வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். 10 கிலோ உரம் வாங்க வேண்டுமானால் கணக்குப் பிள்ளையிடம் ரசீது வாங்க வேண்டும். அந்த ரசீதை வாங்கிக் கொண்டு போய் கிராம சேவக்கிடம் கையெழுத்து வாங்கவேண்டும். அப்படி கிராமசேவக்கிடம் வாங்கிய ரசீதை எடுத்துக்கொண்டுபோய், விவசாயி வளர்ச்சி அதிகாரியிடத்தில் கொடுத்து 10 கிலோ உரம் வாங்க வேண்டும். இதற்கு ஏறத்தாழ மூன்று நாட்கள் அவன் வேலையை விட்டு அலைய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமை தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருந்தது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. குழ. செல்லையா]

[1974 மார்ச் 11]

அது மட்டுமல்லாமல் ஒரு உர மூட்டையின் விலை ரூ. 50.30 என்று சொன்னால் அது ரூ. 130 வரை விற்கப்படுகிறது. இதனால் ஏழை எளிய நடுத்தர விவசாயிகள் அதை வாங்கிப் போட முடியாத சூழ்நிலையில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ரசாயன உரம் இல்லாமல் இந்தக் காலத்தில் சாகுபடி செய்ய முடியாது என்பது எல்லோரும் அறிந்த உண்மையாகும். முறையாக உரம் வழங்குவதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உரம்தான் இந்த நிலைமை என்றாலும், பூச்சிகொல்லிமருந்து கிடைக்காமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறுகிய கால பயிர்களான, கருணை போன்றவற்றிற்கு ஒரு முறையல்ல 6 முறை பூச்சி மருந்து தெளிக்கவேண்டும். உரம் தான் தட்டுப்பாடு என்றால் பூச்சி கொல்லி மருந்தாகிலும் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டாமா? அவர்கள் இரட்டிப்பு விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அங்கேயிருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் வினியோகம் செய்யாமல், இப்படிப்பட்ட பூச்சிகொல்லி மருந்துகளை தனியார் மூலம் வினியோகம் செய்ய அனுமதித்து இருப்பதால் இப்படி விவசாயிகள் இரட்டிப்பு விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது.

அதே போல் பொறுக்கு விதைகளும் தற்போது கிடைக்கவில்லை. கிடைக்கின்ற விதைகளைப் போட்டாலும் அவற்றிற்குப் பாதுகாப்பு தகுந்த படி இல்லை. இதனால் விளைச்சலில் பர்சன்டேஜ் குறைந்து விடுகிறது. அதனால் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த அரசு விவசாயிகள் பக்கம் தகுந்த கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது களம் கட்டித் தர ஒன்றியங்கள் முற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த களங்கள் கட்டுகிற நேரத்திலும் யார்யார் ஒன்றியத்தின் தலைவருக்கு ஓட்டுப் போட்டார்களோ, அந்த ஊராட்சிக்குத்தான் அந்தப் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. இப்படி களங்கள் கட்டப்படுகிற நிலைமையை நம்மாலே பார்க்க முடிகிறது. இதை யாரும் மறுத்துச் சொல்ல முடியாது. ஒன்றியங்களில் பார்த்தால் தெரியும்.

விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக கடன் கொடுக்கப் படுகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் யாரோ சிலர் கையாடல் செய்ததற்காக, யாரோ சிலர் பணம் எடுத்தார்கள் என்பதற்காக, அந்த விவசாயி களுக்குத் தருவது சரியான படி, முறையாகத் தரப்படவில்லை. அவர் களுக்குக் கடன் வழங்குகிற நேரத்தில் பல்வேறு தவறுகளைச் சொல்லி காலதாமதம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் அதற்குப் பதில் தயாரித்து வருவதற்கே 2, 3 மாதம் ஆகிறது.

விவசாயிகளுக்கு விவசாய காலத்தில், குறிப்பிட்ட பயிர் வைக்கிற காலத்தில் போதிய உரம், கடன், பூச்சி கொல்லி மருந்து இவற்றை வழங்காவிட்டால் பிறகு அது பயன்படாமல் போய்விடும். ஆகவே குறிப்பிட்ட காலத்தில் கடன் கொடுக்க வழிவகை செய்யவேண்டும்,

1974 மார்ச் 11]

[திரு. குழ. செல்லையா]

தஞ்சை கூட்டுறவு வங்கியில் ஒரு புதிய முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தலைவரோ, செயலாளரோ தவறு செய்தார்கள் என்பதற்காக, பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள் என்பதற்காக, அந்தக் கடன் தொகையை பணமாக பட்டுவாடா செய்யாமல் அவர்களுக்கு செக் மூலமாக கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு விவசாயியும் தங்களுடைய வேலையை விட்டுவிட்டு எங்கே பாங்க் இருக்கிறது என்று பார்த்து அங்கே போய் 1, 2 நாள் தங்கி பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வரவேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனவே அந்த பட்டுவாடா முறையில் தலைவர் மீதோ, செயலாளர் மீதோ சந்தேகம் ஏற்பட்டால், கூட்டுறவு மத்திய வங்கியே ஒரு மொபைல் வண்டி மூலம் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் விவசாயிகளுக்குப் பணம் பட்டுவாடா செய்ய வேண்டுமோ அந்தப் பகுதிகளுக்குச் சென்று பணம் விவசாயிகளுக்குப் பட்டுவாடா செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பால் உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொல்கிற போது 1972-73, 1973-74-ல் இருந்ததைவிட அதிகமான உற்பத்தி இப்போது இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தேவையான பால் மக்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. எல்லா இடங்களிலும் பால் பண்ணையில் நஷ்டம் ஏற்படுவதாகத்தான் கணக்கு இருக்கிறது. லாபம் இருந்ததாகக் கணக்கில் இல்லை. இழப்படி உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிற கணக்கைப் பார்த்தால் எப்படி நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு பால் பண்ணை இருந்தது. அந்தப் பால் பண்ணையின் தலைவராக அந்தத் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் பொறுப்பேற்று இருந்தார்கள். 20 லட்ச ரூபாய் அந்தச் சங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்போது அந்தச் சங்கத்தைக் கலைத்துவிட்டு, அதன் பொறுப்பை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் பொறுப்பின்கீழ் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

இப்படி ஒவ்வொரு சங்கமும் 20 லட்சம், 10 லட்சம் என்று நஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, இந்த அரசு தகுந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. ஏதாவது எதிர் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் சங்கங்களில் பொறுப்புகளில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதுவும் குறிப்பாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அந்தச் சங்கங்களுக்கு ஒரு முறைக்கு இரு முறை தணிக்கைக்கு வந்து, உண்மையிலேயே எந்த விதமான தவறுகளும் இல்லையென்றால் கூட, அதன் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கிற நிலைமையிருக்கிற நேரத்தில், ஒரு பால் பண்ணையில் 20 லட்ச ரூபாய்க்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது, அதன் மேல் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்று

[திரு. குழ. செல்லையா] [1974 மார்ச் 11]

சொன்னால், அதற்குக் காரணம் ஆளும் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அதற்குத் தலைவராக இருந்தார்கள் என்பதுதான் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது.

[முற்பகல் 10--30]

மாண்புமிகு திரு. மு.கண்ணப்பன் : தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கத்தில் அங்கத்தினர் சட்ட மன்ற உறுப்பினரால் 20 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஏராளமான ஊழியர்கள் அங்கே ஏற்கனவே வேலையில் இருந்த காரணத்தினால் ஓரளவுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு, அன்றைக்கு நிர்வாகத்தில் இருந்தவர்கள் பதவி காலம் முடிந்த பிறகு அரசாங்க அதிகாரிகளே அதற்கு முழுப் பொறுப்பேற்று நடத்தும் படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, 20 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் என்று தவறான தகவல் தரவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. குழ. செல்லையா : சட்டமன்ற உறுப்பினர் இந்த சங்கத்தின் தலைவராக பொறுப்பேற்றிருந்தார்கள். நிர்வாகத்தின் முழுப் பொறுப்பும் தலைவரைச் சார்ந்தது. அதிலே பணியாளர்களை நியமிப்பது கூட அந்த போர்டே தவிர, அரசாங்கம் இல்லை. இந்த இப்புக்குத் தகுந்த காரணம் சொல்லப்படவில்லை. தணிக்கை கூட இன்னும் முடியவில்லை. எனவேதான் முழுப் பொறுப்பு தலைவரைச் சார்ந்தது.

எதிர்க்கட்சியினர் சம்பந்தப்பட்டிருந்தால் தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பதும், ஆளும் கட்சியினர் சம்பந்தப்பட்டிருந்தால், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் தலைவராக இருக்கிற காரணத்தினால் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. ஏதேதோ செய்கிறார்கள் என்ற சந்தேகம் பொது மக்களுக்கு எழுந்து, சர்வகட்சியினர் ஊர்வலம் சென்று கிளர்ச்சி செய்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் மனுக் கொடுக்கும்படியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கும் சர்வகட்சிக் குழுவின் மனுக்கள் கொடுக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நான் தவறான தகவல் கொடுக்கவில்லை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரம் போட்டதற்காக மின்சார விழாக்களை நடத்துகிறார்கள். எல்லா கிராமங்களிலும் வேலைகள் முடிந்துவிட்டதாகச் சொல்லப்பட்டாலும், வேலை செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. நான் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டுக்குக் காரணம் ஒரு வகையிலே உற்பத்திக் குறைவுதான்.

அதே நேரத்தில் எங்கே ஆளுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எங்கே அமைச்சர்கள் வருகிறார்களோ அந்த நேரத்தில் அங்கெல்லாம் விழாக்கள் எடுக்கிறார்கள். அப்படி விழா நடைபெறுகிறபொழுது மூன்று நாட்களுக்கு

1974 மார்ச் 11] [திரு. குழ. செல்லையா]

சுற்று வட்டாரத்தில் 15 கிராமங்களுக்கு மின்சாரத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு ஆடம்பரமாக மின்சாரத் தட்டுப்பாடு உள்ள காலத்தில் விழா எடுக்க வேண்டுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். குறைந்த அளவு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி விழா எடுக்கலாம். அதே நேரத்தில் பெரிய அளவுக்கு பத்து, பதினைந்து கிராமங்களுக்கு தேவையான மின்சாரம், இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்குத் தேவையான மின்சாரத்தை ஒரு விழாவுக்குப் பயன்படுத்துவது என்றால், அப்படி ஆடம்பர விழாக்கள் எடுப்பதினால் நெருக்கடியான சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இனிமேலாவது இம்மாதிரி நிலைமைகளைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார வேலைகளை அவசரம் அவசரமாகச் செய்வதன் காரணத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமைகளை நான் முன்னால் சட்ட மன்றத்தில் கூட எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், என்னுடைய கிராமத்தில் மின்சாரக் கம்பங்கள் ஊன்றப் பட்டனவே தவிர, மின்சாரம் தரப்படவில்லை. ஒரு வரிசையில் கம்பிகள் இழுக்கப்பட்டன. இன்னொரு வரிசையில் சில கம்பங்கள் இருக்கின்றன. மற்ற பகுதியில் கம்பங்கள் ஊன்றப்படவில்லை.

பேராவூரணித் தொகுதியில் முதுகாடு என்ற ஒரு கிராமம். சட்ட மன்ற உறுப்பினர் இருக்கிற இடத்திலேயே இந்த நிலைமை என்றால், மற்ற பகுதிகளில் காரியங்கள் எப்படி இருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

பல்வேறு பகுதிகளில் கொடுத்த ஸ்கெச்சை வைத்துக்கொண்டு செய்கிறோம் என்று அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். ஆனால், ஆளுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிற சட்டமன்றத் தொகுதிகளில் அங்கே எந்தவிதமான கணக்குகளும் எடுக்கப்படுவதில்லை. வரிசையாக மின் கம்பங்களை ஊன்றி கம்பிகளை இழுத்துவிட்டு, பின்னால் எஸ்டிமேட் போடக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவேதான், பாரபட்சமற்ற வகையில் எல்லா மக்களுக்கும் ஒளி வழங்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். எல்லா மக்களிடமும் அரசு வரி வாங்குகிறார்கள். எல்லா மக்களுக்கும் வரி போடப்படுகிறது. எல்லாவித உரிமைகளும் எல்லா மக்களுக்கும் உண்டு என்ற சொல்லு கின்ற நேரத்தில் ஒரு சில பகுதிகளுக்கு இப்படி, வேறு சில பகுதிகளுக்கு அப்படி என்கின்ற நிலைமை இருப்பது நல்லது அல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மின் சாரத்தை விரிவுபடுத்துகிற நேரத்தில் காவல்துறை காலனிகளுக்கு, போலீஸ் காரர்கள் தங்குகின்ற காலனிகளுக்கு பத்து மணியோடு மின்சாரம் நிறுத்தப் பட்டு விடுகிறது. அதனால் அவர்களுடைய குழந்தைகள் தேர்வு நேரங் களில் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி படிக்க முடியவில்லை. எனவே, பொதுவாக மீட்டர் இருப்பதைத் தவிர்த்து, வீடு வீடாக தனி மீட்டர்

[திரு. குழ. செல்லையா] [1974 மார்ச் 11]

வைத்து, இவ்வளவு தான் மின்சாரம் பயன்படுத்தவேண்டும். அதற்கு மேல் பயன்படுத்தினால் பணம் கட்டவேண்டும் என்ற முறையை வைத்தால், காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நலமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கடன் கொடுத்ததை ரத்து செய்வதாக சொல்லியிருப்பது மகிழ்ச்சி அடையக் கூடிய காரியமாகும். அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு வேல்பபன் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல் அந்த ஒரு கோடி ரூபாயும் முறைப்படி பாதிக்கப்பட்ட நெசவாளருக்குத் கிடைத்ததா என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

சின்னாளம்பட்டி, சித்தையன்கோட்டை பகுதிகளிலே அண்ணா தி.மு.க. வின் சார்பில் ஜனவரி 10, 11, 12-ம் தேதிகளில் ஏறத்தாழ 10,000 பேர்களுக்கு கட்சி பாடுபாடு இல்லாமல் இனமாக அரிசி விநியோகம் செய்தோம். அப்பொழுது நானும் அங்கே போயிருந்தேன். அப்படி போயிருக்கும்பொழுது நெசவாளர்களிடமிருந்து அவர்களுக்கு அரசாங்கத் தால் வழங்கப்பட்டிருக்கிற கார்க்களை வாங்கி பரிசீலனை செய்து பார்க்கிற நேரத்தில் எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல் அங்கிருக்கிற சின்னாளம்பட்டி நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், முறையான நெசவாளர்கள் 100 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், 200, 300 கார்க்கள் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏன் இப்படி நிலைமை என்றால் அங்கு பட்டு நூல் கார்க்கு மூலம் வாங்கி விற்பனை செய்து கொள்ளலாம். ஆளுகின்ற கட்சியிலுள்ளவர்கள் 100 பேர்கள் இருந்தால் 200 கார்க்கள் வாங்கி, 100 பேர்களுக்கு விநியோகம் செய்து விட்டு, அவர்கள் பட்டு நூலை வாங்கி விற்பனை செய்ததாக அங்கே சொல்லப்படுகிறது. நான் இதைச் சொல்லுகிற காரணம் என்ன வென்றால் ஒரு கோடி ரூபாயை ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அதை முன்கூட்டியே செய்திருக்கலாம். ஆனால், காலம் கடத்தி. .

மாண்புமிகு திரு செ.மாதவன் : அனைத்துக் கட்சி குழு போட்டு, கார்க்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் கட்சியைச் சேர்ந்த பிரதிநிதி அங்கு இருந்திருப்பார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் இதை எடுத்துக் காட்டவில்லையா?

திரு குழ. செல்லையா : பூரண உரிமை அந்தத் தொகுதி தி.மு.க. சட்ட மன்ற உறுப்பினர் கையிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட, அதிகாரிகள் யார் சொன்னாலும் ஆளும் கட்சியினர் சொல்லுவதைக் கேட்கிறார்களே தவிர, எல்லோருடைய கருத்துகளையும் கேட்டுக்கொள்வதில்லை.

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : கட்சி விவகார உணர்ச்சியில் நான் தலையிட விரும்பவில்லை. ஆனால் மாநிலம் முழுவதும் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் அனைத்துக் கட்சிக் குழு போடப்பட்டு, யார் யார் தறி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் கணக்கு எடுத்து கார்க்கள் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கணக்குக்கு மீறி ஏதாவது தவறு

1974 மார்ச் 11]

[திரு. செ. மாதவன்]

செய்யப்பட்டிருந்தால் அனைத்துக் கட்சிக் குழுவில் உள்ள அங்கத்தினர் சுட்டிக் காட்டியிருக்கலாமே? அப்படி ஏதாவது சுட்டிக் காட்டி நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்ததா? அப்படி ஏதாவது இருந்தது என்று சொன்னால், நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு குழ. செல்லையா : பல முறை இப்படி நிலைமை இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் குறிப்பாக ஊரிலிருக்கிறவர்கள் மலைக்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்று ஒரு பட்டியலை வைத்துக் கொண்டு, அதன்படி வாங்கின கார்டுகளை முறையாக விநியோகம் செய்யவில்லை . . .

(திரு கே. என். குமாரசாமி எழுந்திருந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு குழ. செல்லையா அவர்கள் பேசட்டும். இப்படி ஒரு உறுப்பினர் பேச்சில் மற்ற உறுப்பினர்கள் குறுக்கிட்டுக்கொண்டிருக்க முடியாது.

திரு குழ. செல்லையா : ரூபாய் 100, 100 ஆக ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுக்கிற நேரத்தில், அந்தப் பணத்தை திருப்பி வசூல் பண்ணுகிற நேரத்தில் சிரமம் இல்லாமல் இருப்பதற்காக, பணத்தை அனுப்புகின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு முறையாக கிடைக்கின்றவகையில், ஒட்டுமொத்தமாக அனுப்பாமல், தனித்தனியாக அவரவர் பெயருக்கு அந்தப் பணத்தை அனுப்பினால்தான் நல்லதாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அப்பொழுதுதான் திரும்பி வசூலிக்க முடியும்.

நான் இதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லுவதன் காரணம், தஞ்சை மாவட்டத்தில் கடன் தருகிற நேரத்தில் கணக்குப்பிள்ளை கணக்கை வைத்துக்கொண்டு அதன் அடிப்படையில் கடன் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால், அதைத் திருப்பிக் கேட்கிற நேரத்தில் அந்த ஆனையே காணமுடியாத ஒரு நிலைமை தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை இல்லாமல் ஒழுங்கான முறையில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கடன் தொகை போய்ச் சேரும்படியான வழிமுறைகளை வகுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே 34 பேர்களுக்கு சராசரி ஒரு ஆசிரியர் என்று கணக்கு வைத்து இருக்கிற நிலைமையைக் காண்கிறோம். கல்விக்காக நான்கில் ஒரு பங்கு செலவு செய்தாலும் கல்வியின் தரம் மிகவும் குறைந்திருக்கிறது என்பதைக் காண முடிகிறது. நிறையப் பகுதிகளில் சரியான ஆதாரக் கல்விக்கு வேண்டிய வசதிகள் இன்னும் செய்து தரப்படவில்லை. மற்றும் வேண்டிய சில செளகரியங்களும் இல்லை.

[திரு. குழ. செல்லையா]

[1974 மார்ச் 11]

அதோடு கூட மதிய உணவு திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஆசிரியர்கள் முழு கவனத்தையும் மதிய உணவு வழங்குவதில் செலுத்தவேண்டிய நிலைமை இருப்பதன் காரணமாக—மதிய உணவு வழங்குவது நல்ல திட்டம்தான், வரவேற்கிறேன்—அதே நேரத்தில் ஆசிரியர்கள் தலையில் அந்தப் பொறுப்பு சுமத்தப்படுவதால், கல்வியின் தரம் குறைந்து, கல்வி வளர்ச்சிக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது.

இந்த மதிய உணவு வழங்கும் பொறுப்பை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கோ அல்லது தனிக்கமிட்டிக்கோ, செலவு அதிகம் ஆனாலும் கூட, அளித்து விட்டால் உண்மையிலேயே கல்வியின் தரம் உயர்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முப்பத்தினான்கு மாணவர்கள் என்று இருப்பதை 20 அல்லது 25 என்று குறைத்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்தால், முறையான கல்வி மேலும் வளர முடியும் என்பதையும், இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வணிக வரியைப் பொறுத்தவரையில் வரிவிலக்கு வரம்பை ரூ. 50,000 ஆக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். அதிலே பலசாதாரண வியாபாரிகள் இலாபம் அடையக்கூடும் என்றாலும், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கிற நேரத்தில் வணிக வரி சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களில் கூட கட்சி மாச்சரியங்கள் தலைகாட்ட முற்படுகின்றன. வி.ஆர். நாராயணசாமி என்றவர், அண்ணா தி.மு.கவைச் சேர்ந்தவர். வெல்ல மண்டி வைத்திருக்கிறார். முசிரிப் புத்தன் கடை வைத்திருக்கிறார். நாங்கள் பாண்டிச் சேரியில் தேர்தல் வேலை செய்துகொண்டிருந்த நேரத்திலே அதிகாரிகள் அங்கெல்லாம் போய் கணக்கு வழக்குகளை அள்ளிக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள்.

நான் இதைக் குறிப்பிடுவதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. 50,000 ரூபாய் வரை விற்பனை செய்யக்கூடிய வியாபாரிகளுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த கணக்கைச் சரியாகப் பார்த்து செய்தால்தான் அதன் பலனை அந்த வியாபாரி பெற முடியும். ஆனால், கணக்கு பாரப்பவர்கள் எப்படி பார்க்கிறார்கள்? முதலிலே அதிகாரிகள் வருவது கிடையாது. பியூனை அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அந்த வியாபாரி அவனிடம் பணம் கொடுத்து அனுப்பினால் அதிகாரிகள் அந்த கடைக்குப்போவதே கிடையாது. பணம் கொடுக்கவில்லை யானால் அந்த கணக்கு, இந்த கணக்கு என்று சொல்லி, இவ்வளவு வருமானம் வந்திருக்கிறது. இவ்வளவு விற்பனையாகியிருக்கிறது என்று சொல்லி, வரி போட்டுவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமை நாட்டிலே பரவலாக நடைபெறுகிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

1974 மார்ச் 11]

[திரு. குழ. செல்லையா]

சிறு வியாபாரி ஒருவர் கல்லாவிலே கடன் வாங்கி 3,000 ரூபாய் வைத்திருப்பார்—எதாவது காரியங்களுக்காக. அந்த நேரம் பார்த்து அதிகாரி வருவார். இப்போது 3,000 ரூபாய் இருக்கிறது. அதனால் நீ காட்டுவது பொய் கணக்கு என்று சொல்லி, 3,000 த்தை 30 ஆல் பெருக்கி இவ்வளவு விற்பனையாக இருக்கிறது; இவ்வளவு வரி கட்ட வேண்டுமென்று எழுதிவிட்டு போய்விடுகிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கக்கூடாது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்துத் துறையில் பணியாற்றுகிற “பூக்கிங் கிளார்க்” குகளுக்கு ஊக்க போனஸ் அளிக்கப்படும் என்று 1972 லே ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டும் இதுநாள் வரையிலே தரப்படவில்லை. அதைப்போல் இளநிலை எழுத்தர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் 210 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. ஆனால், காசாளர்களுக்கு 200 ரூபாய் தான் அடிப்படைச் சம்பளம் இருக்கிறது. வீட்டு வசதி வாரியம், குடிசைமாற்று வாரியம் போன்ற துறைகளில் இருக்கிற இளநிலை எழுத்தர்களுக்கும் காசாளர்களுக்கும் ஒரே சம்பளம்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தபோக்குவரத்துத் துறையிலே இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் இந்த மாறுதல் தேவையில்லை. இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, கோவிலைப்பற்றி ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கோவில் தர்மகர்த்தாக்களாக இருக்கிறார்கள். சில கோவில்களில் நிதி இருக்கிறது. சில கோவில்களுக்கு நிதியோடு நிலமும் இருக்கிறது. அந்த நிலங்களை நிலம் இல்லாத சாகுபடி செய்கின்ற உழவர்களுக்கு கொடுக்காமல், சில காரணங்களைக் காட்டி, அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு கொடுத்து விடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதற்கு பல ஆதாரங்கள் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லாமல் உண்மையாகவே கிடைக்கவேண்டியவர்களுக்கு அந்த நிலம் கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு கோயில் இருக்கிறது. அங்கே ஒரே மாதிரியான இரண்டு சிலைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று எங்கிருந்தோ திருப்பட்டு கொண்டுவந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த வட்டாரத்திலே உள்ளவர்கள், இதற்கு மேலிடத்திலுள்ளவர்கள், ஆளும் கட்சிக் காரர்கள்—சில பெரியவர்கள் உடந்தையாக இருப்பதாகப் பேசிக்கொள்கிறார்கள். ஒரேமாதிரியான இரண்டு சிலைகள் அங்கே எப்படி வந்தன என்பதைப் பற்றி விசாரித்து, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல், ஆளுவோர்களின் தலையீட்டினால் அந்தக் கோவிலில் திருட்டு மறைக்கப்பட்டுள்ளது. சிலை வாங்கியவரை விட்டுவிட்டு வேலை செய்கிற சாதாரண பணியான் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் அந்தப் பணியான் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட தவறுகள் எல்லாம் தவிர்க்கப்பட்ட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி முதலமைச்சர்

[திரு. குழ. செல்லையா]

[1974 மார்ச் 11]

அளித்திருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையில் கருத்துக்கள் நிறைந்திருந்தாலும், அவை மக்களுக்குப் பயன்படுபவைகளாக இல்லை என்று சுட்டிக் காட்டி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. துரைமுருகன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையை வரவேற்று நானும் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை முழுமையாகப் படிக்கின்ற போது, சில விஷயங்கள் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள முடியும். அந்த அளவுக்கு வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. காரணம், நிதிநிலை அறிக்கை என்பது ஒளிவு மறைவு இல்லாத ஒரு அறிக்கை என்பதால் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வெளிப்படையாக எல்லாவற்றையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு செய்திருக்கிற சாதனைகளையும், செய்ய வேண்டிய சாதனைகளையும் எடுத்துக் காட்டியிருப்பது மட்டுமல்லாமல், சாதனைகளைச் சாதிக்கின்ற நேரத்திலே ஏற்படுகின்ற தடங்கல்களைப் பற்றியும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அம்மையார் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் பேசும்போது நாங்கள் சொன்னவைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றிவிட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அப்படியெல்லாம் சொல்லாமல் நாட்டின் நடப்புகளைப்பற்றி முதலில் இரண்டு பக்கங்களில் கூறிவிட்டு, அதற்குப் பின்னால் காரணம் என்ன என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தான் சாதித்த சாதனைப் பட்டியலையும் சாதிக்க வேண்டியவைகளையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இருக்கின்ற குறைந்த அதிகாரத்தையும், குறைந்த வருவாயையும் வைத்து, நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறது நம்முடைய கழக அரசு.

வேளாண்மைத் துறையிலே பசுமைப் புரட்சி, முடிந்த அளவிலே பாசன வசதி, எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி, குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவுத் திட்டம், வீட்டுவசதி வாரியம், குடிசைமாற்று வாரியம், பிற்பட்டோர் நல பணித் திட்டம், கிராமங்களுக்கு எல்லாம் குடிநீர் வழங்கு திட்டம், சாலைகள் இணைப்புத் திட்டம்—இப்படி பல்வேறு திட்டங்களை குறைந்த அதிகாரத்தையும் குறைந்த வருமானத்தையும் வைத்து, இந்த அரசு சாதித்து இருக்கிறது.

ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் எல்லாம் தாங்கள் ஏதோ குறைகளைக் கண்டுவிட்டது போல் திரும்பச் திரும்பச் சில கருத்துகளைச் சொன்னார்கள்.

1974 மார்ச் 11]

[திரு. துரைமுருகன்]

அவர்கள் சொல்லியவைகளில் ஒன்று இங்கே உரம் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை என்பது. இரண்டாவது, மின்சார இணைப்புச் சரியாக தரப்படவில்லை என்பது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூட, இந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, மத்திய அரசு எப்படி தடையாக இருக்கிறது என்பதை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கின்ற சில அம்சங்களை மட்டும் இங்கே தொகுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கவேலை, அதனைச் சார்ந்த 1,000 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி நிலையம், சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டம், புதிய உரத் தொழிற்சாலைகள், எண்ணெய் சுத்திகரிப்புச் சாலை போன்ற திட்டங்களைக் குறித்து இறுதி முடிவுகள் அறிவிக்கப்படவில்லை.

நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் உரங்களை யேனும் மாநிலத்தில் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதைக் கட்டுப்படுத்த நமக்கு அதிகாரமளிக்கும்படி மத்திய அரசை நாம் கேட்டுள்ளோம் ; இதுவரையில் பதில் இல்லை.

காவிரிப் பிரச்சனைக் குறித்து “ஃபாக்ட் ஃபைண்டிங் கமிட்டி” தனது முடிவை மத்திய பாசன மின்விசை அமைச்சகத்திடம் அளித்துள்ளது. இதன்மீது விரைந்து முடிவு காண முதலமைச்சர் கடிதம் எழுதியுள்ளார் ; இதுவரையில் மத்தியிலிருந்து பதில் வரவில்லை.

மேட்டூரில் ஓர் அனல் மின்விசை நிலையமும், மேற்கு மலைத் தொடர்களிலும், ஓகனெக்கலிலும் நீர் மின்விசை உற்பத்தி நிலையம் அமைக்க அனுமதி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது ; இதுவரையில் அனுமதி கிடைக்கவில்லை.

கைத்தறி நெசவாளர்க்கு நன்மை பயக்கும் வகையில் சந்தானம் குழு சிபாரிசுகளை நடைமுறைப்படுத்த பிரதமருக்கு முதலமைச்சர் மடல் எழுதினார் ; இன்னும் பதில் இல்லை.

தூத்துக்குடி எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை, கடலூரில் புதிய உரத் தொழிற்சாலை, மணலியில் பெட்ரோ கெமிகல் தொழிற்சாலை, நைலான் தொழிற்சாலை, பற்ற வைப்பு இல்லாத குழாய்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை, இன்னும் பலத் திட்டங்கள் மத்திய அரசின் அனுமதி எதிர்பார்த்து நிற்கின்றன.

பொறியியல் தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்க, பல்கலைக் கழக மானிய குழுவின் ஆய்வு முடிந்த பின்னும் மத்திய அரசு இன்று வரையில் அனுமதி அளிக்கவில்லை.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1974 மார்ச் 11]

தொழிலாளர்களுக்கு அரசு நிறுவனங்களில் பங்குகள் கொடுக்கும் திட்டத்தை முழுமைப் படுத்த மத்திய அரசின் சில சட்டங்களில் மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதுகுறித்து நம் அரசு பலமுறை வற்புறுத்தியும் மத்திய அரசு இதுவரை இறுதி முடிவை அறிவிக்கவில்லை.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1-4-1974-ல் நடைமுறைக்கு வரவேண்டியது கூட இன்னும் இறுதி நிலையை அடையவில்லை.

இவ்வளவு காரிருளுக்கிடையிலேயும் நமது முதல்வர் அவர்கள் தமிழகத்தின் எதிர்கால நல்வாழ்வுக்கான ஒளி விளக்கை அணைத்து விடாமல் எஸ்.ஐ.சி. எம்பளம் போன்று காத்து நிற்கிறார்கள். அவசரமும் அவசியமுமாகச் செய்யப்பட வேண்டிய இத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த திட்டங்களுக்குக் கூட அனுமதி அளிக்காத மத்திய அரசை; மத்திய அரசு என்று சொல்வதைவிட இதை ஒரு மந்த அரசு என்றே சொல்லலாம்.

நாம் பரிந்துரைத்துள்ளத் திட்டங்களை மத்திய அரசு காலதாமதமின்றி நிறைவேற்றியிருக்குமானால் இன்று துணிக்குப் பஞ்சம் வந்திருக்காது, உரத்திற்கு பஞ்சம் வந்திருக்காது; மின்சாரத்திற்கு பஞ்சம் வந்திருக்காது ஆகவே, தமிழக அரசு எங்காவது எதையாவது செய்யத் தவறியதாகக் கருதப்படுமானால் அதற்கு முழுப் பொறுப்பும் மத்திய அரசுதான்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது மத்திய அரசுதான் எல்லாவற்றிற்கும் பொறுப்பு என்று சொல்கிறார்கள். மின்சார உற்பத்தியில் குறைவு ஏற்பட்டிருப்பதற்கு நீங்கள் எல்லாத் திட்டங்களையும் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி எழுதியிருக்கிறீர்கள். அதற்கு முன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஆகவே, காலதாமதத்திற்கு நீங்கள் தான் காரணம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன்: தமிழக அரசு ஏற்கெனவே அனுமதி கேட்டிருந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆவன செய்திருந்தால் ஓரளவு பற்றுக்குறையைத் தவிர்த்திருக்க முடியும்.

ஆகவே, தமிழகத்தில் இருக்கிற இந்த குறைந்த அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு, குறைந்த வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் கெட்டுவிடாமல், ஏழை எளிய மக்களின் எதிர்காலம் கெட்டுப் போகாமல் இருக்க, மக்களின் நல்வாழ்விற்கான ஒளி விளக்கை எஸ்.ஐ.சி. எம்பளம் போன்று காத்து வருகிறார் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்.

1974 மார்ச் 11]

[திரு. துரைமுருகன்]

டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எப்போதுமே பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கின்ற போது ஒரு புதுமையைச் செய்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் பட்ஜெட் என்றால் பலசரக்குக் கடையில் வாங்கிய பொருட்களுக்கு கணக்குப் பட்டியல் போல்தான்—புளி விலை இவ்வளவு, பருப்பு விலை இவ்வளவு, எண்ணெய் விலை இவ்வளவு என்று தான் காட்சியளிக்கும். ஆனால் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அளிக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையில் எப்போதுமே ஒரு புதுமையைக் காணலாம். அவர்களின் அறிக்கை புரட்சிக் கருத்துக்களை அளிக்கின்ற அறிஞர்களின் இதயப் படமாக விளங்குகிறது. இந்தியத் துணைகண்டத்திலே வேறு எந்த மாநிலமும் செய்ய முடியாத திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நாம் காண்கிறோம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணி புரிபவர்கள், மற்றும் அரசு ஊழியர்கள் எல்லாம் ஓய்வூதியம் பெறுகிறார்கள். ஆனால் சாதாரண மக்கள், நடுத்தர மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு வாய்ப்பு இல்லை. அவர்கள் வயதாகிப் போனால் வீட்டிலே தொல்லைகள், “கிளம்” என்றும் இந்தக் “கிளம்” எப்போது தொலையும் என்றும் பேசுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் ஓய்வூதியம் வழங்கிட டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தைப் போன்று மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை. இங்கிலாந்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் இருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேனே தவிர சரியான விபரம் எனக்குத் தெரியாது.

ஆனால், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுவார்கள், சாமானிய மக்களுக்காக, சாமானியர்களால் நடத்தப்படுகிற அரசு இது என்று. ஆக இந்த அரசு சமூக பொதுப் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்ற முறையில் மிகப் பெரும்பாலான குறைந்த வருமானம் பெறும் மக்களின் நலனுக்காக ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் 30 வயதான ஒருவர் தம்முடைய 55-வது வயது வரை மாதம் ரூ. 10 செலுத்தி வந்தால், அவரது 55-வது வயதில் இருந்து அவர் உயிரோடு இருக்கும் வரை மாதம் 100 ரூபாய் ஓய்வூதியமாக வழங்க அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. மாதம் 10 ரூபாய் என்பதாக அவர் 25 வருஷம் செலுத்தினார் என்றால் அவர் கொடுப்பது ரூ. 3,000 தான். ஆனால் 55 வயதுக்குப் பிறகு 16 வருடங்கள் அவர் உயிரோடு இருந்தாலும் மாதம் 100 ரூபாய் என்கிற அளவில் கிட்டத்தட்ட 18 ஆயிரம் ரூபாய் வரை பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. இடையிலே இறப்பு ஏற்பட்டாலும் அவர் கட்டிய தொகையை வட்டியுடன் அவரது குடும்பத்தினர் பெறுகின்ற வாய்ப்பும் இருக்கிறது. எங்குமே இல்லாத, இந்த ஒரு நல்ல திட்டத்தை நமது அரசு இங்கே கொண்டு வந்திருப்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1974 மார்ச் 11]

இரண்டாவதாக பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் என்பதாக அமைக்க முன்வந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய அம்சமாகும். மற்ற அண்டை மாநிலங்களிலே புதுப்புது விமானத்தை வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், மந்திரிமார்கள் பறக்க. ஆனால், இங்கே 5 கோடி மூலதனத்தில் பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகத்தை நிறுவி, நம்முடைய அனல் மின் நிலையங்களுக்குத் தேவையான நிலக்கரியைக் கொண்டு வருவதற்கு கப்பல்விட இருக்கிறோம். கப்பலோட்டிய தமிழர் வ. உ. சி.-யின் கனவை நினைவாக்கி யிருக்கிறது நமது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்பது நாம் எல்லாம் பெருமைப்படக்கூடிய ஒன்றாகும்.

அடுத்த மூன்றாவது முக்கியமான அம்சம் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் துயரத்திற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முன்வந்திருப்பது தான். குறிப்பாக, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் ஏற்படுவதற்கு சந்தானம் குழுவினர் செய்திருக்கக்கூடிய பரிந்துரைகளை ஏற்க முன்வந்து—கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான நூலை நியாயமான விலையில் ஆலைகளிடமிருந்து வாங்கி வினியோகிப்பது, கூட்டுறவுக்கு அப்பாற்பட்ட நெசவாளர்களையும், நூல் வழங்குவதற்கு கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொண்டு வருவது, கைத்தறிக்கு என்று வேட்டி, துண்டு, சேலை, துப்பட்டி போன்ற ரகங்களை சட்ட ரீதியாக ஒதுக்குவது, அனுமதி அல்லாத விசைத்தறிகளை வளரவிடாது தடுப்பது ஆகியவற்றைச் செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள் வறுமையைப் போக்க, நிதி வசூலித்து தங்கள் வறுமையை போக்கிக் கொண்ட எத்தனையோ அரசியல்வாதிகள் உலவுகின்ற இந்த நேரத்தில் கைத்தறியாளர்களுக்கு வட்டியில்லாக் கடனாக அளித்த ஒரு கோடி ரூபாயை ரத்து செய்ய முன்வந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகும். இன்னும் கூனன் நிமிர, குருடன் பார்வை பெற—என்ற முழக்கம் செயல்பெற அங்கவீனர்களின் வாழ்க்கைக்குப் பாதுகாப்பும், நிவாரணமும் அளிக்க இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. கண்ணொளி இழந்தவர்களுக்கு கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம், பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம், சைக்கிள் ரிக்ஷா கொடுத்த திட்டம் என்பதாக இப்படி பலப்பல திட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன.

தவிர, பூம்புகார் புதுப்பித்தல், கட்டமொம்மன் கோட்டையைக் கட்டுதல், திருவள்ளுவருக்குக் கோயில், மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகங்கள்—என்பதாக இப்படிக் குறைந்த அதிகாரமும், பண முடையும் உள்ள இந்த நிலையிலேயே இவ்வளவு திட்டங்கள் என்றால் மாநில சுயாட்சி தருவார்களேயானால் தமிழகம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு மட்டுமல்லாது—உலகத்திற்கே புதுப்புதுத் திட்டங்களை வழங்கும் திருவிடமாக மாறும் என்பது என் திடமான எண்ணம்.

1974 மார்ச் 11]

[திரு. துரைமுருகன்]

ஆனால், மாநில சுயாட்சி என்பது பிரிவினை வாதம் என்கிறார்கள். இது பிரிவினையில் தான் கொண்டுபோய்விடும் என்று பிரச்சினையைத் திசை திருப்பப் பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கூறுவேன். பிரிவினை வாதம் நாம் நடத்தவில்லை. இந்திய ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறார்களே—அவர்கள் எல்லாம் வெட்கித் தலை குனியும்படியாக மராட்டிய மாநிலத்திலே சமீபத்தில் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்கே விடப்பட்ட சவாலாக அந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளூர் மக்களுக்கு மட்டும் 80 சதவிகிதம் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார்கள்.

ஒன்றுமட்டும் சொல்கிறேன். சென்டிர்ல் செக்டாரில் அமைக்கப்படுகிற நிறுவனங்களில் கூட சனஸ் அப்தி சாயில் என்பதாக 80 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அப்புறம் இந்திய ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு என்ன வாய் இருக்கிறது?

கர்னாடக மாநிலத்தில் இருந்து தமிழர்கள் துரத்தி அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மராட்டிய மாநிலத்திலே நடந்து கொண்டிருப்பது என்ன என்பதை நாம் அறிவோம். ஒரு காலத்தில் ஈழத்தை வென்றவர்கள் எனச் சொல்லப்படுபவர்கள் இன்றைக்கு ஈழத்தில் இருந்து விரட்டியடிக்கப் படுகிறார்கள். பர்மாவில் இருந்து விரட்டப்பட்டு அங்காடி அமைக்கிறார்கள். இப்படி பல்வேறு இடங்களிலும் காரியங்கள் நடைபெறுகிறபோது தமிழர்கள் மட்டும் ஏமாளிகளாக இருக்க வேண்டுமா? அதிகாரிகள் மட்டத்தில் கூட 50 சதவீதம் உள்ளூர்க்காரர்களுக்குத்தான் என்று அவர்கள் போவார்களானால் கேரள மாநிலத்தில் எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருப்பதைப் போல, நம்முடைய மாமன்றத்திலேயும் அத்தகைய செயலைக் கண்டித்து, அதற்கு நமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தாக வேண்டும்.

இன்றையதினம் மராட்டிய மாநிலப் போக்குக்கு தீட்சித் அவர்கள் பச்சைக் கொடி காட்டியிருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே, எல்லோரும் சேர்ந்து—எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிற வகையில் இங்கேயும் ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தைப் போட்டாக வேண்டும் என்று நான் டாக்டர் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேசிய ஒருமைப்பாடு, தேசிய ஒருமைப்பாடு என்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டே இதுபோன்ற காரியங்களை வடக்கே உள்ளவர்கள் செய்கிற போது, தமிழகம் ஏமாளியாக மட்டும் இருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்வளவும் ஊருக்காக வாதாடிவிட்டால் உள்ளூர்க்காரர்கள் எங்களுக்கென்ன என்று கேட்பார்கள். ஆகையால், எனது தொகுதிபற்றியும் ஒன்றிரண்டு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எங்கள் மாவட்ட பொன்னையாற்று மேம்பாலத்திற்கு பச்சைக்கொடி காட்டப்படும் என்று எதிர்பார்த்தேன். அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். ராஜாத் தோப்பு அணியையும் கட்டித் தரவேண்டும்.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1974 மார்ச் 11]

சீனி என்று காகிதத்தில் இருந்தால் போதாது. வேலூர் சர்க்கரை ஆலையையும் உடனே ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

இன்னும் வீட்டுவசதி வாரியம். மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகம், அரிசன நல வீட்டு வசதி வாரியம் ஆகியவை எனது மாவட்டத்தில் லேட்டாக வருகிறது. அவற்றை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பீடித் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்ப்பதில் அரசு தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இன்னும் எங்கள் மாவட்டத்தில் அரிசனங்களுக்கு சுடுகாட்டிற்குப் போகக்கூட பாதை கிடையாது. உடனடியாக அவர்களுக்கு சுடுகாட்டிற்குப் பாதை வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : சபாநாயகர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது எனது கட்சியின் சார்பில் எனது கருத்துக் களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அட்சிப் பொறுப்பேற்று 8-வது நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இதை கடைசி பட்ஜெட்டிற்கு முதல் பட்ஜெட் என்று கருதுகிறேன். அப்படி நிதிநிலை அளிக்கின்றபோது—இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மிக நீளமான உரையாக அமைந்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு கூட 12½ பக்கங்கள் தான். இந்த ஆண்டு 53 பக்கங்கள். கடிதங்களும், காவியங்களுமாக எல்லாம் மத்திய அரசை குறை சொல்லுவதாகவே அமைந்திருக்கிறது. குறை சொல்வதை வரவேற்கிறேன். அதுவே பட்ஜெட் என்று ஆகி விட்டால் என்ன சொல்வது?

1967-இல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் ஏதாவது நிறைவேறியிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். 3-5-67 அன்று தமிழக முதல்வராகப் பணியாற்றிய அண்ணாதுரை அவர்கள் சொல்கிறபோது இந்த அரசானது விலைவாசி உயர்வைத் தடுத்து நிறுத்தும் என்றார்கள். இன்றைக்கு மார்ச் 74-ல் முதல்வர் கருணாநிதி சொல்கிற போது, கடுமையான விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு, வேலையில்லாத திண்டாட்டத் திற்கு எல்லாம் முழுப்பொறுப்பு மத்திய அரசு என்பது போலச் சொல்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-00]

அப்படி மத்திய அரசைக் குறை கூறுகின்ற பொழுது ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் பட்ஜெட் டைக் குறை சொல்வதைக் கடுமையாக விமர்சித்தார்கள். ஜனநாயகத் திலே, கருத்து வேறுபாடுகளைச் சொல்வது, குறைகளைச் சொல்வது எல்லாம்

1974 மார்ச் 11]

[திரு. ஓ.என். சுந்தரம்]

முக்கியமான அம்சங்கள். நாம் சொல்வதை அவர்கள் மிகப் பொறுமை யாகக் கேட்க வேண்டும். சட்டசபை என்று சொன்னால், அதை செத்த சபை என்று சொல்வதோ அல்லது அதை செத்த சபையாக ஆக்குவதோ ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கு அவ்வளவு பெருமை தருவதாக இல்லை என்பதை நான் மிக்க வருத்தத்தோடு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வருங்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட துர்ப்பாக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படாவண்ணம் இந்தச் சபையினுடைய கண்ணியத்தைக் காக்க வேண்டுமென்று நான் உங்களை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(திரு. துரைமுருகன் தலைமை.)

இந்த பட்ஜெட்டில், அரசு அலுவலாளர்களுக்கு ஆண்டுக்காண்டு சாதனை என்ற முறையிலே ரூ. 10 அளித்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அறிக்கையிலே, ஏற்கனவே மிகத் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் அடிப்படை சம்பள விகிதமும், மாநில அரசின் அடிப்படைச் சம்பள விகிதமும் ஒரே அளவில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நாங்கள் அதிகாரத்தைப் கேட்போம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மத்திய அரசிடமும், நிதிக் குழு விடமும் நாங்கள் வாதாடினோம், முறையிட்டோம், இதற்கு நிதி கிடைக்க வில்லை யென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்படி ஆண்டுக்காண்டு ரூ. 10 கொடுப்பதன் மூலம் அவர்கள் தேவையை நிறைவு செய்ய முடியாது. இது யானைப் பசிக்கு சோளப் பொரியாகத்தான் இருக்குமே தவிர, நிரந்தர தீர்வாக இருக்காது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடிக்கடி நமது முதல்வர் அவர்கள் டெல்லிக்குப் பறக்கிறார்கள். நிதிக் குழுவைப் பார்க்கிறார்கள், பிரதமரைப் பார்க்கிறார்கள். அப்படிச் செல்லும்போது, இதற்கென்று ஒரு நிதியை ஏற்படுத்தி, இந்த மாநில அரசு ஊழியர்களது அடிப்படைச் சம்பளத்தையும், மத்திய அரசு ஊழியர்களது அடிப்படைச் சம்பளத்தையும் “பாரலல்”-ஆக, “ஈக்குவல்”-ஆக ஆக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சபையின் மூலமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாநில அரசு செய்யவேண்டுமென்று ஊக்கப்படுத்துவதை நான் வரவேற்கிறேன். எதிர்க்கட்சியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அமர்ந்திருந்தபொழுது இதற்கு மத்திய சர்க்கார், ஒத்துக்கொண்டு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சேர்த்து பேசினோம். அதுபோல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசினால், அது நாங்கள் முயற்சி எடுக்கும்போது, எங்களுக்கு உறுதுணையாக அமையும்.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியாக இருந்து சொன்ன வாக்குறுதியை ஆனும் கட்சி முதல்வரவர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டியதில்லை யென்று கருதுகிறார்களா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அன்றைக்குச் சொன்னதை.....

[1974 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் கூறியதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லையென்று கருதுகிறேன். எதிர்க்கட்சியாக நாங்களுக்குத்தொழுது, மாநில அரசையும் ஊக்கப்படுத்தி, மத்திய அரசையும் வலியுறுத்துகின்ற அளவுக்குப் பேசியிருக்கிறோம், இது போன்ற பல்வேறு பிரச்சனைகளில். இப்பொழுது மாநில அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டுப் பெற வேண்டுமென்று கூறுவதோடு அமையாமல், மத்திய அரசும் அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று, மத்திய அரசையும் வலியுறுத்தி மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுவாரானால், அது எங்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்றுதான் சொல்கிறேன்.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : அவர்கள் செய்யக்கூடிய பயனுள்ள காரியங்களிலே குறுக்கே நிற்கவில்லை, ஆதரிக்கத்தான் செய்வோம். ஆனால், அன்றைக்கு நீங்கள் சொன்ன வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மொத்தத்திலே ரூ. 50 கோடி ஒதுக்கி இருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அது போதாது. ஆகவே, அடிப்படைச் சம்பளத்தை, “பாரலல்” ஆக ஆக்கிவிட்டார்கள் என்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகள் வராது, நாமாக.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அடிப்படைச் சம்பளத்தையும் அகவிலைப் படியையும் மெர்ஜ் செய்து, இரண்டையும் இணைத்து அறிவித்த ஒரே ஒரு மாநிலம், இந்தியாவிலேயே கழக அரசு ஆண்டு கொண்டிருக்கிற தமிழ் மாநிலம்தான் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : இப்பொழுது தமிழக மாநில ஊழியர்களது அடிப்படைச் சம்பளம் மத்திய அரசு ஊழியர்களது அடிப்படைச் சம்பளத்திற்குச் சமமாக இருக்கிறதா? அல்லது கூடுதலாக இருக்கிறதா? அல்லது குறைவாக இருக்கிறதா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : குறைவாக இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டாகிவிட்டது. நான் மாத்திரமல்ல, எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களும் என்.டி.சி.யில் தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவில் விவாதித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், மத்திய அரசுதான் அதற்கு இணக்கம் தெரிவிக்கவில்லை. ஆக, இவ்வளவு நேரம் மாநில அரசு கேட்க வேண்டுமென்று வாதாடுபவர், மத்திய அரசு இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று வார்த்தைகளைத் தயவுசெய்து சொல்லக் கூடாதா என்பது தான் என்னுடைய பரிதாபமான கேள்வி.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : இதிலே கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. அப்படிப்பட்ட சம்பள விகிதங்கள் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்கிற முதல்வர் அவர்கள், அதற்காக மத்திய அரசிடத்திலே கேட்க வேண்டுமென்பதிலே நாங்கள் குறுக்கே நிற்கவில்லை. நிச்சயமாக அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கிறோம். அதிலே தப்பு இல்லை.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு நிதிநிலை அறிக்கையில், 1974-75-லே ரூ. 470 கோடிக்குப் பக்கமுள்ள வருவாய் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது, எனக்கு முன்னால் பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு துரைமுருகன்

1974 மார்ச் 11]

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

அவர்கள் சொன்னார்கள், நாங்கள் எதை எதையோ கேட்டு திட்டம் போட்டோம் அவர்கள் கொடுக்கவில்லையென்று. அன்றைக்குக் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தபொழுது, தமிழக அரசின் திட்டங்கள் 193 கோடி ரூபாயில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பல நல்ல திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன. அதன் விவரங்களுக்குள் நான் விரிவாகப் போகவில்லை. அப்படிப்பட்ட திட்டங்களைக் குறைந்த அதிகாரங்களை வைத்துச் செய்யும்போது, நாமும் அதைச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும், திட்டங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழக அரசின் வருவாய் ரூ. 470 கோடி என்று சொன்னால், அதிலே 3-ல் 1 பங்கு வணிகத் துறையிலே வரியாக வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இன்றைக்கு ரூ. 130 கோடிக்குப் பக்கமாக சேல்ஸ் டாக்ஸ் மூலமாக வரக்கூடிய அடிப்படையிலே இருக்கிற ஓர் அம்சத்தை நிதிநிலை அறிக்கையிலே நான் பார்க்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு, இந்தச் சட்டமன்றத்திலே கேட்டோம், வரி விலக்கு ரூ. 25,000 என்று இருப்பதை ரூ. 50,000 ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். ஆனால், ஏனோ அதைச் செய்யவில்லை. ஆனால், இன்றைக்கு, ஒன்றுக்கு 3 பங்கு விலைவாசி ஏறிவிட்டது. இப்பொழுது ரூ. 50,000 வரை விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். வரவேற்கத் தக்கதுதான். இவ்வையென்று சொல்லவில்லை. அதனால் ஓரளவுக்கு நவாரணம் உண்டு. ஆனால், இன்றைக்கு ஏறி இருக்கிற விலைவாசியில் சாதாரணமாக ரூ. 50-க்கு விற்ற மூட்டைகள் எல்லாம், ரூ. 150—200-க்குப் பக்கமாகப் போயிருக்கும் போது, சாதாரண ஆட்கள் வரி விலக்கை அனுபவிக்க முடியாத நிலைமை தான் இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வரி விலக்கை அளித்துவிட்ட பிறகு, ரூ. 10 இலட்சத்தக்கு மேற்பட்டு விற்பனை செய்பவர்களுக்கு சர்சார்ஜ் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். இன்றைக்கு, ரூ. 10 இலட்சத்துக்கு மேற்பட்டு விற்பனை செய்பவர்கள், 5 சதவிகிதமே கொடுக்க முடியவில்லை, அதற்கு சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும் போது, அதை மேலும் உயர்த்தக் கூடாது என்று நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு விரிவாகக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ரூ. 10 இலட்சம் பர்னூவர்-க்கு 5 சதவிகிதத்திலிருந்து 10 சதவிகிதம் வரை சர்சார்ஜ் என்று சொன்னால், விற்பனை வரி குறைந்தபட்சம் 3½ சதவிகிதத்திலிருந்து உயர்ந்தபட்சம் 30 சதவிகிதம் வரை இரக்கும் போது, 3½ சதவிகிதம் என்று பார்த்தாலும், ரூ. 3,500 சாதாரணமாக சர்சார்ஜ் கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அது மத்திய அரசால் விதிக்கப்படுகின்ற வருமான வரி போல இருக்கிறது. வருமான வரியிலே கூட, அவர்கள் வருமானத்தை எடுத்துக் கொண்டு, நம்முடைய செல்வ எல்லாம் நீக்கி, லாபத்திற்கு வருமான வரி விதிக்கிறார்கள். ஆனால்,

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

[1974 மார்ச் 11]

இங்கு வியாபாரத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு, விலை உயர்வு எல்லாம் ஏற்பட்டாலும் கூட, ரூ. 10 இலட்சம் என்று சொன்னால், குறைந்தபட்சத்தை எடுத்துக் கொண்டால், கூட—30 சதவிகிதம் பற்றி சொல்லவில்லை. ரூ. 3,500 சர்சார்ஜ் கட்டுவது என்று சொன்னால், ஒருவன்தான் அதைக் கட்ட வேண்டுமென்றால் மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படும்.

இப்பொழுது ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள், வியாபாரிகள் இந்த சர்சார்ஜை யாரிடமும் வசூலிக்கக் கூடாது என்று. இந்த ரூ. 3,500-ஐ, அவர்களுடைய வருமானத்திலிருந்து, ஆதாயத்திலிருந்து கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் பொருள். அப்படிக் கொடுத்துவிட்டால் சரியாக இருக்கும். ஆனால், பல வியாபாரக் குடும்பங்கள் இந்த விலை ஏற்றத் தாழ்வுகளினால் எத்தனை பெரிய நெருக்கடிகளைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நீங்கள் அப்படி பத்து சதவீதமாக ஆக்கிவிட்டீர்கள் என்று சொன்னால் அவன் 3,500 ரூபாய் லாபத்திலிருந்து கொடுத்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் அவனுக்கு நஷ்டம் வந்துவிட்டால் அவனுக்கு என்ன நிவாரணம் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்பதைத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு 5 சதவீதம் என்பதே அதிகம், ஆனால் நீங்கள் பத்து சதவீதம் என்று கேட்கிறீர்கள். ஏற்கெனவே வியாபாரக் குடும்பங்கள் படுகின்ற கஷ்டநஷ்டங்களை மேலும் அதிகமாக்கி அவர்களுக்கு அதிகமாகத் தொல்லைகளையும், கஷ்டங்களையும் இந்த அரசாங்கம் கொடுக்கும் என்று சொன்னால் வியாபாரிகள் முன்னுக்கு வருவது கஷ்டம்.

இந்த வரியை 5 சதவீதமாக ஆக்கவேண்டும். இதை நான் தெளிவாக வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். அப்படி நீங்கள் எதிர்க்கட்சிகாரர்கள் சொல்கிறார்களே என்பதால் ஒருவேளை மறுத்துவிட்டால், சிலாப் சிஸ்டம் வைத்து 10 லட்சம் ரூபாயிலிருந்து 25 லட்சம் வரையிலும் (நிகர டரன் ஓவர் இருந்தால்) 5 சதவீதம் என்றும் 25 லட்சம் முதல் 50 லட்சம் வரையிலிருந்தால் 7½ சதவீதம் என்றும் 50 லட்சத்திற்கு மேலான தொகையாக இருந்தால் 10 சதவீதம் என்றும் நிர்ணயிக்க வேண்டும். ஆகவே, இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசிகள் குறைந்துவிடும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. பண வீக்கம், கருப்புப் பணம், கள்ளச் சந்தை இவைகளைப் பார்த்தால் விலைவாசி உயரத்தான் செய்யும், உங்களுடைய வருவாய் 120 கோடி இருக்கும் என்று நீங்கள் சொல்லலாம், ஆனால், அது 140 கோடியிலிருந்து 150 கோடிக்குப் போய் அதற்கு மேலும் ஓடத்தான் செய்யும். ஆகவே இந்த சிறு நிவாரணங்களை அளிப்பதற்குத் தயங்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 11]

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

உணவுப் பண்டங்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். 1967-க்கு முன்னால் நீங்களே சொல்லியிருக்கிறீர்கள், உணவுப் பண்டங்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று. உங்களுக்கு அது ஒரு வேளை நினைவிலே இல்லாமல் போகலாம், ஆகவே உங்களுக்கு நினைவூட்டுவதற்காகச் சொல்கிறேன். உணவுப் பண்டங்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டத்திலே சாதாரணமாக அரிசி விலை 2 ரூபாய் 2½ ரூபாயாக இருந்தது இன்றைக்கு 3 ரூபாய்க்கு உயர்ந்துவிட்டது காரணம் என்ன? உணவு வியாபாரிகள் சங்கத்தின் மூலமாக உங்களுக்கு மகஜர் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகையிலே செய்தி பார்த்தேன். தஞ்சாவூரிலே 25 சதவீதமாக இருந்த லெவியை 50 சதவீதமாக உயர்த்தியதன் காரணமாகத் தான் இன்றைக்கு அரிசி விலை உயர்ந்துவிட்டது. (மணியடிக்கப்பட்டது) சபாநாயகர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சியின் சார்பிலே இன்றைக்கு நான் ஒரு ஆள்தான் பேசுகிறேன், ஆகவே 10 நிமிடங்கள் அதிகமாக எனக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சாவூரிலே உள்ள 40 அரிசியால்கள் இன்றைக்கு அதனால் பாதிக்கப்பட்டு தொழிலாளர்கள் வேலை செய்ய முடியாத நிலைமையெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்களுக்கு 3 ரூபாய்க்குக் கூட அரிசி கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த லெவி முறையை மீண்டும் 25 சதவீதம் என்ற அளவிற்குக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற மாதம் நான் ஆளுநர் உரையின்மீது பேசுகின்றபொழுது மது விலக்கு கொள்கைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் தெரிவிக்க வேண்டும், தெளிவான கொள்கையை தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன், ஆனால், இதுவரையிலும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இந்த ஆகஸ்டு வரையிலும் அரசு ஷாப் இருக்குமா? அதற்கு மேலும் நீடிக்குமா? அல்லது மூடப்படுமா? பூரண மதுவிலக்கு கொண்டுவரப்படுமா என்று தெளிவாக அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஏற்கெனவே நாம் கொண்டுவந்ததே தவறு—அப்படியிருக்கும்பொழுது—நான் ஏற்கெனவே சட்டமன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன்.—மதுவிலக்கு ரத்து செய்தால் பாதிக்கிணறு தாண்ட வேண்டாம் முழு கிணறையும் தாண்டிவிடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். பரிபூரண மதுவிலக்குக் கொள்கையைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதைப்பற்றி உங்களுடைய பேச்சின்போது திட்டவட்டமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதல்வர் அவர்கள் கலைத் துறையிலே உள்ள ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்களுக்கு வீடுவசதியைச் செய்து தரப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள், நான் அதை வரவேற்கிறேன். முதல்வர் அவர்கள் கலைத் துறையிலே எந்த அளவிற்கு ஈடுபாடு கொண்டவரோ அந்த அளவிற்கு பத்திரிகைத் துறையிலேயும் ஈடுபாடு கொண்டவர் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. பத்திரிகை தொழிலிலே உள்ளவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் வீடு வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் வீடுகள்

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

[1974 மார்ச் 11]

கட்டித் தருகின்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாங்கள் எதிர்க்கட்சிகாரர்கள் சொல்கிறோம். செய்ய வேண்டுமா என்று நினைக்காமல் அதற்காக இந்த நிதியில் ஒரு டோக்கன் நிதி அடையாளப் பூர்வமான தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தச் சம்பவத்தை நான் சொன்னால் வெட்கம், சொல்லாவிட்டால் துக்கம் என்ற அளவிற்கு நான் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட காசோலைகள் 10 நாட்களுக்குள்ளாக ஸ்டேட் பாங்கியில் கொடுக்கப்பட்ட பொழுது அவை யெல்லாம் ஹானராவது இல்லை, திரும்பி வந்துவிடுகின்றன, சாதாரணமாக வியாபாரிகள்தான் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வார்கள், நாங்களும் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் அரசே இப்படிச் செய்தால் எப்படி? சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு 25-ம் தேதியன்று கொடுக்கப்பட்ட காசோலைகள் 28-ஆம் தேதியன்று ஸ்டேட் வங்கியிலே கொடுக்கப்பட்டால் ஹானராவது இல்லை, அடுத்த மாதம் 8-ம் தேதி திரும்ப வந்துவிட்டது. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் நிதிநிலை சரியாக இருக்குமா என்று எண்ணப் போன்றவர்கள் அரசியலில் அதிகமாக ஈடுபாடு இல்லாதவர்கள் யோசிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

குளித்தலையிலே குடகனற்றிலே நீர்த் தேக்கம் கட்டுவதாகப் பத்திரிகையிலே செய்தி பார்த்தேன். வேடசந்தூர், அழகாபுரிக்குப் பக்கத்திலே திருச்சி ஜில்லாவிலே காவிரியாறு ஓடக்கூடிய பகுதியிலே வசதியிருக்கிறது—ஆனால் வேடசந்தூர் பகுதியிலே கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் போதுமான அளவிற்குக் கிடைக்கவில்லை ஆகவே போதுமான அளவிற்கு அங்கே தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்வதற்கான வழிவகைகள் செய்யப்பட வேண்டும், அந்த முறையிலே இந்தத் திட்டத்திலே மாறுதல்களைச் செய்து பாளையம் பஞ்சாயத்திலே வேடசந்தூர் பஞ்சாயத்திலே உள்ளவர்களுக்கு அந்தத் திட்டத்தின் பயன்கள் கிடைக்கக்கூடிய முறையிலே திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னதாக எங்கள் கட்சியின் சார்பாக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் திரு ஆண்டி அம்பலம் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினை பற்றிப் பேசினார்கள், ஆனால் கோர்டிலே இருக்கிறது, சப்ஜூடிஸ் என்று சொல்லி நிறுத்தப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள், நான் அந்த விவகாரத்திற்குள்ளே போகவில்லை. பொதுவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முதல்வருக்கு ஆபத்து அதிகமாக ஏற்படுகிறது எதிர்க் கட்சியிலிருந்து அல்ல, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலர் இப்படி விவகாரங்களிலே தலையிட்டு பல தொல்லைகளைக் கொடுத்து விபரீதமான நிலைமைகளை முதல்வர் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திவிடுகிறார்கள். ஆகவே, சரியான முறையிலே நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 11]

[திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

காவல் துறையில் நான் எல்லோரையும் சொல்லவில்லை, இருவர் ஒருவர் பாரபட்சமாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக வரவேற்பதற்கில்லை என்று சொல்லி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பி. பொன். சொக்கலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற நல் வாய்ப்பைப் பெற்றமைக்காக நான் என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் வரவேற்றுப் பேசுகின்ற நேரத்திலே இங்கே இரண்டு, மூன்று நாட்களாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசிய பல நண்பர்களுடைய கருத்துக்கள் என்னுடைய கவனத்திற்கு வருகின்றன.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் என்ற காரணத்தினாலேயே அவர்கள் எதையும் எதிர்க் வேண்டுமென்ற காரணத்தினாலேயும், நல்ல பட்ஜெட் என்று தெரிந்தும் பல நண்பர்கள் எதிர்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள், எதிர்த்துப் பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் உள்ள நல்ல கருத்துக்களை, விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் வரவேற்கிறார்கள். ஏழைஎளிய பாட்டாளி மக்களுக்கு விவசாயத்தையே நம்பியிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு மாடு, கன்றுகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற மச்களுக்கு, மாட்டுத் தீவனத்திற்கான வரியை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள், இதை மாடு வைத்துப் பிழைப்பவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். அதை எதிர்க் கட்சியிலே உள்ள யாரும் பாராட்டவில்லை.

கோழி வளர்ப்புக்காக ஒரு பங்கிட்டுத் தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், அதை யாரும், எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் பாராட்டவில்லை. உரம் பற்றவில்லை, உரம் பற்றவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்குக் குறிப்பாகத் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் நான்கைந்து ஏக்கரா நிலம் உள்ள விவசாயக் குடும்பங்களுக்குச் சீரான முறையில் கார்டு விநியோகத்தின் மூலம் உரம் தாராளமாகக் கிடைக்கிறது. இருந்தாலும் இந்த ரசாயன உரத்தை மட்டும் நம்பிக் கொண்டிருாமல் கோழி வளர்ப்பதன் மூலம், அந்தக் கோழியின் உரத்தை பயன்படுத்தித் தங்கள் நிலங்களில் தரமான நெல்லை உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்று சென்னால் அது மிகையாகாது. அதிலே விவசாயிகள்தான் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்துவதில்லை.

எதெற்கெடுத்தாலும் முதலமைச்சரைக் குறை சொல்ல வேண்டும், அவர் தீட்டிய திட்டத்தைக் குறை சொல்ல வேண்டும் என்று கருதிக் கொண்டு சொல்கிறார்கள். நாங்கள்கூட குறை சொல்லலாம், “தனியொருவனுக்கு உணவில்லை யெனில் இந்த ஜெகத்தினை அழித்திடுவோம்” என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள், பாரதியின் பாடலைச் சொன்னார்கள். ஆனால் எத்தனைபேர் அரிசிக்கு ஆலாய்ப் பறந்தார்கள்!

[திரு. பி. பொன். சொக்கலிங்கம்]

[1974 மார்ச் 11]

இன்னும் சிலர் பேசுகிறார்கள். நம்முடைய நண்பர் சுரேந்திரன் கூட அண்ணா அவர்களின் பெயரைச் சொல்லிச் சொன்னார்கள், மது விலக்கைப் பற்றி அண்ணாவின் கொள்கை அண்ணா அவர்களை அறிமுகப்படுத்துவதுபோலச் சொன்னார்கள், மதுவிலக்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்குப் புதுவை மாநிலத்தில் அவர்களது கொள்கை என்னவென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் சிறந்த முறையில் திட்டம் தீட்டப்பட்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அவர்கள் குறை கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதுவரையில் கிராம வளர்ச்சித் துறையிலிருந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்த வாய்க்கால்கள் இன்றையதினம் பொதுப்பணித்துறைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அது ஒரு சிறப்பான திட்டம். அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் அரசுக்கும் உள்ள பங்குத் தொகையை, ஏற்கனவே இருந்ததைவிட இன்றைக்கு அரசு ஐந்து பங்கு தருவதாக வாக்களித்திருப்பது இந்தத் திட்டத்திலே இருக்கிறது. அதனால் ஏழை எளிய விவசாய மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள்.

அதையும்விட ஏழை எளிய மாதர்கள் தங்கள் கைகளிலே அணியக் கூடிய கண்ணாடி வளையல்களுக்கு வரிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அதை இங்குள்ள எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் வரவேற்கவில்லை. 1967-ஆம் ஆண்டு பணத்திற்கு இருந்த மதிப்பிற்கும் இன்றைக்குள்ள பணத்திற்கு இருக்கும் மதிப்பிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை இவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவில்லை. ஆனால் குறை சொல்ல வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகவே சொல்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் கடனைத் தள்ளிக் கொடுத்தார்கள் என்றால் அதை வரவேற்கிறோம். ஆனால் அது சரி அல்ல என்று சொல்கிறார்கள்.

நெசவாளர்களைப் பற்றிப் பேசும் பல நண்பர்களை நான் பார்த்தேன். ஒரு காலத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நெசவாளர்களின் குடும்பங்களின் துயரத்தைத் தீர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக கைத்தறித் துணிகளைக் கழகத் தலைவர்கள் சிரமேந்தாங்கி அத்தனைபேரும் விற்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைப்போல விற்கோம்.

அதுமட்டுமல்ல, அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், நாழும் கைத்தறி துணி கட்டுகிறோம் என்ற நிலை வருமானால் கைத்தறி துணியை நெய்யும் நெசவாளர்கள் தரமான கைத்தறி ஆடைகளை நெய்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். இங்கே பேசிய பல நண்பர்களை நான் பார்த்தேன். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காகக் கண்ணீர் வடிக்கும் அருமை நண்பர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்கும் அருமை நண்பர்கள் இரண்டு மூன்று பேரைப் பார்த்தேன். அவர்கள் கைத்தறித் துணியினால் செய்யப்பட்ட சட்டையைப்

1974 மார்ச் 11] [திரு. பி. பொன். சொக்கலிங்கம்]

போட்டிருக்கவில்லை. மாறாக டெர்லின், 820 போன்ற சட்டைத் துணிகளைப் போட்டுக் கொண்டு கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்.

உரத்தைப் பற்றிச் சிலருக்குத் தெரியாது என்று கருதுகிறேன். வயலுக்கு எவ்வளவு உரம் இடவேண்டுமென்று கூடத் தெரியாது என்று கருதுகிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் சாதாரண விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். கடந்த கால அரசைவிட இந்தத் தமிழக அரசு, அதுவும் நம்முடைய கலைஞர் தலைமைப்பொறுப்பேற்றிருக்கும் இந்த அரசிலே 8 ஏக்கர், 7 ஏக்கர், 6 ஏக்கர் என்று நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் இதுவரையில் காணாத அளவில் மகசூலை அதிகமாகக் கண்டு வருகிறார்கள் என்பதை மனப்பூர்வமாக இந்த நேரத்தில் சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு ஏக்கரா நிலத்தில் நூறு கலம் அளவிற்கு பொன்னி விளையும் அளவிற்கு விவசாயம் செய்ய முடிகிறது, தரமான உரம் கிடைப்பதால்தான்.

ஆனால் சில இடங்களில் கிடைக்கும் உரங்களைத் தாறுமாறாக விற்று விடுவதால் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், உரம் கிடைக்கவில்லை, உரம் கிடைக்கவில்லை என்று. நேற்றைய முன்தினம்கூட சிதம்பரத்திலே ஏறத்தாழ 150 டன் யூரியா போன்றவைகள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் முன் ஈ.ஐ.டி. பாரி கம்பெனியாரால் நவரப்பட்டத்திற்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது காட்டு மூலம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பால் பண்ணையைப் பொறுத்த வரையிலும் தீவிரமாகச் செயற்படுத்தப் பட்டு வருகிறது. இதைப் பார்க்கும்பொழுது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய முறையில் நல்ல வகையில் இருக்கிறது. கால்நடை வளர்ப்பு நம்முடைய நாட்டிற்கு மிகமிகத் தேவையானது. அதன்மூலம் அதிகப்படியான உரங்களை நாம் பெற முடியும். அதற்குப் பிறகு கோழி வளர்ப்பதன் மூலமும் சத்துணவுக்கு ஏற்ற முட்டைகள் கிடைப்பதோடு, அந்தக் கோழிகளின் மூலம் கிடைக்கும் உரத்தைப் பயன்படுத்தினால் ஒரு ஏக்கருக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று டன் போட்டால் அதிக மகசூலைப் பெற முடியும். அந்த அளவிற்கு விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே பயன்படுத்த முன் வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை யெல்லாம் வரவேற்க முடியாதவர்களாகச் சிலர் இருக்கிறார்கள்.

ஏறத்தாழ 50 அல்லது 59 பொருட்களுக்கு ஒருமுனை வரி என்ற பெயரால் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் பின்னாக்குக்கு மூன்றரை சதவிகிதம் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் தலைவரவர்களின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்வேன், கடலைப் பின்னாக்கு, எள்ளப் பின்னாக்கு போன்ற பின்னாக்குகள் மாடுகளுக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானவையாகும். கடலைப் பின்னாக்கில் ஐந்தரை சதவிகிதம் நைட்ரஜன் இருப்பதால் உரத்திற்குப் பதிலாக இதையே உரமாக இரண்டாம் பேசுதல்திற பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதாலும் இந்தப்

[திரு. பி. பொன். சொக்கலிங்கம்]

[1974 மார்ச் 11]

பிண்ணுக்கிற்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் மூன்றரை சதவிகித வரியையும் நீக்கவிட்டால் விவசாயிகள் மிகவும் உற்சாகத்துடன் இருப்பார்கள் என்பதை நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்விக்காகவும் நிதி அதிகமாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. முதியோர் பென்ஷன் என்ற நல்ல திட்டம் அமைந்துள்ளது. இப்படிப்பட்ட திட்டங்களுையெல்லாம் பாராட்டாமல் எதிர்க் கட்சியினர் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவு கிடைக்கவில்லை என்று ஒரு பக்கத்திலும், வீடு கிடைக்கவில்லை என்று ஒரு பக்கத்திலும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வீட்டு குடியிருப்பு மனை வழங்கப்பட்டு, ஆதி திராவிட குடும்பங்களுக்கு, உலகம் போற்றும் உத்தமர் காந்தியடிகள் காண முடியாத திட்டத்தை, பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு காண முடியாத திட்டத்தைத் தீட்டியிருக்கிறார் அண்ணாவின் அருமைத் தம்பி கலைஞர். அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை ஆதி திராவிட மக்களுக்காக வீட்டு வசதி வாரியம் என்ற பெயரில் சிறந்த திட்டத்தை கலைஞரவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று நேற்றையதினம் 93 வயது நிறைந்த ஒரு காங்கிரஸ் காரர் மிகவும் பாராட்டி ஆனந்தக் கண்ணீரோடு சொன்னார்கள்.

அதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், காங்கிரஸ்காரர்கள் மட்டுமல்ல, அவர்களுக்குத் தெரியாத கருத்துக்கூட கலைஞருக்குத் தெரிந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அதற்காகத்தான் முன்பெல்லாம் ஆரூரில் பிறக்க, அருண்யை நினைக்க என்று சொன்னார்கள். அந்த வகையில் ஆரூரில் பிறந்த கலைஞர் அவர்களால் இந்தத் திட்டத்தைத் தீட்ட முடியும் என்று நான் சொன்னேன்.

நூறாண்டுகளுக்கு முன்னால் வாழ்ந்த இராமலிங்க அடிகளார் சொன்னார்கள், “உண்ணவோ உணவுக்கு வழியுமில்லை, உடுக்கவோ ஒரு முழம் கந்தைக்கு மேலில்லை, படுக்கவோ பழம்பாய்க்குக் கதியுமில்லை, பாரில் நல்லவற்பாற் சென்று பிச்சை யெடுக்கவோ திடமில்லை, என்மட்டிலே உயிரைவிடவும் மனமில்லை, என்செய்குவேன் வெண்பிறைச் சடை வித்தக வள்ளலே” என்று இராமலிங்க அடிகள் ஏழை எளிய மக்களைப் பார்த்துப் பாடினார்கள். நாலரை கோடி மக்களுக்காக அந்தப் பாடலை நல்ல முறையில் படித்து, இதனை அமுல் செய்யும் வகையில் இன்றைக்குச் சிறந்த முறையில் உள்ள உணவு, இருக்க இடம், உடுத்த உடை இப்படியெல்லாம் வழங்குகின்ற கலைஞரவர்களைப் பார்த்து கிண்டலும் கேலியும் பேசுகிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல் பட்ஜெட்டிலே இன்ன குறையிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியவில்லை. அதைச் சொல்லி இன்னதைச் செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துக்காட்ட முன்வரவில்லை.

தேர்தலுக்கு நிற்பார்களா, நின்றால் வர முடியுமா என்ற கேள்விகளைக் கேட்கிறார்கள். இதைப்பற்றி உள்ளபடியே நான் என்ன நினைப்பது இவர்களைப்பற்றி என்றே தெய்வில்லை. அண்ணாவைப்பற்றியே தெரி

1974 மார்ச் 11]

[திரு. பி. பொன். சொக்கலிங்கம்]

யாதவர்களெல்லாம் அடிக்கடி அண்ணா, அண்ணா என்று சொல் கிறார்கள். அதை நான் உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன். அண்ணாவால் வளர்க்கப்பட்ட கழகம், அண்ணாவால் வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறோம், கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற முறையில் இருப்பதால் எதையும் பேச வாம் என்று பேசுகிறார்கள்.

திரு. வடிவேல் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். வீடு கட்டுகிறார்கள், காரிலே போகிறார்கள், அங்கவஸ்திரம் போடுகிறார்கள் என்று சொல் கிறார்கள். ஆனால் இப்படிச் சொல்பவர்கள் வீட்டில்லாமல் சமுத்திரக் கரையில் பாலைவனத்தில்தான் குடியிருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் கேட்க முடியும். ஆனால் இப்படிப் பேசுபவர்களில் சிலர் கோல்ட் ப்ளாக் 555 சிகரெட்டைப் பற்ற வைக்கிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் அண்ணா வழியில் வந்தவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக, கலைஞரவர் களைத் தலைவராக ஏற்றிருக்கின்ற காரணத்தால் எதையும் பேசவிடலாம் என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை என்னுடைய உணர்வு முடிகிறது.

[முற்பகல் 11-30]

சிதம்பரம் வட்டத்தில் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு விவ சாயிகளுக்காக, சிறு சிறு நிலச்சவான்தார்களுக்காக ஆகாய விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிக்கப்பட்டது. அதற்காக இப்போது அரசு அலுவலாளர்கள் கடுமையாக வரி வசூலுக்க இறங்கியிருக்கிறார்கள் என்று நேற்றையதினம் தொலைபேசி மூலம் சொன்னார்கள். அதைத் தவிரை முறையில் வசூல் செய்ய வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். இல்லையென்றால் எப்படி கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கடனைத் தள்ளிக் கொடுத்தார்களோ, அதைப் போல் இரண்டு மூன்று ஏக்கர் இருக்கக்கூடிய சிறு நிலச்சவான்தார்களுக்குப் பூச்சி மருந்து வரியினைத் தள்ளுபடி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் வட்டாரத்தில் நவரப்பட்டத்தில் சிறப்பான முறையில் விவ சாயிகள் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் உற்சாக மூட்டுகின்ற வகையில் கடும்பு நிதியிலிருந்து சாலைகள் பராமரிப்புபுக் காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது கண்டு பகுதி மக்கள் பாராட்டு கிறார்கள். நம்முடைய கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்காக இந்தச் சிறப்பான திட்டத்தைத் தீட்டி யமைத்ததற்காக நானும் ஏழை எளிய விவசாயக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த வன் என்ற முறையில் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் சாலைகள் போடுவதற்காக இப்போது உத்தரவாழி யிருந்தும்கூட சிலபல இடங்களில் விவசாயிகள் கண்டு முதலான மகசூல்களை எடுத்துச் செல்ல வசதி இல்லாத நிலை இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தின் அருகாமையில் இருப்பதால் பொதுப்பணித் துறை மூலமாக வாய்க்கால்களுக்கு ரோடு அருகாமையில் சுவர் கட்ட வேண்டிய திட்டத்தை உருவாக்கி நிறைவேற்ற வேண்டும்.

[திரு. பி. பொன். சொக்கலிங்கம்]

[1974 மார்ச் 11]

வீராணம் ஏரியின் கீழ் உள்ள பகுதிகளில் 36 நீர்ப்பாசன வாய்க் கால்களுக்கு ஸ்லாப் சிஸ்டம் என்ற பெயரில் தடுப்புச் சுவர் கட்டி கீழே ஸ்லாப் போட வேண்டுமென்ற திட்டம் ஓராண்டு காலத்திற்கு முன்பு உருவாக்கப்பட்டது. அதை விரைவில் அமல் செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றியுடன் நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. சி. ஆ. ரெத்தினசாமித்தேவர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் நமது மதிப்பிற்குரிய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1974-75-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறி என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தமான சில விஷயங்களையும் கூறி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

நான் இந்த மன்றத்தில் 1971-ம் ஆண்டு உறுப்பினராக வந்தது முதல் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையானது நான்காவது அறிக்கையாக ஆகிறது. ஏற்கெனவே, 1971-72, 1972-73, 1973-74-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைகளைப் போலவே இந்த 1974-75-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையும் இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்கு வழி செய்யும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். பொதுவாக, ஒரு நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு மிக மிக முக்கியமான அம்சங்கள் கல்வி, விவசாயம், தொழில், பொதுச் சுகாதாரம் போன்றவை.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கல்விக்காக 110 கோடி ரூபாயைத் தமிழக அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது. கல்வியில் இந்த அரசுக்குள்ள ஆர்வத்தை அது பிரதிபலிப்பதாக இருக்கிறது. அதே போன்று விவசாய வளர்ச்சிக்காக 68 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நீண்ட காலக் கடனாக ஏற்குறைய 90 கோடி ரூபாய் வரை ஒதுக்கி இந்த நாட்டினுடைய விவசாயப் பெருக்கத்திற்கு ஊக்கம் அளித்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே, 1967-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் இந்த நாட்டினுடைய உணவு நிலைமையைப் பார்க்கின்ற போது அதற்குப் பின்னால் கழக அரசு நாட்டினுடைய நிர்வாகத்தை ஏற்றுக் கொண்ட பின் படிப்படியாக உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்றதோடு அல்லாமல் வெளி மாநிலங்களுக்கும் அனுப்புகிற அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்றால், தமிழக அரசு விவசாயத்தில் கொண்டுள்ள அக்கறைதான் அதற்குக் காரணம்; அதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள திட்டங்கள்தான் காரணம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோன்று விவசாயத்திற்கு ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்டுள்ள பம்பு செட்டுகளுக்கு என்னுடைய தொகுதியில் மின்சாரம் வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. மின்சாரப் பற்றாக்குறை காரணமாக இருந்த போதிலும் கூட வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வரக்கூடிய மின்சாரத்தை வைத்து விவசாயிகளின் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கும்படி இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 11] [திரு. மு. சி. ஆ. ரெத்தினசாமித் தேவர்]

கல்வியைப் பொறுத்தமட்டிலும் அதிகமான பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆசிரியர்களுக்கு இந்த ஆண்டு பஞ்சப்படி 10 ரூபாய் உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று ஆசிரியர்களில் முதுநிலை ஆசிரியர்களாக தேர்வு பெற்று இள நிலை ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு முதுநிலை ஆசிரியர்களுடைய சம்பள விகிதத்தை உடனடியாகக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவர்களுக்குப் புதிய விகிதத்தில் சம்பளத்தைக் கூடுதலாகக் கொடுத்து விட்டால் புதிதாக நியமனம் செய்யக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் இருக்கும் என்ற காரணத்தால் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

மேலும், பொதுச் சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் நல்ல முறையில் இந்த அரசு பல காரியங்களைச் செய்து வந்த போதிலும் கூட எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தமட்டிலும் அரசு மருத்துவ மனைக்காக அருகாமை யிலுள்ள நீதிமன்றக் கட்டடத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் அரசு இருந்த காலத்திலேயே உத்தரவிட்டிருந்தும் கூட இன்னும் அனுமதி அளிக்கப்படவில்லை. அதைத் தொடர்ந்து பத்தாண்டுக் காலமாக அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று முயற்சித்தும் கூட இதுவரை அந்த முயற்சி நிறைவேறவில்லை. நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் கூட தாலுக்கா அலுவலகத்தில் முன்சிப் கோர்ட்டுக்காக ஒரு இடத்தைப் பார்வை யிட்டுச் சென்றார், அந்தப் பகுதியில் கட்டடத்தைக் கட்டிவிட்டு நீதி மன்றத்தை அந்த இடத்திற்கு மாற்றிவிட்டு மருத்துவ மனைக்கு நீதி மன்றக் கட்டடத்தைக் கொடுத்து விடலாம் என்ற முறையில் பார்வையிட்டு வந்தார். அதிலே எந்தவித முடிவும் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

அதே போன்று விவசாயத் துறையில் எங்களுடைய பகுதியில் வைகை அணைக்கட்டு நீர்ப்பாசன வசதியைக் கொண்டு மேற்கொண்டு ஐயாயிரம் ஏக்கருக்கு விஸ்தரிக்கக்கூடிய வசதி இருக்கிறது என்று நீண்ட நெடுங்காலமாகக் கேட்டு வந்திருக்கிறோம். சமீபத்தில் 1973-ம் ஆண்டில் திண்டுக்கல் தேர்தலின்போது கூட நமது தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தேர்தல் பிரசாரத்தின் போது விக்ரமங்கலத்திலுள்ள ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதி உடனடியாகக் கொடுக்கப்படும் என்று உறுதி கூறினார்கள். அந்த வேலையும் தட்டுப்பட்டு நின்றிருக்கிறது. அந்த வேலையையும் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் கள்ளர் சீரமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பெண்கள் விடுதிக்கான கட்டடம் கட்ட வேண்டும் என்று எங்கள் பேரூராட்சிக்குச் சொந்தமான ஒரு லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஒரு இடத்தை 1970-ல் கொடுத்தும் கூட இது வரையில் அங்கு அதற்கான கட்டடம் கட்டப்படவில்லை.

திருமங்கலத்தில் பெண்களுக்கான ஹரிஜன நல இலாகா மூலம் நடத்தப்படுகிற ஹாஸ்டலும், கள்ளர் சீரமைப்புத் துறை மூலம் நடத்தப் படுகிற ஹாஸ்டலும் வாடகைக் கட்டடங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த ஹாஸ்டலைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கள்ளர் சீரமைப்பு உதவி கலெக்டராக இருந்தவரிடமும் கூறியிருக்கிறோம். ஆகவே அந்த விடுதி

[திரு. மு. சி. ஆ. ரெத்தினசாம்த் தேவர்] [1974 மார்ச் 11]

கான கட்டத்தை உடனடியாகக் கட்டித் தருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அரசாங்கத்திற்கு அந்தக் கட்டத்தைக் கட்டித் தர சந்தர்ப்பம் இராவிட்டால் அந்த இடத்தை யாவது அந்தப் பேரூராட்சிக்குத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், பேரூராட்சிக்கு அந்த இடம் மிகவும் தேவையாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த யிடத்தில் அந்த விடுதிக்கான கட்டத்தைக் கட்டவில்லை என்றால்—ஏன் நாம் அந்த இடத்தை மீண்டும் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடாது. என்று அந்தப் பேரூராட்சி உறுப்பினர்கள் என் னிடம் கேட்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் ஹரிஜன நல இலாகா மூலம் கட்டும் விடுதியையும், கள்ளர் சீரமைப்புத்துறை மூலம் கட்டும் விடுதி யையும் அந்த ஒரேயிடத்திலேயே சேர்த்துக் கட்டிவிடலாம். அந்த இடம் இரண்டு ஏக்கர் பத்து சென்ட் உள்ளது. கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள இடமாகும் அது. ஆகவே அவற்றை உடனடியாகக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியில் கன்லிக்குடி பேரூராட்சியில் பெராயூர் பக்கம் ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. போக்குவரத்து வாகனங்கள் அதன் வழியே செல்லக் கூடிய ஆறாக அது இருக்கிறது. அங்கு ஒரு பாலம் கட்டித் தரவேண்டு மென்று நாடு விடுதலை அடைந்த நாளிலிருந்து மக்கள் கேட்டுக் கொண் டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பாலத்தையும் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சாதாரண, எளித, நடுத்தர மக்களுக்கு வாட்ப்பாண ஒன்றாகும் என்று கூறி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வர வேற்று அமரிகிறேன்.

*திரு. செ. சதாசிவம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு சென்ற 4-3-1974-ஆம் நாள் அன்று மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் முதல்வர் அவர்களால் இந்தப் பேரவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற 1974-75-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என் கருத்துக்கள் சில வற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சுமார் 12.42 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை யாக இருந்தும் அந்தப் பற்றாக்குறையை ஈடுகட்ட—எழை மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பின்தங்கிய மக்களுக்கும் கஷ்டமாக இருக் கும் என்ற காரணத்தால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வரிவிதிப்பும் செய்யாமலும் அவர்களுக்கு செய்ய வேண்டிய பணிகளை எந்தவிதத்திலும் குறைக்காமலும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை தயார் செய்திருக்கிறார்கள்.

மேலும் இந்த ஆண்டு பற்றாக்குறையைத் தவிர்ப்பதற்கு வரிச் சுமையைத் தாங்கக் கூடியவர்களுக்கு, பஸ் முதலாளிகளுக்கு கெல்லாம் பஸ் களுக்கு ஏற்றவாறு வரியைப் போட்டு சாதாரண மக்கள் மீது எந்தவிதமான வரியையும் விதிக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1974 மார்ச் 11]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

மேலும் சில மாதங்களுக்கு முன்பாக தமிழக அரசு நெசவாளர்கள் நூல் கிடைக்காது அல்லல்படும்போது அவர்களுக் கெல்லாம் வட்டியில்லாக் கடனாக ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கடன்கள் வழங்கியது அப்படி வழங்கப்பட்ட கடன்களைத் தமிழக அரசு கருணைக்காட்டி அவற்றை வசூலித் தள்ளுபடி செய்யுமாறு உத்தரவிட்டிருப்பதற்காக என் தொகுதியைச் சார்ந்த நெசவாளர்கள் சார்பில் தமிழக அரசுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் 25,000 ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்த சிறிய வியாபாரிகள் விற்பனை வரி கணக்கு காட்டுவதில் மிகவும் சிரமப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்று அந்த 25,000 ரூபாய் என்பதை ரூ. 50,000 ஆக உயர்த்தி சிறிய வியாபாரிகளுக்கு ரூ. 50,000 வரை வியாபாரம் செய்யக்கூடிய சிறிய வியாபாரிகளுக்கு, விற்பனை வரி விலக்கு அளித்திருப்பதற்காக அந்த வியாபாரிகள் தமிழக அரசைப் பாராட்டி பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு நன்றி யுடைய வர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மேலும் 59 பொருள்களுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரியின் கீழ் கொண்டு வந்திருப்பதன் காரணமாக வியாபாரிகளுக்குள்ள பல கஷ்டங்கள் குறைந்துள்ளன.

அடுத்து, பருவ மழை சரியாகக் பெய்யாததன் காரணமாக எங்கள் பகுதியில் உள்ள ஏரி, குளங்கள் எல்லாம் இப்போது வற்றிவிட்டன. இதே நிலை நீடித்தால் அங்கு இரண்டு மாதங்களில் குடிநீர் பிரச்சனை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக ஆகலாம். ஒரு ஆண்டிற்கு முன்னால் அந்தப் பகுதியில் யூனிலெப் மூலம் ஆழ்குழாய் கிணறுகள் அமைத்து குடிநீர் வழங்க சர்வே எல்லாம் நடந்து முடிந்தன. அப்படியிருந்தும் இன்னும் அக் கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கான வேலைகள் துவங்கப்படவில்லை. இந்த வேலைகள் துரிதமாக துவங்கப்படாவிட்டால் அங்குள்ள குடிநீர் பிரச்சனை பெரியதொரு பிரச்சனையாகிவிடும். ஆகவே யூனிலெப் மூலம் ஆரம்பிக்கப் பட இருக்கிற அந்த ஆழ்குழாய்க் கிணறுகள் வெட்டும் திட்டத்தைத் துரிதப்படுத்தி அந்தப் பகுதிவாழ் மக்களுக்குக் குடிநீர் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜெயம் கொண்டத்தில் குடிநீர் பிரச்சனை விரைவில் தீர இருக்கிறது. சுயமரி யாதைக் கொள்கைகளுக்காக உயிர்நீத்த வேலாயுதம் குடியிருந்த ஊர் உடையார்பாளையம். அது ஒரு நகரப் பஞ்சாயத்து. அந்த நகரப் பஞ்சாயத் தின் குடிநீர் பிரச்சனையை இதுவரை தீர்க்கப் போதுமான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது அதற்குரிய இன்வெஸ்டிகேஷன் சார்ஜ்ஸ் காக 10,000 ரூபாய் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஜெயங்கொண்டம் குடிநீர் தொட்டியிலிருந்து உடையார்பாளையம் நகரத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்கிற அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் ஜெயங்கொண்டத் தில் விரைவில் தண்ணீர் திறந்துவிட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிற அதே திணத்தில் உடையார் பாளையத்திற்கும் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1974 மார்ச் 11]

அடுத்து, இதுவரை ஹைவேஸால் பராமரிக்கப்படுகிற ரோடுகளில் பஸ்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதில் சில ரோடுகள் மிகவும் குறுகலாக இருக்கின்றன. செந்துரையில் இருந்து ஜெயங்கொண்டம் செல்லும் பாதையில் எலையூர், புதுக்கடி என்ற இடத்தில் சுமார் இரண்டு கிலோ மீட்டர் தூரம் வரையில் ஒரு பஸ்தான் ஓடக்கூடிய அளவில்தான் பாதை இருக்கிறது.

ஜெயங்கொண்டத்திலிருந்து விருத்தாசலம் செல்லும் வழியில் கருக்கை, ஆற்றுக்குறிச்சி ஆகிய இடங்களில் சுமார் இரண்டு கிலோ தூரத்திற்கு ஒரு பஸ் செல்லக்கூடிய அளவிற்குத்தான் பாதை இருக்கிறது. அவ்வளவு குறுகலாக இருக்கிறது. ஒரு பஸ் செல்லும்போது எதிரில் ஒரு பஸ் வந்தால் அதைத் திரும்ப பின்பக்கம் கொண்டு சென்று பிறகுதான் இந்த பஸ் போகக்கூடிய அளவில் அவ்வளவு குறுகலாக இருக்கிறது பாதை. அதில் சர்க்கார் துரித பஸ்கள் கூட ஓடுகின்றன. ஒருதடவை ஒரு மாட்டு வண்டி எதிரே வந்தபோது அந்த பஸ்ஸை பின்பக்கம் கொண்டு செல்ல வேண்டி வந்தது. முக்கால் மைல் தூரம் பின் சென்ற பிறகு தான் அப்பிரச்சனை தீர்ந்தது. ஆகவே அந்தப் பாதையை அகலப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் பஸ் போக்குவரத்து நல்லமுறையில் அமைவதற்கு எதுவாகும்.

பின்னர் செந்துரை ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள ஆதனக்குறிச்சி பஞ்சாயத்து சம்பேரில் இருந்து பெண்ணைகடம் செல்ல வெள்ளாற்றின் குறுக்கே பாலம் கட்டி நல்ல பாதை வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். கரும்பு செஸ் நிதியிலிருந்து 28 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அந்த வேலையை துரிதமாக இந்த ஆண்டே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சையிலிருந்து திருமானூர் பாலத்தின் வழியாக சென்னைக்கு வர பெண்ணை வழி வந்தால் குறைவான தூரத்தில் வர முடியும். ஆகவே அரியலூர் வட்டத்திலுள்ள கரும்புகளையும் பெண்ணை அருணை சுகர் பேக்டரிக்கு ஏற்றி வருவதற்கான வசதிக்காகவும் வெள்ளாற்றின் குறுக்கே அங்கு ஒரு பாலம் கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது அரியலூரில் ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட் இருந்து வருகிறது.

அங்கு பல ஆண்டுகளாக விசாரித்து முடிவு செய்யப்படாத பல கேஸ்கள் இருப்பதால், அங்கு இப்போது ஒரு அடிஷனல் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட் ஏற்படுத்தி வக்கீல்கள் அமர்ந்திருந்த இடத்தில் கோர்ட் அமைக்கப் பட்டு நடந்து வருகிறது. அதன் காரணமாக வக்கீல்கள் உட்கார இட மில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

மேலும் அந்தக் கோர்ட்டை ஜெயங்கொண்டத்தில் பிரித்து அமைப்பதற்கும், திருச்சியிலுள்ள சப்-கோர்ட் ஒன்றை அரியலூரில் அமைப்பதற்கும் செயற்குறிப்புகள் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. அந்தப்

1974 மார்ச் 11]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

பகுதி மக்கள், உடையார்பாளையத்திலுள்ள மக்கள், சப்-கோர்ட்டிற்கு திருச்சிக்குச் செல்வதற்கும், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டிற்கு அரியலாருக்குச் செல்வதற்கும் உள்ள நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அரியலூரில் சப்-கோர்ட் ஏற்படுத்துவதற்கும், ஜெயங்கொண்டத்தில் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட் ஏற்படுத்துவதற்கும் அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரியலூர் வட்டம் செந்துரை ஒன்றியத்தில் சில ஆண்டுகளாக அரிசனங்களுக்கு மனைப்பட்டா வழங்கப்படவில்லை. வெல்பேர் ஆபீசர்களைக் கேட்டால் பணம் ஒதுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் அரிசன மக்களுக்கு பட்டா வழங்க உடனடியாக ஏற்பாடு செய்வதுடன், தற்போது முதல்மைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கும் அரிசன மக்களுக்கு வீடு கட்டித் தரும் திட்டத்தையும் விஸ்தரித்து அந்த மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரவும் முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரிசன மக்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்படுவதுபோல், மனை இல்லாத தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் மனை ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் உடையார்பாளையம் வட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய வட்டம். அந்த வட்டத்தில் எந்த விதமான ஆற்றுப் பாசனமோ, பெரிய ஏரிப் பாசனமோ கிடையாது. அங்கே இருக்கும் மக்கள் வேலை கிடைக்காமல் பாதி நாட்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கும், வேறு இடங்களுக்கும் சென்றுதான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை அமைத்துக் கொடுத்தால் அங்கேயிருக்கும் ஏழை நெசவாளர்களுக்கும், மற்ற ஏழை மக்களுக்கும் உதவிகரமாக இருக்கும். ஆகவே, உடையார்பாளையம் வட்டத்தில் ஒரு கூட்டுறவு நூல் உற்பத்தி நிலையம், அல்லது கூட்டுறவு முந்திரி உடைக்கும் நிலையம் ஆரம்பித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கேயிருக்கும் விவசாயிகள் மானாவாரிப் பயிர்கள்தான் உற்பத்தி செய்து வருகிறார்கள். அங்கே போதுமான தண்ணீர் கிடையாது. நிலவள வங்கியின் மூலமாக ஹைடர் ஸ்கீம் என்று சொல்லிக் கடன் கொடுத்து, அதன் மூலம் போர் போட்டவர்களுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது அந்த மின்சார இலாக்கா இணைப்புக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ரூ. 20,000 ரூ. 30,000 செலவு செய்து போர் போட்டவர்கள் இன்றைக்கு பம்ப் செட்டிற்கு மின் இணைப்புக் கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு ஒரு வருட வட்டி கட்ட வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, அந்த போர் போட்டவர்களுக்கு உடனடியாக மின்சார இணைப்புத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கே “சிறு விவசாயிகள் நீரேற்றுச் சங்கம்” என்று ஒன்றை ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். அவர்க ளெல்லாம் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் அமைத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் அது இன்னும் நடைமுறைக்கு வர

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1974 மார்ச் 11]

வில்லை. அதை நடைமுறைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு நல்ல வகையில் தண்ணீர் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை முழு மனதோடு ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு மாற்று தலைவரவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக் களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று நமது இந்திய நாடு பொருளாதார வகையில் கடுமையான விலைவாசி ஏற்றத்தாலும், பணச் சிக்கல்களாலும் அவதியுறும் நேரத்தில் மத்திய அரசு நிதி நிலை அறிக்கை மூலம் மேலும் வரி விதித்து அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலையை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்துள்ள இந்த நேரத்தில், நம்முடைய மாநில அரசு ஒரு இக் கூட்டான நிலையில் மதுவிலக்கின் காரணமாக 25 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே இழப்பு அடைந்திருக்கும் நேரத்தில் நிச்சயமாக ஒரு கடுமையான வரி விதிப்பை தமிழக மக்கள் தாங்க வேண்டுமென்ற அச்சத்தில் நாம் இருந்து கொண்டிருந்த போது, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ரூ. 10 கோடிக்கு மட்டுமே புதிய வரியைப் போட்டிருக்கின்றார் என்று பார்க்கிறபோது—நான் உள்ளபடியே மனமகிழ்வோடு சொல்கிறேன். இந்த மாநில அரசு மக்களின் சிரமங்களை அதிகப்படுத்தக் கூடாது என்பதில் அக்கறை கொண்டு வரியைக் குறைந்த அளவுக்கு விதித்து இருப்பது பாராட்டிற்குரியது. அந்த அளவுக்குச் சாதனை புரிந்த நமது முதலமைச்சர் அவர்களை ஒரு “பைனான்சியல் விசார்ட்” (Financial Wizard) என்று அழைக்கலாம். அவர் கல்லூரியில் சென்று பொருளாதாரம் படிக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் எத்தனை சாதாரணமாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்து இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கிறபோது உண்மையிலேயே இது நல்லதொரு நிதிநிலை அறிக்கை, பாராட்டுதற்குரிய நிதிநிலை அறிக்கை என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் ஒரு வணிகன். உண்மையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வரிச் சலுகை வணிக சமுதாயத்திற்கு சற்று மன அமைதியை அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. பல காலமாக நாங்கள் பொருள்களுக்கு ஒரு முனை வரி விதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். இப்போது 59 பொருள்களுக்கு ஒரு முனை வரி விதிப்புக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது இத்துடன் நின்று விடக் கூடாது. இன்னும் பல பொருள்கள் ஒரு முனை விற்பனை வரியின் கீழ் கொண்டு வரக்கூடிய தன்மையில் இருக்கிறது. ஸ்டேஷனரி பொருள்கள் இன்னும் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு ஒரு முனை வரிவிதிப்பு கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது 50,000 ரூபாய் வரை வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் கொடுக்காத ஒரு

1974 மார்ச் 11]

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

சலுகையாகும் இது. இது சிறு வியாபாரிகளுக்கு நல்ல பலனைத் தரும். இப்படி அரசு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருந்தபோதிலும்; அதிகாரிகள் வரி வசூல் அதிகம் செய்து காட்ட வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில் நீங்கள் ரூ. 50,000-க்கு மேல் வியாபாரம் செய்தீர்கள் என்று சொல்லி கெடுபிடி செய்ய முடியும். அந்தச் சிறு வியாபாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். விற்பனை வரி அதிகாரிகள் மட்டத்தில் எல்லாம் சரியாக இல்லை என்று சொல்லி —அதற்குமேல் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை—அவர்களைக் கண்காணிப்பதற்கு விஜிலென்ஸ் அதிகாரிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தப் பிரச்சனையை இத்தோடு விடுகிறேன்.

இங்கே பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம் குமாரசாபாயம் சம்பவம் குறித்து அதிகமாகப் பேசினார்கள். நானும் கோவை தேர்தலுக்குச் சென்று இருந்தேன். அங்கே முஸ்லீம் தெருக்களில் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சுவர்களில் எழுதப்பட்டு இருந்தது. “குமாரசாபாயத்தில் பாத்திமாக்கு ஏற்பட்ட நிலைமை உங்களுக்கு ஏற்பட வேண்டுமா” என்று எழுதியிருந்தார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதிலே ஓரளவு ஈடுபாடு கொண்டு அதிகமாகத் தகவல் பெற்று உண்மை நிலையை அறிந்தவன் என்ற முறையில் இந்தச் சபைக்கு பகிரங்கமாக ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். தவறு நடந்தது உண்மை. ஒரு சில குற்றவாளிகள் இதைச் செய்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசு இதில் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறிவிட்டதா என்றால் இல்லை. இதில் முழுமையாக நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது. நாங்கள் அந்தப் பெண்ணின் பிணத்தை எடுத்து மறுபரிசோதனை செய்யவேண்டுமென்று கோரிய நேரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக ஐ.ஜி. அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு அதற்கு உத்தர விட்டார்கள். நாங்கள் அந்த இடத்திற்குச் சென்று பார்ப்பதற்கு முன்பே அது செய்யப்பட்டது. அந்த அளவுக்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக நாங்கள் மேலும் பல விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கூறியபோது, நாங்கள் செல்வதற்கு முன்பே எங்களுக்கு முழு ஒத்துழைப்புத் தருவதற்கு உத்தரவிட்டது. இதை அரசு மறுக்கவும் இல்லை, மறைக்கவும் இல்லை. எத்தனை அதிகாரிகள் இருந்தாலும் நாட்டில் கொலைகாரர்கள் இருக்கத்தான் செய்வார்கள், குற்றவாளிகள் இருக்கத்தான் செய்வார்கள், கற்பழிப்பவர்கள் இருக்கத்தான் செய்வார்கள். ஆனால் சம்பவம் எங்கேனும் நடந்து விட்டால் அதற்கு அரசுதான் காரணம், அதை அரசு தான் தூண்டி விட்டது என்று சொல்வது, அரசின் மேல் உள்ள ஒரு அகுவையின் காரணமாகவும், அரசுக்கு மாசு கற்பித்து அதன் மூலம் ஒட்டு வாங்கலாம் என்பதற்காகவு மோயாகும். அதுவும் ஒரு பெண்ணிற்கு ஏற்பட்ட அசம்பாவிதமான நிகழ்ச்சியை வைத்து அரசியலில் லாபம் தேட வேண்டுமென்று நினைத்தால் எந்த அளவுக்கு அரசியல் நாகரிகம் தரம் கெட்டு இருக்கிறது என்பதற்கு நான் இதைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1974 மார்ச் 11]

[நண்பகல் 12-00]

ஆனால் ஒன்றை நான் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். குமார பானையத்தில் இரண்டு பண சக்திகள் ஒன்றை ஒன்று மோதுவதாகும். பண சக்திகள் ஒன்றுக்கு ஒன்று சேற்றை வாறி வீசுவதற்காகக் கிடைத்த எந்த ஆயுதத்தையும் ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றன. இது ஒரு தூர்ப்பாக்கியமான துரதிருஷ்டவசமான சம்பவம். ஒரு கோஷ்டி உண்மையை அழுக்கப் பார்க்கிறார்கள். ஒருவர் எரும்பை யானையாக ஆக்கி தீவிரப் பிரசாரம் செய்வதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த நிலை பொதுவாக தூர்ப்பாக்கியமானது. சீக்கிரம் நீதி நிலை நிறுத்தப்பட வேண்டும். நீதி நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டும் என்று பெரியவர்களெல்லாம் பாடுபடுவதன் காரணமாக அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுகோள் ஒன்று விடுக்க விரும்புகிறேன்.

பகிரங்கமாக நீதி விசாரணை நடத்தப்படும் என்று அறிவித்து விடுங்கள். அதன் மூலம் தூர் சக்திகள் தன்னுடைய செல்வாக்குகளைப் பயன்படுத்தாது. உண்மை நிலை வெளிவர அனுசூலமாக இருக்கும். பல் வேறு எதிர்க்கட்சியினர் அந்த ஊரிலே இதற்காக தொடர் உண்ணா விரதத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அவர்களுக்கு நான் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையை இந்த அரசு மிக நல்ல முறையில் அணுகி வருகிறது. ஆராய்ந்து வருகிறது. ஆகவே அவர்கள் உண்ணா விரதத்தை நிறுத்திக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் இதற்காக நாங்களும் எங்களால் முடிந்த அளவுக்கு உண்மையை நிலைநாட்டுவதற்கு முயற்சிக்கிறோம் என்ற வாக்குறுதியையும் கொடுக்கிறேன். கணவர் தல்தகீர் கைது செய்யப்பட்டது சம்பந்தமாக சந்தேகம் இருக்கிறது. அதிலே போலீஸார் அத்து மீறி, உண்மைக்கு மாறாக நடந்து கொண்டார்களா என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்களே தலையிட்டு உண்மையை ஆராய வேண்டும் என்று ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்து, அடுத்த பிரச்சினைக்கு வருகிறேன்.

சிக்கல் ஒரு சிறிய கிராமம். அங்கே ஒரு கலவரம் நடந்தது. அந்தக் கலவரத்திற்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தியிருக்கிறார் சப் இன்ஸ்பெக்டர் கருப்பையா என்பவர். அவரே தலைமை வகித்து ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டி பள்ளிவாசலில் கற்களை எறியச் சொல்லியிருக்கிறார். முஸ்லிம் மக்கள் வசிக்கும் வீடுகளில் உள்ள ஒருகளை உடைத்திருக்கிறார்கள். நானும், எனது கட்சித் தலைவர்களும், சக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் அங்கே சென்று கண்ணுலே பார்த்தோம். ஒரு இந்து பெருங்குடி மகன் வீட்டில் ஒரு ஒடு கூட கலைக்கப்படவில்லை. அதே சமயத்தில் அங்கே இருக்கும் 20, 30 முஸ்லிம் மக்களின் வீடுகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாங்கள் இதைக் கண்ணுலே கண்டோம். பள்ளிவாசல் சேதப்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும் கண்டோம். ஒரு முஸ்லிம் மூதாட்டி கண்ணில் நீர் மல்க தனக்கு ஏற்பட்ட காயங்களைக் காட்டினார்.

1974 மார்ச் 11]

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றது சம்பந்தமாக சில பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கைது செய்யப்பட்ட 27 பேர்களும் முஸ்லிம்களாக இருக்கிறார்கள். மற்ற மதத்தினர் எவரும் கைது செய்யப்படவில்லை. இது விநோதமாகவும், வேடிக்கையாகவும் இருக்கிறது. கைது செய்யப்பட்டவர்கள் பேரில் ஏதேனும் கேஸ் போடப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. இன்னும் எந்தக் குற்றச்சாட்டும் தரப்படவில்லை. நான்கு மாதங்கள் ஆகியும் குற்றம் எதுவும் ருசுவாகவில்லை.

ஆகவே, இதில் முதலமைச்சர் அவர்களே தலையிட்டு உண்மை என்ன வென்பதை ஆராய்ந்து அறிய வேண்டும். அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் எந்த ஊரில் இருந்தாலும் முஸ்லிம் சமுதாயத்தினருக்கு பிடித்தது ஆபத்து. ஐந்து இடங்களில் அவர் இருந்திருக்கிறார்: அந்த ஐந்து இடங்களிலும் வகுப்புக் கலவரங்கள் உண்டு பண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட பொல்லாத அதிகாரிகளை வைத்துக் கொண்டு அரசாங்கம் ஏன் கெட்ட பெயர் சம்பாதித்தது? கொள்ளவேண்டும்? இவர்களுையெல்லாம் எங்கே அனுப்ப வேண்டுமோ அங்கே அனுப்புவதற்கு இன்னும் காலம் வர வில்லையா என்று நான் கேட்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உருது ஆசிரியர் பயிற்சிப்பள்ளிகள் மாத்திரம் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. தமிழகத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் மூடப் பட்டு மீண்டும் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் உருது ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி மாத்திரம் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. பல இடங்களில் உருது ஆசிரியர்களுக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மூன்று உருது ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. சென்னையில் ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் ஒவ்வொன்று, திருச்சியில் பெண்களுக்கு ஒன்று. ஆண்களுக்கு ஒன்று, பெண்களுக்கு ஒன்று என்று இரண்டு பயிற்சிப் பள்ளிகளையாவது திறந்தால் கூட நாங்கள் சம்மதிப்போம் வேலூரில் இப்பொழுதே உருது ஆசிரியர்கள் கிடைக்கவில்லை என்று கேள் விப்படுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது) சீக்கிரம் முடித்துவிடுகிறேன். என் கட்சியில் நான் ஒருவன் தான் பேசப் போகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): எல்லாக் கட்சி களிலிருந்தும் கொஞ்சம் பேர்கள்தான் பேசுகிறார்கள். சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: ஆகவே, அருள் கூர்ந்து இந்த ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளை உடனடியாகத் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் பல தடவைகள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறோம். எங்கள் சமுதாயத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான பங்கு பதவிகள் நிய மனங்களில் கிடைக்கவில்லை, கிடைக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருகிறோம். அண்மையில் ஒரு அநீதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

[1974 மார்ச் 11]

அரசாங்கம் காரணம் அல்ல. அலுவலர்களுக்கு இத்தகைய ஒரு போக்கு இருக்கக் கூடாது. சிறுபான்மையினருக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டும் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

டைரக்டரேட் ஆஃப் காலேஜியேட் எஜுகேஷனில் ஒரு பதவி காலியாயிற்று. அடுத்த சீனியராக இருந்தவர் ஒரு முஸ்லிம். அவரை விட 7 ஆண்டுகள் ஜூனியராக இருக்கும் ஒருவர் அந்தப் பதவியில் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அந்தப் பதவிக்கு நாங்கள் தகுதியில்லையா? எங்களுக்குத் தகுதியில்லை என்றால், நாங்கள் கேட்டுப்பார்ப்போம். இல்லை என்று சொன்னால் மன நிம்மதியோடு இருந்து விடுவோம். அப்படித் தகுதியிருந்தும், முதல் இடத்தில் இருந்தும், இவருக்குப் பின்னாலே 7 ஆண்டுகள் ஜூனியராக இருந்த ஒருவருக்கு அந்தப் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதற்கு என்ன காரணம்? இதை அதிகாரிகள் மனசுத்தியோடு, அகிம்சா தர்மத்தோடு, தேசிய மனப் பான்மையோடு, பாரபட்சமற்ற முறையில் செய்தாரா என்பதை இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மகாராஷ்டிரம், கர்நாடக எல்லைப் பகுதிகளில் தமிழ் மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது குறித்து இந்த அரசு இந்தச் சபையில் ஒரு கண்டனத் தீர்மானம் கூட நிறைவேற்றவில்லை. சர்வகட்சியினரும் ஒப்புக் கொண்டு அது மாதிரி ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி தமிழ் மக்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறோம் என்ற உறுதியை இந்தச் சபையின் மூலம் காட்ட வேண்டும்.

எங்கள் மதிப்பிற்குரிய தலைவர் காய்தே மில்லத் அவர்களை நினைத்தாலே உள்ளம் உருகுகின்றது. அவர்களுக்கு இன்னும் ஒரு நினைவுச் சின்னமும் அரசாங்கத்தினால் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அவர்கள் எங்கள் உள்ளங்களில் வாழ்கிறார்கள் என்பது உண்மை. ஆனால், நாங்கள் மறைந்ததற்குப் பிறகு நன்றி கெட்ட நாட்டில் என்ன நடக்குமோ எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே, அரசாங்கம் ஒரு ஞாபகச் சின்னத்தை அவர்கள் பெயரால் ஏற்படுத்த முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் எந்தத் திட்டமும் இதுவரையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. 31¹/₂ ஆண்டு காலமாக மக்களை சந்திக்கவே நான் பயந்து கொண்டு ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று கூட சொல்லிப் பார்த்தேன். பத்திரிகைகளும் அதைப் பிரமாதப்படுத்தின. அப்படியிருந்தும் எந்தத் திட்டமும் தொடங்கப்படவில்லை.

நொய்யல் ஆற்றில் 5,000 ஏக்கர்களுக்குப் பாசனவசதி அளிக்கும் வகையில் ரூ. 2 கோடி 30 லட்சம் செலவில் ஒரு திட்டம் சீஃப் என்ஜினியர் வரை எட்டியிருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். இதை காலதாமதம் செய்யாமல் 6 மாத காலத்திற்குள் நிறைவேற்றுவதற்கான உத்தரவை முதல் அமைச்சர் அவர்களே தலையிட்டுப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் மராமத்து இலாகா அமைச்சராக

1974 மார்ச் 11]

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

இருந்த காலத்திலேயே இது அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகாவது அந்தத் திட்டத்தை காலதாமதம் இல்லாமல் உருவாக்கி, அதையாவது என்னுடைய தொகுதிக்கு அன்பளிப்பாகத் தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமராவதியிலிருந்து உபரி நீரைத் தடுத்து எல்லாக் குளங்களுக்கும் பாசன வசதி செய்துதரக்கூடிய ஒரு திட்டத்தையும் நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளப்பட்டியில் பெண்கள் ஓரியண்டல் ஹைஸ்கூல் ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இந்த எளியோனும் அதில் பங்கு கொண்டிருக்கிறேன். அது சம்பந்தமாக நிபந்தனைகள் பெரிதும் போட்டு அது தடைப்பட்டு விடக்கூடாது. இன்னும் அந்த ஊரில் ஒரு பெண் கூட உயர்நிலைப் பள்ளி வரையில் போய் 10-வது படித்ததில்லை. 12,000 முஸ்லிம் மக்களில் ஒரு பெண் கூட 10-வது படித்த பெண் இல்லை என்பது வேதனை தரத்தக்க விஷயம். 1974-ம் ஆண்டில் அப்படியிருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை தரப்பாக்கியமானது. பெண்களுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிக்கக் கூடிய விதத்திலே ஓரியண்டல் ஆங்கிலோ அராபிக் ஹைஸ்கூல் அங்கே ஏற்படுத்த நிபந்தனைகளைச் சற்று தளர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் இந்த மதுவிலக்கு விஷயத்தில் இரண்டு விஷயங்கள் பற்றி முடிவு செய்திருக்கிறீர்கள், ஆனால் இன்னொரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறீர்கள். வெளிநாட்டு சரக்குகளுக்கு விதிவிலக்கு என்று செல்லியிருக்கிறீர்கள். அதையும் வேண்டாம் என்று சொல்லி விடவேண்டும். வெளி நாட்டுச் சரக்குகள் எத்தனை விலை விற்பனையும் குடிப்பழக்கம் உடையவர்கள் குடிக்கத்தான் செய்வார்கள். ரூ. 5 விற்பனை சரக்கு ரூ. 50 விற்கிறது என்றால் கூட குடித்து பழக்கப்பட்டவர்கள் குடித்து நாசமடைந்து விடுவார்கள். ஏழை மக்கள், குடித்துப் பழக்கப்பட்டவர்கள், என்ன விலை விற்பனையும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் வெளிநாட்டுச் சரக்குகள் கிடைக்கும் வரையில் அதை வாங்கித்தான் குடிப்பார்கள். ஆகவே, மதுவிலக்கு முழுவதாக அமுலுக்கு வந்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுவிலக்கை முழுவதும் அமுல் நடத்தினால் உண்மையில் இறைவனே உங்கள் பக்கம் நிற்பான். நிச்சயம் இவைகள் இறைவனுக்குப் பிரியமான திட்டங்கள். இம்மாதிரி திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், நாட்டிலுள்ள ஜீய புரட்சிக் கூட்டங்கள் சக்தியற்றுப் போய் சர்க்கார் நிலை பெற்று விடும் என்பதை நான் உங்களுக்கு உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு தொழில் கூட இல்லை. காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருந்தபொழுது சதாசிவ கவுண்டர் அவர்கள் முயற்சி செய்து ஒரு சிறு நூற்பு ஆலையை அங்கே ஏற்படுத்தினார். அது சிறிய அளவில் தான் இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. ஐம்பது பேர்களுக்கு வேலை தரக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலை கூட அங்கே இல்லை. டிட்கோ, லிட்கோ

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

[1974 மார்ச் 11]

என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஸ்தாபனத்தின் மூலமாவது ஒரு தொழில் பேட்டையை எங்கள் பகுதியில் ஆரம்பித்து கொஞ்சம் பேருக்காவது வேலைவாய்ப்பைத் தேடித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதி மிகவும் வசதியற்ற பகுதி, பிற்போக்கான பகுதி. திருச்சி மாவட்டத்தில், முற்போக்கான மாவட்டத்தில் இணைந்து இருக்கக் கூடிய பகுதியாக இருப்பதினால், முற்போக்கு பெற்றுவிட்டோம் என்று கருதவிடக்கூடாது.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சிறிய தொழில்களை ஊக்கப் படுத்துவதற்கு அரசு எல்லா விதமான சலுகைகளையும் அளிக்கின்றது என்று பகிரங்கமாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிறிய அளவுக்கு முதலீடு செய்யக்கூடியவர்களை அறிமுகப்படுத்தினால், அவர்கள் மூலமாக தொழில்களை அங்கே உருவாக்குவதற்கு அரசு எல்லா விதமான உதவிகளையும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு ஏதேனும் சில தொழில்களை என்னுடைய தொகுதியிலே தொடங்குவதற்கு வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று சொல்லி, டீ ந்த நிதிநிலை அறிச்சுடைய நான் 1974-75-ம் ஆண்டு வரவேற்று, பாராட்டி, என்னுடைய உடையை மீட்டித் தரவேண்டும். உணக்கம்.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது “நன்றி கெட்ட நாடு” என்று தவறுலாகச் சொல்லிவிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த வார்த்தைகளை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

*திரு. ஜி. ராமசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை கூற விரும்புகிறேன்.

நமது மாநிலத்திற்கு வேண்டிய பல திட்டங்களை வகுத்து, அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் 1,532 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு தயாரித்து, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்த்துக்கொள்ளவதற்காக மத்திய அரசுக்கு நமது தமிழக அரசு அனுப்பிவைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் மத்திய அரசு அதற்கு எந்த விதமான ஒப்புதலும் தராமல், எந்தவிதமான நிதி ஒதுக்கீடும் செய்யாமல் இருப்பது கண்டு நாம் அனைவருமே வருத்தமடையவேண்டியிருக்கிறது.

1974 மார்ச் 11]

[தி. ந. ஜி. ராமசாமி]

மத்திய அரசு தமிழகத்தை மாற்றுவதாய் மனைப்பான்மையோடு பார்த்து வருகிறது என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. நமது நிதி நிலையில் நாம் பின்தங்கி இருந்தபோதிலும் தமிழகத்திலே மிகச் சிறப்பான ஒரு நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையை தயாரித்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி, பசுமை புரட்சியின் மூலமாக அனைவரும் நல்ல முறையிலே வாழ்வதற்கு வழிவகைகளை வகுத்து, இங்கே மிகுதியாக இருக்கின்ற உணவு தானியத்தை மற்ற மாநிலங்களுக்கு அனுப்பக்கூடிய சூழ்நிலையைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்றால் அது நம்முடைய முதல் அமைச்சரவர்கள் பெருமுயற்சிதான் என்பது நமக்குக் கண்கூடாகத் தெரியும்.

நமது முதலமைச்சரவர்கள் விவசாயத்திற்காக ஏறக்குறைய 98 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, அதாவது நீண்டகால குறுகியகால கடனாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வழங்கச் செய்திருப்பது பாராட்டுவதற்குரிய ஒன்றாகும். விவசாயிகளுக்கு பயன்படுகின்ற உரம் பொறுக்கு விதைகள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் முதலானவைகள் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள்.

1972-ம் ஆண்டுக்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி அளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஒரு திட்டத்தை தயாரித்தார்கள். அதன் மூலமாக தமிழகத்திலுள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி அளிக்கப்பட்டு விட்டது. அதாவது அரிசன காலனிகளுக்கு—ஏறக்குறைய 24,000 அரிசன காலனிகளுக்கு மின்சார வசதி அளிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதைப்போன்று மின் வசதி அளிக்கப்படாத மற்ற அரிசன காலனிகளுக்கும், மின் விளக்கு இல்லாத ஊர்களுக்கும் உடனடியாக மின் விளக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசன மக்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதை ஒரு தீவிரத் திட்டமாகக் கொண்டு, தமிழகத்திலுள்ள எல்லா அரிசன மக்களுக்கும் வீட்டுமனைப் பட்டா கிடைக்க வேண்டுமென்ற அளவில் ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டிச் செயல்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு ஒரு சோசலிச அரசாக இருப்பதால்தான் 13 பஞ்சாலைகளை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. மற்றும் ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலைக்கு சொந்தமான 3,421 ஏக்கர் நிலத்தை அரசே எடுத்துக்கொண்டு, கரும்பு உற்பத்தி செய்ய திட்டம் வகுத்திருப்பதை பாராட்டுகிறேன்.

முப்பது வயது உள்ளவர்கள், அவர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் வீதம் செலுத்தி வந்தால் 55 வயதடையும்போது அவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் பென்ஷன் வழங்கும் சிறப்புத் திட்டத்தை முதலமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே வேறு எங்கும் இத்திட்டம் இல்லை என்று கூறுவதிலேயே நாங்கள் எல்லாம் பெருமையடைகிறோம்.

[திரு. ஜி. ராமசாமி]

[1974 மார்ச் 11]

கண்ணொளிவழங்கு திட்டம், தொழு நோய் பிச்சைக்காரர் மறு வாழ்வு இல்லம் அமைத்தல், கை ரிட்சாக்களை அகற்றிவிட்டு சைக்கிள் ரிட்சாக்களை கொடுத்தல், ஊனமுற்றவர்களுக்கு உதவி செய்தல் போன்ற பல்வேறுபட்ட திட்டங்களை நமது தமிழக அரசு செய்துவருகிறது.

அதைப்போலேவே, குழந்தைகள் காப்பகம் ஏற்படுத்தி, குழந்தைகளை ஆரோக்கியமாக வளர்த்து, சத்துணவு கொடுத்து, சகல வசதிகளும் செய்து கொடுத்து, குழந்தைகளை நல்ல முறையிலே பராமரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளிலே கருவுற்ற தாய்மார்களுக்கு சத்துணவு அளித்து, அந்தத் தாய்மார்களின் உடல்நலத்தைப் பேணி, பிறக்கும் குழந்தைகளும் ஆரோக்கியமாக வளர்க்கப்படுவதற்கு சிறந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது நம்முடைய தமிழக அரசு.

வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலமும், குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமும் ஆயிரக்கணக்கான வீடுகளைத் கட்டி, ஏழை எளிய மக்களுக்கு வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது நம்முடைய அரசு. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக கிராமப்புற சாலைகள் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், குடிநீர் திட்டங்கள், பள்ளிகள் கட்டுதல் போன்ற பல்வேறு பணிகளை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்பற்றி இந்த நேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல்வேறு துறைகளை ஒருங்கிணைத்து, நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கருதி, அந்த நல்ல நோக்கத்தோடுதான் ஊராட்சி ஒன்றியம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இப்போது எப்படி இருக்கிறது என்றால், கூட்டுறவு, எஞ்சினீயரிங், மராமத்து, கல்வி, மாதர் நலம் இதுபோன்ற மற்றுள்ள பணிகள் சரிவர நடைபெற முடியாமல் இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய இலாகாவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியப் பணிகள் சரிவர நடக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பணிகள் சீராக நடைபெற நமது அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பூம்புகார் என்ற கப்பல் நிறுவனத்தை அமைத்து, அதன் மூலம் நமது அரசு இந்தியாவிலேயே எந்த மாநிலமும் செய்யாத சிறப்பைச் செய்திருக்கிறது.

அரசு ஊழியர்களுக்கு ஏராளமான உதவிகளை செய்திருப்பதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஐம்பத்தொன்பது பொருள்களுக்கு ஒரு முனை வரி விதித்து வியாபாரிகளுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறது.

ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் வரையில் விற்பனை செய்கின்ற சிறு வியாபாரிகளுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விறகு, மாட்டுத் தீவனம், கண்ணாடி பொருட்களுக்கு முழுதுமாக வரி விலக்கு அளித்திருக்கிறோம். அதனால் எழை எளிய மக்களின் குறை தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

1974 மார்ச் 11]

[திரு. ஜி. ராமசாமி]

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் சில திட்டங்களை கூற விரும்புகிறேன். கடந்த மூன்றாண்டு காலமாக என்னுடைய தொகுதியில் எந்த ஒரு வேலையும் நடைபெறாமல் இருக்கிறது. எலகிரி மீல் எங்களுடைய ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இருக்கிறது. அந்த மீல் சுமார் 3,500 அடி உயரம் உள்ளது. அதை ஒரு சுற்றுலா இடமாக மாற்றுவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதற்கான ஏற்பாடுகள் வடாற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்கள் பெருமுயற்சியோடு செய்திருக்கிறார்கள். அதை சுற்றுலாவுக்கு ஏற்ற இடமாக மாற்றுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆண்டியப்பனூரில் பாம்பாற்றுக்குக் குறுக்கே அணை ஒன்றைக் கட்டினால் விவசாயத்திற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். பாலாற்றின் புல்லூர் அருகே ஒரு அணை கட்டினால் திருப்பத்தூர், வானியம்பாடி ஆகிய இரு வட்டங்களிலும் விவசாயம் பெருக வாய்ப்பு ஏற்படும். மேலும் பாம்பாற்றில் ஏ. கே. மேட்டூர், திம்ணமுத்தூர் ஆகிய இடங்களில் இரண்டு பாலங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். இவைகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சோலார்பேட்டை ஊராட்சி ஒன்றியத்தினால் நடத்தப்படுகின்ற மருத்துவ மனையை அரசாங்க மருத்துவ மனையாக மாற்றி அமைத்து, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நல்ல மருத்துவ வசதிகளை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம சாலை அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் மூலமாக திருப்பத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த தாமலேரிமுத்தூர், மூக்கானூர், குட்டூர், ஒட்டப்பாட்டி, புதூர், புள்ளாநேரி, வெட்டப்படு, மற்றும் இவை போன்ற இடங்களுக்கு சாலை வசதிகளை செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் ஏராளமான பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கூலி சரியானபடி கிடைக்காததால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல நிலைமையை உருவாக்கி, கூலி சரியாகக் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக நமது மாமன்றத்தில் மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள், மகாத்மா காந்தி, நமது பேரறிஞர் அண்ணா ஆகியவர்களின் உருவப் படங்களை வைத்திருப்பது போல, தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய உருவப்படத்தையும் நமது மாமன்றத்தில் வைத்திட வழி செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, அவரால் அளிக்கப்பட்டுள்ள நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி, வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட 1974-75-ஆம் ஆண்டு நிதிநிதினை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்தைக் கூறவிழைகிறேன்.

[புலவர் கி. பழனிச்சாமி]

[1974 மார்ச் 11]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையானது ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள் நடுத்தர மக்களுடைய நலனைக்கருத்தில் முதன்மையாக வைத்துக்கொண்டு வரப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையாகும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி பிரசுரித்த எதிர்க்கட்சி எடுகள் எல்லாம் 10 கோடி ரூபாய்க்குப் புதிய வரிகள் என்று தலையிட்டு பிரசுரித்திருந்தன. ஆனால் இந்த 10 கோடி ரூபாய் வரிகள் யார் யாருக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது? ஏழை மக்கள் மீதா? தாங்கக்கூடிய பெரிய பணக்காரர்களுக்குத்தான் போடப் பட்டுள்ளது. ஆனால் இன்றைய தினம் நம்முடைய நடுவன் அரசு ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அதிலே அவர்கள் யாருக்குச் சலுகை செய்திருக்கிறார்கள்?

பெரிய பணக்காரர்களுக்குச் சலுகை செய்திருக்கிறார்கள். வருமான வரி கட்டக் கூடிய பெரிய பணக்காரர்களுக்கு 98 சதவீதம் வரி என்று இருந்ததை 75 சதவீதம் ஆகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் டாட்டா, பிரீலா, பஜாஜ், டால்மியா போன்ற பெரிய கொழுத்த பண முதலைகளுக்குச் சலுகை செய்து விட்டு, ஏழை எளிய மக்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய அஞ்சல் அட்டை, உள்நாட்டுக் கடிதம், மூன்றாம் வகுப்பு ரயில் கட்டணம், புகை வண்டி நிலைய நுழைவுக் கட்டணம் ஆகியவற்றுக்கு விலை உயர்த்தியும், மற்றும் மண்ணெண்ணெய், பற்பசை, சோப்பு, புகையிலை, காப்பி, ப்ளாஸ்டிக் பொருள்கள், சோடா, காசிடம், துணி ஆகியவற்றின் மீதெல்லாம் வரிகளை உயர்த்தியுள்ளார்கள். இந்த மாமன்றத்திலுள்ள எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை விரும்பி, வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்வேன், எந்த அரசு ஏழை, எளியவர்களுக்குப் பாடு படுகின்ற அரசு என்று நெஞ்சிலே கை வைத்துச் சொல்லுங்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தான் ஏழை எளிய தொழிலாளி மக்களுக்காக இயங்குகிற அரசு என்பதை இந்த அவையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையில் இருந்தே உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே நீர்ப்பாசனத்திற்காக மட்டும் 30.83 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் என் தொகுதியில் பழனிக்கருகில் ஆயக்குடி கிராமத்தில் வரதமா நதியின் குறுக்கே ஏறத்தாழ 1½ கோடி ரூபாயில் ஒரு நீர்த் தேக்கம் அமைக்க இந்த அரசு முன் வந்துள்ளது. இந்த வரதமாநதி அணைக்கட்டுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அந்தப் பகுதி மக்கள் கடந்த 25 ஆண்டுகாலமாக கோரிக்கை எழுப்பிக் கொண்டு வந்தனர். கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக ஆண்டுகொண்டிருந்த காங்கிரஸ்காரர்களிடம் பல முறை விண்ணப்பித்தும் அது செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காகத்தான் முடிந்தது. ஆனால் இப்போது இந்த தி. மு. கழக அரசு இந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டமைக்காக இந்த அரசுக்கும், நம்முடைய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் எனது தொகுதி மக்கள் சார்பாக என் இதய பூர்வமான நன்றியை இந்த நல்ல நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 11]

[புலவர் சி. பழனிச்சாமி]

அதுமட்டுமல்ல, அந்தப் பகுதியில் கொழும்பு கிராமத்திற்கண்மையில் பச்சையாறு, குதிரையாறு சிறிய நீர்தேக்கத்திட்டத்திற்கு ஏறத்தாழ 60 இலட்சம் ரூபாய் திட்டத்தில் கொண்டுவரலாமென்று ஆய்வு நடத்தப் பட்டதென அறிகிறேன். ஆகவே, குதிரையாறு, பச்சையாறு திட்டத்தையும் விரைவில் கொண்டுவர ஆவன செய்து அந்தப்பகுதி மக்களுக்கு உதவி செய்யுமாறு மிக்க பணிவுடன் விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. வரதமாநதிக்குச் செல்லுகிற வரதாபட்டணம் சாலையையும், பெரிய குளம் கண்மாய்க் கரையில் செல்லுகிற சாலையையும் அமைத்துக்கொடுக்குமாறு மிகப் பணிவன்போடு வேண்டி விரும்பிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த இரு சாலைகளும் ஏறத்தாழ ஐயாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களான விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பெரிதும் பயன்படுத்துகிற சாலையாக இருப்பதால் இந்த இரு சாலைகளையும் அவசியம் அமைத்துக் கொடுத்துதவுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிதி ஆண்டிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக “தாழ்த்தப்பட்டோர் வீட்டு வசதிக் கழகம்” ஒன்றை ஏற்படுத்தி, தாழ்த்தப்பட்டோர்களுக்காக முதற்கட்டமாக ஐந்தாண்டுக்காலத்தில் ஒரு லட்சம் வீடுகள் கட்டித் தர முன்வந்துள்ளது மிகவும் பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும்.

மற்றும் ஆசிரியர்கள் உள்பட அரசு ஊழியர்களுக்கு அகவிலைப்படியில் ரூபாய் பத்து உயர்த்தியிருப்பதும், 40 ஆயிரம் சிறுகடை வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை வரி விலக்குச் செய்திருப்பதும், பருப்பு, எண்ணெய் வகைகள் மீது விற்பனை வரி 7 சதவீதத்திலிருந்து 3.5 சதவீதமாகக் குறைத்திருப்பதும், கைத்தறியாளர்களுக்குக் கொடுத்த ஒரு கோடி ரூபாய் கடனை ரத்துசெய்ததும், ஊனமுற்றோர் புது வாழ்வுத் திட்டம் சமூகப் பொது காப்புத் திட்டம் ஆகியவற்றை கொண்டு வந்தமைக்காகவும் இந்த அரசை எழை எழிய நன்றியுள்ள பொது மக்கள் பாராட்டவும் நன்றி கூற கடமைப்பட்டவர்களும் ஆவார்கள் என்று இங்கே நான் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மிக முக்கியமான ஒரு வேண்டுகோளை இந்த அரசுக்கும் நமது முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் விடுக்க விழைகிறேன். இந்த வேண்டுகோள் நமது நாலரை கோடி தமிழ் மக்களின் தன்மானத்தை காப்பாற்றுகிற வேண்டுகோளாகும்.

அது என்ன வேண்டுகோள்? கடந்த 1970 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் ஏகோபித்த தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினோம். அத்தீர்மானத்திலே இந்த நாட்டிலே பிறந்த எந்தச் சாதியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், அவர் தாழ்த்தப்பட்டவராக இருந்தாலும் ஆகம விதிகளை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தவராக இருந்தால் அவர் கோவில்களிலே அர்ச்சகர்களாகப் பணியாற்ற அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

[புலவர் சி. பழனிச்சாமி]

[1974 மார்ச் 11]

இந்த நம் பகுத்தறிவுக்கொத்த மனிதாபிமானக் கருத்துக்கு வெளி மாநிலங்களிலிருந்தும் ஆதரவு பெருகிக் கொண்டு வருகிறது. கடந்த 5-ஆம் தேதி கர்நாடக மாநிலத்தின் சட்டமன்ற மேலவையில் பேசிய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு ஹட்சி மஸ்திகௌடா அவர்கள் “ஜாதி வேறுபாடின்றி ஆகமங்களைப் படித்தவர்கள் எல்லோரும் அரச்சகராகும் உரிமை வேண்டும். அதுவே இந்த அரசின் கொள்கை” என்று பேசியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், நாம் இந்த மாமன்றத்தில் ஏகமனதாகத் தீர்மானித்து டெல்லி நடுவணரசுக்கு அனுப்பிய தீர்மானம் என்னவானது? டெல்லி உச்ச நீதி மன்றத்தால் செயல்படமுடியாமல் முடமாக்கப்பட்டது. 1974-ஆம் சாதி எவ்வளவு படமெடுத்துச் சீறுகிறது என்பதற்கு இது மறுக்க முடியாத ஆதாரமல்லவா?

ஆகவே, நான் மிகப் பணிவன்போடு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வ தெல்லாம் இப்படிச் சாதியைக் காப்பாற்ற இருக்கின்ற இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 17-வது விதியைத் திருத்த வேண்டுமென்று நாம் இந்த மாமன்றத்தில் முன்பு செய்ததுபோல் ஏகமனதாகத் தீர்மானம் போட வேண்டும். அதுவும் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டு வரவேண் டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதை வலியுறுத்துமுகத்தான் வரும் 3-4-1974-ஆம் நாளன்று திராவிடக் கழகத் தலைவர் வணக்கத்திற்குரிய மணியம்மையார் அவர்கள் தலைமையிலும், தி. க. பொதுச்செயலாளர் உயர்மிகு வீரமணி எம்.ஏ., பி.எல். அவர்கள் முன்னிலையிலும் தலைமை அஞ்சலகங்களில் ஒரு நாள் அடையாள மறியல் செய்ய இருக்கிறார்கள் கம்யூனிஸ்டு கள். ஆகவே, மீண்டும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 17வது விதியைத் திருத்தக் கோரி தீர் மானம் கொண்டு வாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை மனதார வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

[பிற்பகல் 12-30]

*திரு தி. சி. ஆ. சிவப் பிரகாசம் : தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது ஓரிரு கருத்துக்களை நான் கூற முற்படுகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கை, பொதுப்படையாக வரவேற்கத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருந்த போதிலும், விலைவாசி ஏற்றம், வேலையில்லா திண்டாட்டம் ஆகியவற்றைப் பற்றி இந்த அறிக்கையில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 11]

[திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

சாதாரணமாக, கிராமப்புறங்களில் 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக மார்க்கழி, தை மாதங்களில் ஜனங்கள் எல்லாம் பயப்படுவார்கள். காரணம், அந்த மாதங்களில்தான் காலரா போன்ற தொத்து வியாதிகள் எல்லாம் வரும். அதைப்போல், பிப்ரவரி, மார்ச் மாதங்கள் வந்தாலே, ஜனங்களெல்லாம் பயப்படுகிற அளவுக்கு மாநில அரசு ரூ. 10 கோடிக்கும். மத்திய அரசு ரூ. 230 கோடிக்கும் என்ற அளவில் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி வருஷாவருஷம் வரி போடுவதன் மூலமாக, பிப்ரவரி, மார்ச் மாதங்கள் வராமல் இருந்தாலே எவ்வளவோ நல்லது என்று சொல்லும் அளவுக்கு ஜனங்கள் மத்தியிலே ஓர் எண்ணம் வந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசு சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 10 சம்பள உயர்வு என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அது உடனடியாகக் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஒரு நல்ல திட்டத்தையும் அரசு அறிவித்திருக்கிறது. மாதாமாதம் ஒவ்வொருவரும் ரூ. 10 வீதம் செலுத்தி, பதவிக் காலத்தில் அவர்கள் இறந்து விட்டால், ரூ. 10,000 கொடுக்கப்படும் என்றும், அப்படி இல்லையென்றால், அவர்களுடைய பதவிக்காலம் முடிந்தவுடன், ஒவ்வொரு மாதமும் சேர்ந்த அந்த ரூ. 10 உடன் வட்டியும் சேர்த்து கொடுக்கப்படும் என்றும் கூறி இருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு பக்கம் கொடுத்து, அப்படி பிடித்துக்கொள்வதன் மூலம் இந்த ரூ. 10-ன் உடனடி பலன் அலுவலர்களார்களுக்குக் கிடைக்கமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எல்லாம் ரூ. 25, ரூ. 30 கொடுத்து, ரூ. 10 பிடித்திருந்தால், அவர்களுக்கு மனநிறைவு ஏற்பட்டிருக்கும். இன்றைக்கு அந்த நிலைமை ஏற்படவில்லையென்று கூறிக்கொள்வதோடு, சென்ற ஆண்டு மத்திய அரசில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு ரூ. 65 முதல், ரூ. 75 வரை சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்து, இவர்களுக்கும் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தேசியமயக் கொள்கைபற்றி இந்த அறிக்கையிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 4 தொழிற்சாலைகளை மத்திய அரசு அனுமதி பெற்று, மாநில அரசு தேசியமயமாக்குமென்று இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தேசியமயக் கொள்கையை அரசாங்கம் தயவு செய்து விட்டுவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் நடத்துகிற எந்தத் தொழிற்சாலையும், லாபகரமாகவோ, ஒழுங்காகவோ நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்தை நல்ல முறையிலே, சீரான முறையிலே நடத்துவதற்குத்தான் மக்கள் நம்மையெல்லாம் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பினார்களே தவிர, நாட்டிலே உள்ள தொழிற்களை எல்லாம் எடுத்து வாணிபம் செய்ய நம்மை இங்கு அனுப்பவில்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்தத் தொழிற்சாலை சாலையை எடுத்துக்கொண்டாலும் தேசியமயம் என்று சொன்னால், பின்னால், தொழில் வளர்ச்சியை வெகுவாகப் பாதிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

[1974 மார்ச் 11]

மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகம், டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன், என்று அமைக்கப் போவதாக இந்த அறிக்கையில் முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கக் கூடிய காரியமாகும். ஆனால், மாவட்டங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறை சரியல்ல. வென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர் மாவட்டம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் விவசாயத்தில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய மாவட்டமாகும். அது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய மாவட்டம் என்பதால் சேர்த்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, கோவை மாவட்டம். தமிழகத்தில், தொழில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ள மாவட்டம். மாண்புமிகு அமைச்சர் சாதிக் பாட்சா அவர்களும், மாண்புமிகு அமைச்சர் கண்ணப்பன் அவர்களும் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிற காரணத்தால், அம்மாவட்டம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எண்ணுகிறேன்.

அடுத்து, இராமநாதபுரம் மாவட்டம், வறட்சியான மாவட்டம். அதற்காக மத்திய அரசு ரூ. 2 கோடி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அமைச்சர் மாதவன் அவர்களுடைய மாவட்டமாக இருந்ததால், அதைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, தர்மபுரி மாவட்டம். உண்மையிலேயே வறட்சியான மாவட்டம். மத்திய அரசு ஆண்டுதோறும் ரூ. 2 கோடியை மானியமாகக் கொடுத்து செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு இராசாராம் அவர்களுடைய மாவட்டமாக அது இருப்பதால், அதைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

உண்மையிலே, நெல்லையையோ, குமரி மாவட்டத்தையோ தேர்ந்தெடுத்திருக்கவேண்டும். இன்றைக்கு, திருநெல்வேலிக்கோ, குமரிக்கோ சரியான அமைச்சர் இல்லாததால், அந்த மாவட்டங்களை விட்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுப் பணியைப் பற்றி பேசும்போது, இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால், பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் முக்கூடல் வீரவ நல்லூர் பாலம் 1975-76ம் ஆண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும், தொகுதி மக்களுடைய நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்கு படிப்படியாக அமுல் செய்யப்படும் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். ஆனால், திட்டவாட்டமாக, எல்லா கடைகளும் இந்த தேதியில் ரத்து செய்யப்படும் என்று கூறவில்லை. எங்களுடைய பக்கத்தில் அரிஷ்டம் என்றிருக்கிறது. அங்கு அதற்கு சுவர்முட்டி என்றுதான் பெயர். அந்தச் சுவர்முட்டியைக் குடித்தால், சுவரிலேதான் மோதுவானே தவிர, வேறு எங்கும் போகமாட்டான். அவ்வளவு கடுமையானது. அதற்கு 30 சதவீதம்

1974 மார்ச் 11]

[திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று, இந்த சுவர்முட்டி அரிஷ்டத்தை நாட்டை விட்டே விரட்ட வேண்டும் அல்லது 100 சத வீதம் விற்பனை வரியாவது பாடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், நான் ஊரியிலிருந்து சென்னை வரும்போது, மணியாச்சு சந்திப்பில், ரயில்வே ஸ்டேஷனில், சமூக விரோதிகள் என்று சொல்லப்படுகின்ற ரௌடிகள் அட்டகாசம் அடிக்கடி நடப்பதாகவும், போலீஸ் இலாகாவுக்கு மனுச் செய்தும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையென்றும் சொன்னார்கள். முதல்வர் அவர்களுக்கும் அவர்கள் இதுசம்பந்தமாக மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கு இந்த ரௌடிகளின் தொல்லை பொறுக்கமுடியாமல், நல்லமுறையிலே நடந்துவந்த ஒரு ஒட்டலைக்கூட முடிவிட்டார்கள். அப்படி முடிவிட்ட காரணத்தினால், பிரயாணிகள் சௌகரியம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, பிரயாணிகள் வசதியை முன்னிட்டு, ரௌடிகளின் தொல்லையைப் போக்கி, அந்த ஒட்டலை மீண்டும் திறக்க அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

வீரவநல்லூர் என்ற எனது தொகுதியிலுள்ள ஓர் ஊரில் ஓர் அரிசனப் பெண்ணை, குறிப்பிட்ட சமூக ரௌடிகள் அதிகத் தொல்லைப் படுத்துகிறார்கள், அந்த ரௌடிகளின் அட்டகாசம் தாங்க முடியவில்லை என்று அந்த அம்மையார் மனு கொடுத்தார்கள். அந்த மனுவை மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரியிடம் கொடுத்தும், எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை; எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாக எனக்கு அறிவிக்கவும் இல்லை. சாதாரணமாக, எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி. மனு கொடுத்தால், இத்தனை நாளைக்குள் அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், எடுத்த நடவடிக்கையை இத்தனை நாளைக்குள் அறிவிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தில் ஒரு ஜி. ஓ. கூட இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆனால், எனக்குச் சரியான பதில் வரவில்லை. எம்.எல்.ஏ.க்கள் இதுமாதிரி மனுக்கள் அனுப்பினால் இவ்வளவு நாட்களுக்குள் எடுத்த நடவடிக்கையைப் பற்றி பதில் அனுப்ப வேண்டுமென்று கண்டிப்பான உத்தரவை அரசு இட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாளையங்கோட்டையிலிருந்து அம்பை ரோடுக்குப் போகும் வழியில், தருவை அருகே பச்சையாறு என்ற ஓர் ஆறு ஓடுகிறது. அதேபோல், கல்லிடைக்குறிச்சி அருகே கோரையாறு ஓடுகிறது. அங்கு தாம்போதி பாலம் இருக்கிறது. இவற்றிற்கும் மேல்நிலை பாலம் அமைத்துத் தர வேண்டும். இன்றைக்கு தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை நோக்கி, திசைரி கிட்டத்தட்ட 500 லாரிகள் அந்தப் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கிறது. இங்கு, ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, மழைகாலத்தில் 10 அடி உயரத்திற்குத் தண்ணீர் சென்றதனால் அந்தப் பாதை மறைந்து, 3, 4 நாட்களாக அந்தப் பாதை வழியாக எந்தவிதமான போக்குவரத்தும் செல்லமுடியாத நிலை இருந்தது. ஆகவே, கோரையாறு, பச்சையாறு கீழ் நிலைப் பாலங்களை, மேல்நிலைப் பாலங்களாக மாற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

[1974 மார்ச் 11]

என்னுடைய தொகுதியின் வடபகுதியாகிய மருதம்புத்தூரில், அல்லது புதுப்பட்டியில், ஏதாவது ஓர் ஊரில் ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு அனுப்ப ஆர்வமாக இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது உயர்நிலைப்பள்ளிக்குச் செல்ல வேண்டுமானால், ஆலங்குளம் தொகுதியில் உள்ள ஆலடிப்பட்டி என்ற ஊருக்கோ அல்லது முக்கடல் என்ற ஊருக்கோதான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த 2 ஊர்களுக்கும் செல்லவேண்டிய தூரம் 7, 8 மைல்கள் ஆகும். போக்கு வரத்து வசதி இல்லாத ஏரியா அது. ஆதலால், அங்கு அரசு ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், தெற்கு கல்லிடைக்குறிச்சி என்ற ஒரு பகுதி என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. அங்கு நாடார் புதுக்குளம் என்ற ஒரு குளம் இருக்கிறது. அந்தக் குளத்தின் உரிமையாளர்கள், அதனை அரசுக்குத்தர தயாராக இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அந்தக் குளத்தை எடுத்துக்கொண்டு, மணிமுத்தாறு அணையிலிருந்து தண்ணீர் விட தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன்மூலம் விவசாயிகள் பெரிதும் பயன்படுவார்கள், அரசையும் பாராட்டு வார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கடனா நதி ராம நதி குளங்கள் பாாமரிப்பு செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட, 20, 30 ஆண்டுகளுக்கு மேல் அவை மராமத்து செய்யப்படவில்லை. அவற்றை மராமத்து செய்ய அரசு தக்க நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அம்பாசமுத்திரம் என்பது என்னுடைய தாலுகாவின் தலைநகரம். அங்கு ஒரு கலைக் கல்லூரி கட்டிடம் கட்டுவதற்காக 3 ஆண்டுகளாகியும் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அமைச்சரால், நடப்பட்ட அடிக்கல் என்ன ஆயிற்று, எங்கு போயிற்று என்று தெரியவில்லை. அரசாங்கம் உடனடியாகக் கல்லூரிக் கட்டிடம் கட்ட என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ, அதை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, என்னுடைய மாவட்டத்திலே இன்று விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக பீடித் தொழில் மிகவும் சிறப்பான முறையிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பெரும் பகுதி வேலைவாய்ப்பை பெண்களே பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு டி.பி அதாவது காசநோய் சிக்கிரமாகப் பற்றிவிடுகிறது. இதைப்பற்றி பல சந்தர்ப்பங்களிலே நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே கூறியிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு அப்படி அந்தநோய் வந்துவிட்டால் அதைக் கவனிக்க அவர்கள் நாகர்கோவிலுக்கு பக்கத்திலேயுள்ள ஆசாரிப்பள்ளத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் தினக்கூலி 2 ரூபாய், 3 ரூபாய்தான் பெறக்கூடியவர்கள், அந்த நிலையிலே உள்ளவர்கள் 50 மைல், 60

1974 மார்ச் 11]

[திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

மைல் சென்று வைத்தியம் செய்யக்கூடிய நிலைமையிலே வசதியில்லை என்ற நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவிசெய்யும் பொருட்டு எனது தொகுதிக்குப் பக்கத்திலே திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே உள்ள சுத்தமல்லி என்ற ஊரில் ஒரு டி.பி. ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தினால்—அந்த இடத்திலே ஒரு நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது. நல்ல காற்று வரக்கூடிய ஏரியா என்று சொல்கிறார்கள்—அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும், ஆகவே அதைச் செய்து அவர்களுக்கு குறைகளைப் போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சொ. காவேரிமணியம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கை பெரும்பான்மையாக ஏழை எளிய விவசாய மக்களுடைய நலனை மனத்திலே கருதியும், வணிகப் பெருமக்கள், நடுத்தர மக்கள், நெசவாளர்கள் ஆகியவர்களுடைய இன்னல்களைப் போக்கக் கருதியும் மிகச் சிறந்த முறையிலே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு நிதி நிலை அறிக்கை என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லி அதனை வரவேற்கிறேன்.

நான் மேலே சொன்னதுபோன்று, விவசாயிகளுக்கும், நெசவாளர்களுக்கும் நடுத்தர மக்களுக்கும் வணிகப் பெருமக்களுக்கும் நலனைக்கக் கூடிய முறையிலே இது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலிலே விவசாயிகளுடைய நலனை எடுத்துக்கொண்டால், கால்வாய் பாசனத்தின் மூலமாக பெரும்பான்மையான விவசாயம் நடைபெறுகிறது என்பதை மனத்திலே கொண்டதான் ஏறத்தாழ 30.83 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் சிறப்பாக மதுரை, இராமநாதபுரம் பகுதிகளிலே பெரியாறு கால்வாய்களை மேம்படுத்துவதற்காகத் திட்டங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள் என்பதனால் முழுமனதோடு நான் அதை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்ததாக, நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில் அவர்களுடைய இன்னல்களைப் போக்குவதற்காக எந்த அளவுக்கு முயற்சியெடுத்துக் கொண்டு வந்தது என்பது இந்த மன்றத்திலே உள்ள அனைவருக்கும் தெரியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியமைத்த பிறகும் கூட அவர்களுடைய இன்னல்களை, குறைகளைப் போக்குவதற்காக அவர்களுடைய தொழில் மேம்பாட்டிற்காக என்ற முறையிலே 2.01 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, சமீபத்திலே அவர்களுக்காக வழங்கப்பட்ட கடன் நபர் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் வட்டியில்லாமல் வழங்கப்பட்ட கடனை இந்த அரசு பெருந்தன்மையோடு வஜா செய்து இருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையோடு குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

[1974 மார்ச் 11]

ஆண்டுதோறும் நெசவாளர்கள் ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை நிதிநிலை அறிக்கை குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. தமிழகத்தின் நூற்பாலைகளின் மூலமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற நூல் அகில இந்தியாவிலேயே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றதில் ஐந்தில் ஒரு பாகம் ஆகும். அந்த நூலை எல்லா நெசவாளர்களுக்கும் பகிர்ந்தளித்தால் மச்சமாகக்கூட இருக்கும். இருந்தாலும் நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைப்பதில்லை. அவர்களை வறுமை வாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆண்டொன்றுக்குப் பல மாதங்கள் நூலுக்காக அவர்கள் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதிலே இருக்கிற மூலப்பொருள் என்ன என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். தேவையான உற்பத்தி இருக்கிறது. இங்கே, வேலை செய்வதற்குத் தொழிலாளர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். நெசவாளர்களுக்குப் போதுமான நூல் கிடைக்கவில்லை என்றால் காரணம் மத்திய அரசின் கையிலே அதிகாரம் இருக்கிறது. நூல் நாம் உற்பத்தி செய்கிறோம். ஆனால் அதைக் கொடுக்கிற அதிகாரம் மத்திய அரசினிடத்திலே இருக்கிறது. இதனால்தான் நெசவாளர்களுக்கும் பல விதமான தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. இதைப் போக்குவதற்காகத் தமிழக அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒரு பெந்தலைவராக இருக்கின்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மாநிலத் தேவை என்பதைப் பல கோணங்களிலே வற்புறுத்தி வருகின்றார்கள்.

நம்மிடத்திலே அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தினாலே இந்த நிலை நெசவாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல, சர்க்கரை போன்ற பொருள்களுக்கும் கூட தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வணிகப் பெருமக்களைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். வணிகப் பெருமக்களின் நலனைக் கருதி இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பல ஆண்டுகளாகக் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி வந்தார்கள். நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கு எப்பொழுதுமே செவி சாய்க்கக்கூடிய நம்முடைய தமிழக அரசு அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஆராய்ந்து பரிசீலித்து ஏறத்தாழ 59 பொருட்களுக்கு ஒரு முனை விற்பனைவரி விதிக்கப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்ல, அன்றாடம் மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற எண்ணெய், பருப்பு போன்ற வகைகளுக்கு 3½ சதவீதம் ஒருமுனை வரி விதித்திருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, ஏழை எளிய மக்கள் பொதுவாக வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துகின்ற விறகு, மாட்டுத்தீவனம், கண்ணாடி வளையல் இவைகளுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது என்றால் இந்த நாட்டின் அடித்தளத்திலே உள்ள மக்களின் நலனைக் கருதி இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

1974 மார்ச் 11]

[திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

இன்னும் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ரான் ரற்கெனவே சொன்னதைப்போல் விவசாயிகள் நலனைக் கருதி, வணிகப் பெருமக்களின் நலனைக் கருதி, அவர்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றி யிருக்கிறது இந்த அரசு. விவசாயிகளின் நலனையும் நெசவாளர்களின் நலனையும் கருதி பல திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறது இந்த அரசு. இன்னும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இருக்கிற சாரங்களைப் பார்க்கிற போது தமிழக அரசு, தமிழ்நாட்டிற்கு ஒரு வீர வரலாறு உண்டு, மறக்கமுடியாத சின்னங்களும் உண்டு, மறக்கமுடியாத நிகழ்ச்சிகளும் உண்டு.

கி.பி. முதல் நூற்றாண்டு முதல் எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகள் தமிழ் நாட்டில் நடந்திருக்கின்றன. நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் கருணையுள்ளம் கொண்டவர் மட்டுமல்ல, கலையுள்ளம் கொண்டவரும்கூட என்பது நமக்கு எல்லாம் தெரியும். அதன் விளைவாகத்தான் பல திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆறரை லட்சம் ரூபாய் செலவிலே பூம்புகார் கலைக்காட்சி உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிகழ்ச்சி இன்றைக்குப் பூம்புகாரிலே 1973-74-ஆம் ஆண்டிலே கண்காட்சியாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தமிழன் சரித்திர நிகழ்ச்சிகளை வீர வரலாறு களை மனதிலே வைத்து இருப்பான் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்ற முறையிலே இதனை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் என்று உருவாக்க அதற்காக அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம் 5 கோடியும், தற்காலிகமாக ஒரு கோடியும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எல்லாம் அவர்கள் நல்ல கலை உள்ளத்தைத்தான் காட்டுகிறது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு நான் இந்த நேரத்திலே ஒரு பணிவன்பான வேண்டுகோளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

கண்ணகி பிறந்தது பூம்புகார் நகரம், கண்ணகி வழக்குரைத்தது மதுரை மாநகரம், அவளுக்குச் சிலையெழுப்பியது சென்னை மாநகரம். ஆனால் கண்ணகி வழக்குரைத்து மதுரையை எரித்ததாலோ எண்ணவோ மதுரையை மறந்துவிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். பூம்புகார் நகரத்திற்கு தாங்கள் பெரும் புகழைத்தேடித் தந்திருக்கிறீர்கள். கண்ணகி பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் முன்பு வழக்குரைத்த நகரம், மதுரை. அந்த மதுரை மாநகரத்திலே அழியாத சின்னம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல நிகழ்ச்சிகள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் பார்க்கிறபோது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பெருமையோடு பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். ஏழை ஏளிய மக்களின் இன்னல்களைப் போக்குவதற்கும் சாதாரண மக்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதற்கும் வேண்டிய எண்ணத் திட்டங்களுடன் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

[1974 மார்ச் 11]

ஒரு சில கருத்துக்களை என்னுடைய தொகுதியிலே மட்டுமல்ல, என்னுடைய தொகுதியைச் சுற்றியிருக்கிற மதுரை மாநகரம் உள்ளிட்ட பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். மதுரை மாநகரத்தில் பல கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. கல்லூரிகள் அனைத்தும் மத அடிப்படையிலே தான் இருக்கின்றன. யாதவா கல்லூரி, அது இன அடிப்படையிலே உள்ள கல்லூரி, அமெரிக்கக் கல்லூரி அது மத அடிப்படையிலே இருக்கிறது. சங்கம் வளர்த்த மதுரை என்று சொல்கிறார்கள்; அப்படிப்பட்ட முத்தமிழக்காகச் சங்கம் வளர்த்த மதுரையில் அரசின் சார்பாக ஒரு கலைக்கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மிக்க பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் மதுரையின் பக்கத்தில் “சபர்ப் ஆப் மதுரை” என்று சொல்லும் பகுதியிருக்கிறது. குறிப்பாக மதுரை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. மதுரை தெற்கு, மதுரை வடக்கு என்று பிரிக்கப்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலம் பூராவிலும் தேடிப்பார்த்தாலும் மதுரை தெற்கு பகுதியைப்போல் பிற்பட்ட பகுதி ஒன்றைப் பார்க்க முடியாது. அங்கே எந்தவிதமான தொழிற்சாலையோ அல்லது சிறு தொழில்களோ அல்லது அரசாங்கத்தின் சார்பாக நடத்தும் வேறொரு நிலையமோ கிடையாது. ஆகவே, நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த மதுரை தெற்கு பகுதியை “பேக்வேர்ட் எரியா”, பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதி என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு அங்கே ஒரு நினைவுச் சின்னத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

உலகத்திற்கெல்லாம் அறத்தைத் தந்த வள்ளுவனுக்கு மயிலையில் உள்ள கோயிலைப் புதுப்பிப்பதற்கான திட்டம் இருக்கிறது. அதேபோல் நுங்கம்பாக்கத்தில் 80 கிரவுண்டில் திருவள்ளுவர் நினைவாலயம் வைப்பதற்குத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். அதேபோன்று, ஒரு அழியாச் சின்னத்தை, நீதி தவறியவன் என்று தெரிந்தவுடனேயே தானும், தன்கோப்பெருந்தேவியும் அங்கே இறந்த காட்சி நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியை நினைவுப்படுத்தும் முறையிலே மதுரை நகரத்திலே ஒரு நினைவுச் சின்னத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

*திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகரவர்களே, 1974-75-ஆம் ஆண்டுக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நான் விருப்பப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை முடிக்கும்பொழுது 49 இலட்சம் கையிருப்போடு முடிப்போம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் என்ன நடந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால், வருமானத்திலே 3 கோடி

1974 மார்ச் 11]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ரூபாய் அதிகரித்திருந்தாலும்கூட செலவும் அதிகரித்து இன்றைக்கு கிட்ட தட்ட 5 கோடி ரூபாய் “டெஃபிசிட் ஃபைனான்சிங்” என்ற அளவிலே பற்றாக்குறை வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்கும் கட்டத்தில் இந்த அரசு நிற்கிறது. எப்பொழுதுமே வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் கொடுக்கும்பொழுது வரவாக இருக்கட்டும், அல்லது செலவாக இருக்கட்டும், அதில் குறைந்த அளவுதான் வித்தியாசம் இருக்கும் அளவில் சமர்ப்பித்தால்தான் அது சாமர்த்தியமாக ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிப்பதாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு உள்ள நிலைமையைப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 67-லிருந்து நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டாலும் கிட்டத்தட்ட 10 சதவீதம் முதல் 12 சதவீதம் வரையில் வரவிலும் சரி, செலவிலும் சரி வித்தியாசம் ஏற்படுவதைப் பார்க்கும்பொழுது ஒழுங்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை, கட்டுப்பாட்டோடு இவர்கள் தயாரித்திருக்கின்றார்களா என்பது கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல் பல இனங்களில் வரவைக் குறைத்துக் காட்டுகிறார்கள், பல இனங்களில் செலவை அதிகரித்துக் காட்டுகிறார்கள். இப்படிச் செய்து விட்டு துண்டு விழுகிறது துண்டு விழுகிறது என்று சொல்லி, எப்படியாவது புது வரிகளைப் போட்டு மேலும் வருவாயை அதிகரிக்க என்ன வழியிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் பண வீக்கத்திலே சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போடுகிறது, பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போடுகிறது என்று சொல்லக்கூடிய இங்கேயுள்ளவர்களாவது பல புதிய திட்டங்களைத் தருகிறார்களா என்றால் இல்லை, ஆனால் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் மட்டும் வருகிறதென்று பார்க்கும் பொழுது எந்த நிலையிலே பண வீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதில் மாநில அளவில் செய்திருக்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை.

ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களில் பலபேர் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிய கவலையேயில்லாமல் மத்திய சர்க்கார் அதைப்போடுகிறது, இதைப் போடுகிறது என்று கவலைப்பட்டார்களே தவிர, இவர்கள் ஒரு சிறப்பான வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்து நாங்கள் வழி காட்டுகிறோம் என்று சொல்லுகின்ற புத்திசாலித்தனம் இருந்ததா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்குள்ள பண வீக்கத்திலே எல்லா அரசாங்கங்களும் They must reduce their non-plan expenditure அதாவது திட்டமிடலாத செலவுகளை எவ்வளவுகெவ்வளவு குறைக்கிறதோ அவ்வளவுகெவ்வளவு பண வீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பண வீக்கத்தைப்பற்றியும், விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றியும் சொல்லி அதற்கு மத்திய சர்க்கார்தான் பொறுப்பு என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இந்த அரசு தன்னுடைய செலவுகளை எப்படிச் செய்கிறது ?

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1974 மார்ச் 11]

1968-69-ஆம் ஆண்டில் திட்டமில்லாத செலவுக்காக 252 கோடி ரூபாயும், 1969-70-ஆம் ஆண்டில் திட்டமில்லாத செலவுக்காக 276 கோடி ரூபாயும், 1970-71-ஆம் ஆண்டில் திட்டமில்லாத செலவுக்காக 268 கோடி ரூபாயும் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்படித் திட்டமில்லாத செலவுகள் அதிகரித்தால் அந்தப் பணம் எங்கே போகிறது? அது மக்களின் நன்மைக்காக போகவில்லை. உங்களுடைய கட்சி விளம்பரத்திற்காக, நீங்கள் விழாக்களை நடத்துவதற்காக, பழைய இனிய கற்பனை உலகத் திலிருந்துகொண்டு அதைப் புதுப்பிக்கிறோம், இதைப் புதுப்பிக்கிறோம் என்று செய்யப்படுகிறதே அல்லாமல் மக்களுடைய வாழ்வில் மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்குகின்ற முறையில் புதிய திட்டங்களை உருவாக்க நீங்கள் திட்டங்கள் தீட்டினால் இப்படி திட்டமில்லாத செலவு அதிகரித்துக்கொண்டு போவதற்கு வழியே இருக்காது. ஆகவே திட்டமில்லாத செலவை அதிகரித்து உங்களுடைய சொந்த விளம்பரத்திற்காகச் செலவு செய்கிறீர்கள் என்பதை மக்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

பொதுமக்களிடமிருந்து கடன்களை எழுப்புகின்றீர்கள், எதற்காக? புதிய மூலதனச் செலவுக்காக எழுப்புகிறீர்கள். ஏறத்தாழ 581 கோடி ரூபாய் பொதுமக்களிடமிருந்து கடனை எழுப்பியிருக்கிறீர்கள். இதில் புதிய மூலதனச் செலவிற்காகப் போனது 329 கோடி ரூபாய்தான். மீதியை எப்படிச் செலவழித்தீர்கள்? குறிப்பிட்ட ஒரு காரியத்திற்காக பொது மக்களிடமிருந்து பணத்தைத் திரட்டுகிறோம். “பப்ளிக் டெட்” ரெய்ஸ் செய்கிறோம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட பொதுக் கடன்களைக்கொண்டு, செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்யாமல், செய்ய வேண்டாத வேலைகளுக்காகச் செலவழிக்கிறீர்கள் என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது ஒழுங்காகத் தமிழக வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பொதுப்பணம் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் தனி நபர்களுக்கும், தனிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளுக்கும் இதுவரையில் ஏறத்தாழ 3 கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதில் எவ்வளவு நம்பிக்கை உள்ள கடன்களோ, எத்தனை சக்தி பைப்ஸ் குக் கொடுத்தது மாதிரிக் கடன்களோ தெரியாது. இந்த அளவிற்கு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பாழாக்கப்படுவதைக் கட்டாயமாக நிறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

வரவு செலவுத் திட்டத்தை முழுக்க முழுக்கப் படித்தால், மத்திய சர்க்காரைக் குறை சொல்லியே தப்பித்துக்கொண்டு போகலாம் என்ற எண்ணத்தில், எங்களுக்குப் பணம் கொடுக்கவில்லை, எங்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை, எங்களுக்கு உத்தரவு கொடுக்கவில்லை என்று 53 பக்கங்களிலேயே இத்தகைய நிலைமையையே சொல்லக்கூடிய அளவில் சோகதீமமாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். எங்களால் செய்ய முடியும், எங்களால் நடத்த முடியும் என்று தன்னம்பிக்கை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதே கேள்விக்குறியாக உள்ளது.

1974 மார்ச் 11]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஆறுவது நிதிக் கமிஷன் அதிகமாகக் கொடுக்கவில்லையா? இன்கம் பாக்ஸ் வரியிலே 75 சதவீதம் பங்குதான் மாகாணங்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். இன்றைக்கு 80 சதவீதம் ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். “ஆக்சிலரி எக்ஸைஸ் டீட்டி”யில் இதுவரையில் மாகாணங்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படவேயில்லை, ஆனால் இனிமேல் பகிர்ந்து கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். கொடுக்க வேண்டிய கடன்களையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்திச் சரியான முறையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமாக வேண்டுமென்று கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. நங்கள் எவ்வளவு சிறப்பாக வாதாடுகிறீர்களோ அந்த அளவிற்கு பெறுகிறீர்களோ, தவிர உங்களுக்கு வாதாடும் திறமையில்லாமல், வாங்குவதற்குத் திறமையில்லாமல், ஐயோ, எங்களுக்கு கொடுக்கவில்லையே, கொடுக்கவில்லையே என்று தன்னம்பிக்கையற்ற முறையில் அரசாங்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், செய்வதைச் சொல்லி, சொல்வதைச் செய்வோம் என்று அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டும் உங்கள் அகராதியில் சரியான பொருளோடு இருக்கின்றதா? எதில் நீங்கள் சொல்வதைச் செய்தீர்கள்?

ஒரு ரூபாய்க்கு மூன்று படி கொடுப்போம் என்று சொன்னீர்கள், செய்தீர்களா?

அதுபோகட்டும், ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி போடுவோம் என்று சென்னைக்கும் கோவைக்கும் போட்டீர்களே, அதையாவது நீடித்தீர்களா? கிடையாது.

வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னீர்கள். இன்றைக்கு என்ன நிலை? நீங்கள் ஆட்சிப் பீடத்தில் அமர்ந்ததிலிருந்து 74-ம் ஆண்டு வரையில் 1,115 கோடி ரூபாய் அதிக வருமானம் தான் வந்திருக்கிறது. 7 வருஷங்களிலே, வரியும், மத்திய சர்க்கார் உதவியும், உங்களுக்குக் கொடுத்த பணமும் 1,115 கோடி ரூபாய் அதிகமாகத்தான் வந்திருக்கிறது. ஆனால் நீங்கள் சொன்னது என்ன? நாங்கள் 194 கோடி ரூபாய் வரியை 100 கோடி ரூபாய்க்குக் கொண்டு வருவோம், 60 சதவீதம் வரியைத் குறைப்போம், 40 சதவீதம் வசதிகளைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னீர்கள். யார் வசதி பெறுகிறது, யார் வரி குறைந்தது என்பதை மக்கள் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமையிலிருக்கிறார்கள்.

கூவத்தைச் சுத்தப்படுத்துவோம், உல்லாசப் படகுகள் விடுவோம் என்று சொன்னீர்கள். சற்று கூவத்திற்குச் சென்று பாருங்களேன், பக்கத்தில்தானே இருக்கிறது. சிம்சன் பிரிட்ஜுக்கு அப்பால் படகு போகவில்லை. சுகாதாரத்திற்காக முன்பிருந்த குடிசைகளை அகற்றினார்கள். மீண்டும் புதிதாகக் குடிசைகள் வந்திருக்கின்றன. 12 மைல் நீளமுள்ள

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1974 மார்ச் 11]

கூவத்திற்கு, 1967-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1974-ஆம் ஆண்டு வரையில் ஒரு கோடி ரூபாய் என்று முதலில் சொல்லிவிட்டு, பிறகு 3 கோடி ரூபாய் செலவழித்து 3 மைல்கூடச் சுத்தப்படுத்தாமல் செய்திருக்கிறீர்கள் என்றால் நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள், என்ன செய்கிறீர்கள் என்பதை மக்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏதோ காவேரித் தண்ணீர் வரும் வரும் என்று சொல்லி சைதாப்பேட்டை பாலத்திற்கருகில் சிலையை வைத்தீர்கள். தண்ணீர் வந்ததா? ஒரு மணி நேரம் கூட தண்ணீர் ஒழுங்காக வரவில்லை. காவேரித் தண்ணீர்தான் வரவில்லை என்றாலும் வீராணம் நீராவது வந்ததா? அது எந்தக் குழாயில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறதோ தெரியவில்லை. இப்படி எதைச் சொன்னீர்கள், எதைச் செய்கிறீர்கள் என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : காவேரித் தண்ணீராவது வரவில்லை, வீராணம் தண்ணீராவது வந்ததா என்று கேட்கிறார்கள். காவேரித் தண்ணீர் வேறு, வீராணம் தண்ணீர் வேறு என்பதை விளக்க வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மைசூரிலே கட்டப்பட்டுள்ள அணைக் கட்டிலே போய்ப்பார்த்தால் காவேரித் தண்ணீர் வராததுபோல் தெரிகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சென்னைக்கு காவேரி நீர் வருவது என்றால் வீராணம் வழியாக வருவதுதான், அதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

[பிற்பகல் 1-00]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சென்னைக்கு காவேரித் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவோம் என்றீர்கள். கடைசியில் வெறும் வீராணம் ஏரித் தண்ணீரைத் தான் கொடுக்கப்போகிறீர்கள். இனி மேட்டுருக்கே தண்ணீர் வராது போலிருக்கிறது. அதிலே விழிப்போடு இருந்து உடனடியாகப் பேசித் தீர்த்து முடிவு காண உங்களுக்குத் துணிவு இல்லை. பக்கத்தில் இருக்கும் காங்கிரஸ் மாநிலமான மைசூர் மாநிலத்திற்கு இவ்வளவு துணிவு இருக்கும்போது உங்களுக்கு ஏன் துணிவு இல்லை? செய்ய வேண்டிய காரியத்தில் துணிவு காட்டாது மத்திய அரசை வம்புக்கு இழுக்கிற காரியங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

“ஷிப்பிங்” சென்ட்ரல் சப்ஜெக்ட். சென்ட்ரல் லிஸ்ட் 24ல் வருகிறது. கன்கரன்ட் லிஸ்டில் இன்லண்ட் வாட்டர்வேஸ் 34-வதாக இருக்கிறது. “கப்பல் விடுவோம் உலகம் முழுவதும் வாணிபம் செய்வோம்” என்று பழைய தமிழகத்தில் கப்பல் விட்டதைப் போல் இப்போதும் விடுவோம் என்று சொல்லி மத்திய அரசாங்கத்தைக் குத்திப் பார்க்கிறீர்கள். அதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? நீங்கள் விடப்போவது என்ன பேப்பர் கப்பலா? உலகம் பூராவும் எப்படிச் சுற்றி வரப் போகிறீர்கள்? அதற்குச் சட்ட திட்டம் கிடையாதா?

1974 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இங்கு ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷன் அமைப்பதற்கு மத்திய அரசு ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் பேசுவது நல்லதல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஏழாவது ஷெட்யூலில் சென்ட்ரல் லிஸ்ட் 24-ல் இன்டர்நேஷனல் வாட்டர்வேஸ் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இன்லண்ட் வாட்டர்வேஸ் கன்கரன்ட் லிஸ்டில் 32-வதாக இருக்கிறது. நீங்கள் உலகம் பூராவும் வாணிபம் செய்வோம் என்று சொன்னால் அது மத்திய அரசுக்கு சவால் விடுவது மாதிரி இருக்கிறது. பழைய தமிழகத்தில் கப்பல் வாணிபம் நடந்தது, இந்தச் சோழன் காலத்திலே கடல் வாணிபம் பரந்து விரிந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்வதற்காக கப்பல் விடப் போகிறீர்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போதுதான் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கமே மத்திய அரசை எதிர்த்துக் காரியங்களைச் செய்யும்போது நீங்கள் ஏன் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். அதைக் கேட்டுவிட்டு “மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எதிராக நீங்கள் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் வைக்கலாமா?” என்று கேட்கிறார்கள். எதிர்த்து வைக்கலாமா என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு கப்பல் போக்குவரத்து ஆரம்பிப்பதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாக மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் அவர்களே அறிவித்திருக்கிறார்கள். எதிர்த்து வைக்கலாம் என்ற வாதத்திற்குப் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

காங்கிரஸ் அரசாங்கம் மத்திய அரசை மீறிக் காரியங்களைச் செய்யும் போது தமிழக சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை மீறி காரியங்களைச் செய்யக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் மைசூரிலே காவேரித் தண்ணீருக்கு அணை போட்டுத் தடுக்கிறது. தண்ணீர் அங்கிருந்து வருகிறபடியால் அவர்கள் ஹைமாவதியைக் கட்டித் தடுக்க முடிகிறது. இங்கு எப்படிச் செய்வது. இங்கு நாம் அணைகட்டி கீழே இருக்கின்ற தண்ணீரைத் தடுப்பதா? எந்த வகையிலே மத்திய அரசை மீறுவது என்று யோசனை சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் ரொம்ப விளக்கமாகச் சொன்னேன். எங்கே விழிப்போடு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அங்கே விழிப்பாக இருப்பது கிடையாது. அனுவசியமாக வம்புக்கு இழுக்கின்ற காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். மத்திய அரசாங்கம் பெரிய மனதோடு கப்பல் வாணிகத்திற்கு அனுமதி கொடுத்திருந்தால் உங்களோடு சேர்ந்து நானும் பாராட்டுகிறேன். செய்கின்ற காரியங்களைத் துணிவோடு செய்ய வேண்டும்; காலாகாலத்தில் செய்ய வேண்டும். வம்பு இழுப்பதற்காகச் சில காரியங்களைச் செய்வதால்தான் நிதிப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது.

[1974 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஹேமாவதிப் பிரச்சினையில் 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தப்படி காவேரித் தண்ணீர் தமிழகத்திற்கு வருவதில் ஒரு துளியும் குறையக் கூடாது என்பதில் தமிழக அரசு திட்டவட்டமான கருத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களின் ஆலோசனைப்படி அழுத்தந்திருத்ததாக தமிழக அரசின் சார்பில் டில்லியில் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அதிலே பின்வாங்கப் போவதில்லை. இதற்கிடையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் சொன்ன யோசனைகளைவிட வேறு என்ன யோசனையை அம்மையார் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்? சொன்னால் அதுபற்றி யோசிக்க தமிழக அரசு தயாராக இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நானும் யோசனை சொல்லி இருக்கிறேன். என்ன யோசனை சொல்லியும் காரியம் நடக்கவில்லை. அதில் விழிப்போடு இருக்க வேண்டும். எல்லா எதிர்க்கட்சிகளின் ஆதரவையும் கேட்டு, கொடுத்தும் கூட காவிரிப் பிரச்சினையில் தீர்வு காண முடியாமல் ஒத்திப் போட்டுக் கொண்டே போகிற நிலைமை இருக்குமானால் தமிழகம் உங்களுடைய திறமையைக் கண்டு பயப்படக்கூடிய கட்டத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : காவிரிப் பிரச்சினையில் எந்த வகையில் தமிழ்நாடு அரசு போராடலாம்? அதை விளக்கினால் பரவாயில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நீங்கள் முதலில் உடனடியாகப் போய் தண்ணீர் குறையாத அளவுக்கு தீர்வு காண நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லுங்கள். மந்திரிமார்கள் என். டி. சி. கூட்டத்திற்கு அடிக்கடி போகிறார்கள். அங்கே பேசி காரியத்தை முடித்துவிட்டு வராமல் போய்க் கொண்டிருப்பதில் என்ன பயன்? அன்றைக்கு இருந்த மந்திரிமார்கள் ஆறே மாதத்தில் தெர்மல் ஸ்டேஷனைக் கொண்டு வந்தார்கள். இன்றைக்கு நீங்கள் இரண்டு வருஷ காலமாக எழுதிக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் திறமையோடு காரியத்தில் கவனமாக இருந்து முடிக்க வேண்டுமே தவிர, எங்களுக்குப் பதில் சொல்ல அறிக்கையைத் தயாரித்துக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. மக்கள் உங்களை எப்படி எடை போடுவார்கள் என்பதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். காவிரிப் பிரச்சினையில் காலதாமதத்திற்குக் காரணம் நம்முடைய திறமைக் குறைவு என்பதை உணர்ந்து வேகமாகப் பணியாற்ற வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தமிழ்நாடு வேகமாக முன்னேறிச் செல்ல வேண்டுமென்ற கருத்தை அரசை ஊக்கப்படுத்துகிற பேச்சாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். குறை கூறுகிற பேச்சாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. எதிர்க்கட்சியிலிருந்து குறை கூறிப் பேசினால் சில நேரங்களில் அது அரசாங்கத்தை ஊக்கப்படுத்துகிற பேச்சு என்று ஜனநாயக மரபில் மதிக்கிறேன்.

1974 மார்ச் 11]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நாம் நடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற பேச்சு வார்த்தைகள், ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற ஒப்பந்தங்கள் எந்த அளவில் இருக்கின்றன என்றால் காவிரிப் பிரச்சினையில் ஒரு முடிவுக்கு வராத வரையில் ஹோமாவதி அணைக் கட்டில் தண்ணீரைத் தேக்கக்கூடாது என்ற உறுதி மொழியைப் பெற்றிருக்கிறோம். அதுவே, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை சாதகமான சூழ்நிலை, அரசு எமாந்துவிடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எமாந்து விடவில்லை என்று எங்களுக்குச் சொல்லுகிறீர்கள். ஏற்றுக் கொள்கிறேன். காரியம் நடக்க வேண்டும்; அவ்வளவுதான். அது இன்னமும் பிரச்சினையாகத் தேங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. முடிவு காண்பதில் துரிதமாக வேலை செய்ய வேண்டும். காவிரி டிரெய்னேஜ் ஸ்கீமுக்கு உலக பாங்கு ஒத்தாசை செய்கிறேன் என்று சொல்லி இன்று பின் வாங்கிக் கொண்டிருப்பதன் காரணம் என்ன? ஒரு வேளை தண்ணீர் இல்லாத நிலை ஏற்படுவதும் என்று கருதுகிறார்களா? இப்படிப் பல சிக்கல்கள் இருக்கும்போது சாமர்த்தியமாகக் காரியங்களைக் காலாகாலத்தில் செய்ய முன் வரவேண்டும்.

கங்கை—காவிரி இணைப்புத் திட்டம் இருக்கிறது. காவிரியோடு, கோதாவரி, கிருஷ்ணா நதிகளை இணைக்கும் முயற்சிகளையும் எடுக்கலாம். இந்த யோசனைகளை எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கலாம்.

பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுத் திட்டங்களை எல்லாம் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலிருந்தபோதே செய்து விட்டது. இனிமேல் எங்கே அணை கட்டுவது என்று கூடப் பேசினார்கள். பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகளை எல்லாம் காங்கிரஸ்காரனே கட்டி விட்ட நிலையில் நீங்கள் சிறிய குளங்கள், கண்மாய்கள், குட்டைகள் ஆகியவற்றைச் செப்பனிடும் பணியை மேற்கொள்ளக் கூடாதா? அதிலே சுறுசுறுப்புக் காட்டக் கூடாதா? இப்போதுதான் யோசித்து 25,000 ஏரிகளை இந்த ஆண்டு செப்பனிடப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எப்போது அதை முடிக்கப் போகிறீர்கள்? அடுத்த ஆண்டு தேர்தல் வரப் போகிறது. 1967-ம் ஆண்டிலிருந்து இந்த வேலையை ஆரம்பித்திருக்கக்கூடாதா? நான்கு வருஷத்திற்கு முன்னாலேயே ஆரம்பித்திருக்கக்கூடாதா? இரிகேஷனில் இந்தச் சிறு வேலைகளைத் தவிர வேறுவேலையே உங்களுக்குக் கிடையாதே. 1974-ல் தான் இந்த யோசனை உங்களுக்குப் பிறக்கிறது. 25,000 ஏரி குளங்களைச் செப்பனிடப் போவதாகக் கவர்னர் பெருமான் உரையிலே காணப்படுகிறது. இவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றி தீவிரமான முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்க மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவேண்டாமா?

(மணி அடிக்கப்பட்டது).

என்னுடைய பேச்சில் நிறையக் குறுக்கீடுகள் இருந்தன, எனக்கு மேலும் நேரம் கொடுக்க வேண்டும்.

[திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]

[1974 மார்ச் 11]

“செய்வதைச் சொல்வோம் ; சொன்னதைச் செய்வோம்” என்று விளம்பரம் செய்கிறீர்கள். விழாக்கள் எடுப்பதிலே மன்னர்களாக இருக்கிறீர்கள்.

கட்பொம்மன் கோட்டை கட்டப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறீர்கள். பழைய கோட்டையாக இருந்தால்தான் அது சரித்திரப் பெருமையை எடுத்துச் சொல்லும். புதிதாக நீங்கள் கட்பொம்மன் கோட்டை என்று கட்டினால் அது பழமையையா எடுத்துக் காட்டும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நிதிநிலை அறிக்கையைச் சரியாகப் படித்துப் பார்த்தால் இந்தக் குழப்பம் வராது. பழைய கோட்டை மண் மேடிட்டுப் போய்விட்டது. வரலாற்று ஆசிரியர்களும், வேறு பலரும் அந்த இடத்தை உழுது போட்டு விட்டார்கள், கோட்டையே இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த இடத்தை அகழ்ந்து பார்த்த போது கோட்டை இருந்த அடித்தளங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட 30, 33 ஏக்கர் அளவில் கோட்டைக்கான சுற்றுச் சுவர்கள், அடித்தளங்கள், பீடங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. அதற்கு அப்படியே வேலி போட்டுவிட்டு, பழைய கோட்டையில் எதுவும் கட்டாமல் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க காட்சியாக அதை அப்படியே வைத்து விட்டு பக்கத்தில் கட்பொம்மன், ஊமைத்துரை ஆகியோர் சிலைகளை வைக்க சிறு கோட்டை எழுப்பத்தான் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சிறிய கோட்டைதான் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தச் சிறிய கோட்டை அந்தப் பெரிய மனிதனுக்குத் தேவைதானா? பழமையான கோட்டை அவனுடைய வீரத்தை எடுத்துச் சொல்லுமே. பேப்பரில் பார்த்தேன். தாஜ்மகாலைப்போல் கட்டப்படப் போகிற கட்பொம்மன் கோட்டை என்று போடப்பட்டிருந்தது. இது எல்லாம் அனுவசியமானது. பழமையான கோட்டையை வேலி போட்டுப் பாதுகாக்க வேண்டியதுதான். அதற்குப் பக்கத்தில் புதிதாக எதற்கு ஒரு சிறு கோட்டை? அதிலே பொம்மைகள். இதுவா அந்த மாவீரனுக்குச் செய்யக்கூடிய காரியம்? பழமையை எந்த அளவுக்குப் பாதுகாக்க வேண்டுமோ அதோடு நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர அதற்குமேல் செலவுகளைச் செய்வது என்பது அவசியந்தானா?

சென்னையில் இப்போது திருவள்ளுவருக்காக 80 கிரவுண்ட் புதிதாக எடுத்து எதோ கட்டப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் திருவள்ளுவர் கோயிலைப் புதுப்பித்துக் கட்டப் போகிறோம் என்றார்கள். மயிலாப்பூரிலுள்ள திருவள்ளுவர் கோயிலைப் புதுப்பித்து திருக்குறளின் மகிமையை அந்நியரும் அறியும் வகையில் செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பெரிய திட்டம் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. இப்போது 80 கிரவுண்ட் ஒதுக்கியிருப்பதாக கூறுகிறார்கள். இதனுடைய விளைவு என்ன என்று புரியவில்லை.

1974 மார்ச் 11]

[திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]

டாக்டர் நூற்றாண்டு மண்டபம் என்னவாயிற்று? நான்கு லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. அது எந்த நிலையில் இன்று இருக்கிறது? அதை யாரிடத்திலாவது ஒப்படைக்கிறோமா இல்லையா என்றால் இதுவரை பதில் கிடையாது. ஆகவே ஏதோ திட்டங்களைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர ஆரம்பிக்கப்பட்டவைகளை செம்மையாக முடிக்கிறார்களா என்றால் இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : டாக்டர் நினைவாலயத்திற்கு அஸ்திவாரம் போட்டு நீண்ட நாட்களாகின்றன. அப்போது எவ்வளவு செலவாகும் என்று போடப்பட்டதற்கும் இப்போது ஆகக்கூடிய செலவையும் பார்க்கும்போது அது பல மடங்கு ஆகின்றது. அதை எப்படிக் கொண்டு வர முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அஸ்திவாரத்திற்கு கீழேயே நாலரை லட்சம் ரூபாய் முடங்கியதோடு நின்று விட்டிருக்கிறது. அதை திறந்த வெளி அரங்கமாக ஆக்க இப்போது அரசு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அஸ்திவாரம் போட்டு விட்டு விட்டிருக்கிறார்கள். நான்கு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து, அஸ்திவாரம் போட்டு பின்னர் வேலை அத்துடன் நின்று கொண்டிருக்கிறது. 1962-ல்.....

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : 67 வரையில் உங்கள் ஆட்சிதானே இருந்தது. அப்போது அவர்கள் ஏன் கட்டவில்லை என்று சொன்னீர்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நாங்கள் கட்டவில்லை என்றுதானே உங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். நீங்கள் வந்து ஏழு ஆண்டுகள் ஆகி விட்டனவே, நாங்கள் செய்யவில்லை என்று தானே உங்களை மக்கள் கொண்டு வந்தார்கள். நீங்கள் ஏன் கட்டவில்லை? எங்களைவிட பெரிய புத்திசாலிகள், ஏழு ஆண்டுகளாக இருக்கிறீர்களே 67-ல் இருந்து 74 வரையில். ஆகவே, செலவு செய்யப்பட்ட பணம் ஒழுங்காகச் செலவிடப்பட்டதா, நேர்மையாகச் செலவிடப்பட்டதா, காரியங்கள் செவ்வனவே நடந்து முடிந்தனவா என்பதைக் கண்காணிப்பதில்லை. ஒரு பக்கம் வரவு, ஒரு பக்கம் செலவு. செலவுகளை, அதிகச் செலவு செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும் என்று செலவுபித்துக்கொண்டே இருக்கிறீர்கள். காரியங்கள் செவ்வனே செய்யப்பட்டனவா என்று கவனிப்பதில்லை. (மணி அடிக்கப்பட்டது.) எனக்கு சிறிது கூடுதல் நேரம் கொடுங்கள். எங்கள் கட்சித் தலைவர்—அவர்கள் கூட வரமாட்டார்கள் போலிருக்கிறது.

73-74-ல் 555 லட்சம் ரூபாய் நில வரி என்று வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். 74-75-ல் 480 லட்சம் ரூபாய்தான் வருமானம் வரும் அதில் என்றிருக்கிறது. ஏன் குறைகிறது? வண்டி வரி 27 கோடி ரூபாய் 73-74 ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்டில் வந்திருக்கிறது. 74-75-ல் 23 கோடி ரூபாய் அதில் எதிர்பார்க்கிறீர்கள். ஏன் இவ்வளவு குறைவாகப் போட்டிருக்கிறீர்கள்? ராஷனலைசேஷன் ஆப் டாக்ஸஸ். வரி போடாமலேயே வரி வசூல் செய்யப்போகிறீர்கள். புதிய திட்டத்தின்படி வரி போடாமலேயே வரி எக்கச்சக்கமாக வரப்போகிறது.

[திருமதி, த. ந. அனந்தநாயகி]

[1974 மார்ச் 11]

மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் டாக்ஸை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். மொபல் வண்டிகளுக்கு, இதரப் பகுதிகளில் ஓடும் வண்டிகளுக்கு காலாண்டுக்கு வரி ரூ. 120 என்று விதிக்கப் போகிறீர்கள். ஒரு சீட்டுக்கு ரூ. 30, ரூ. 40 டாக்ஸ் அதிகம் கட்டவேண்டி வரும் ஒரு காலாண்டுக்கு. அப்படிக் கொடுத்தால் ஒரு பஸ்ஸுக்கு மூன்று மாதத்திற்கு ரூ. 2,400 உங்களுக்கு வருமானம் வரப்போகிறது என்றால் எவ்வளவு டாக்ஸ் வரும். 23 கோடி எதிர்பார்க்கிறீர்கள்.

பின்னர், என்டெர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ். அதையும் ராஷனலைஸ் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். எல்லாவற்றையும் சேர்த்து உங்கள் வரவை அதிகரித்துக்கொள்ள வழி செய்திருக்கிறீர்கள். கேலிக்கை வரி மூலம் வருகிற வருமானம் முந்திய ஆண்டைவிட குறைந்திருக்கிறது, குறைவாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஏன் அந்த வருமானம் குறைகிறது? சினிமாக்கள் அதிகமாகாமல் இருக்கிறதா, அல்லது மக்கள்தான் சினிமாக்களுக்குப் போகாமல் இருக்கிறார்களா? ஆகவே, வரி ஏமாற்றுவதில் உங்களிடம் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்று சேல்ஸ் டாக்ஸ் பொறுத்து, 59 பொருள்களை ஒருமுனை விற்பனை வரியின்கீழ் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். வரவேற்கத்தக்கது. இவ்வளவு விலைவாசியேற்றம் இருக்கும்போது உணவுப் பொருட்களுக்கு வரி விலக்கு கொடுத்திருக்கக்கூடாதா?

விறகுக்கு விலக்களித்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் விறகின் விலை குறையவில்லை. ஐந்து ரூபாயிலிருந்து ஆறு ரூபாயாக ஆகியிருக்கிறது.

பருப்புக்கள், எண்ணெய்கள் விலை வாங்க முடியாத அளவிற்கு உயர்ந்து, மக்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரிசி, மிளகாய், புளி இவற்றின் விலைகள் எல்லாம் ஏறிவிட்டன.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரிசி விலை ரூ. 4, ரூ. 4-50க்கு விற்கிறது என்று கடிதங்கள் வருகின்றன. பல மாவட்டங்களில் அரிசி ரூ. 4-50ஐ தொட்டுவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, அரிசியை நாங்கள் மகாராஷ்டிராவிற்கு அனுப்புகிறோம், கேரளாவிற்கு அனுப்புகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். இங்கிருப்பவர்களுக்கு இரண்டு மாதங்களில் அரிசி வாங்க சக்தியில்லாது போய்விடும் என்று பயப்படுகிறேன்.

ஆகவே, நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டும். அதிக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும் கார்டு அடிப்படையில் அரிசி வழங்க வேண்டும். இப்போது ரூ. 300-க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, 750 ரூபாய் வருமானம் என்று வைத்து குடும்பக் கார்டுகள் கொடுத்து அதன் அடிப்படையில் நியாய விலையில் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வழிவகை செய்தால் தான் மக்களுக்காக நாங்கள் நல்ல காரியங்கள் செய்கிறோம் என்று சொல்ல முடியும்.

1974 மார்ச் 11]

[திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]

மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் முதியோர் பென்ஷனுக்கு என்று ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் யாரும் முதியோர்கள் இருக்கக்கூடாது. இந்த ஒரு கோடி ரூபாய்க்குள் வருவது வரைதான் முதியோர்கள் இருக்கவேண்டும். அதற்குமேல் இருக்கக்கூடாது. எலிஜிபிளாக இருக்கிற எல்லா முதியோர்களுக்கும் முதியோர் பென்ஷன் கொடுத்தால் ஏன்ன? நாலரைக் கோடி மக்கள் இங்கிருக்கும்போது, இந்த ஒரு கோடியை இரண்டு கோடியாக ஆக்கினால் என்ன வந்து விடும்?

உண்மையான அனாதைகளுக்கு பென்ஷன் கொடுத்தால் என்ன? சில மாநிலங்களில் விதவைகளுக்கு, அனாதைகளுக்கு உதவித் தொகை அளிப்பதைப் பார்க்கிறோம். இங்கும் அப்படி ஏன் தரக்கூடாது? அனாதைகள் விதவைகள், முதியோர்—முதியோர்களுக்கு சோறு போட சொந்தக்காரர்கள் கூட மறுக்கிறார்கள்—இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தினால். ஆகவே இப்படிப்பட்ட அனாதைகள், விதவைகள், முதியோர் இவர்களுக்கு மாதம் ரூ. 25 கொடுக்க ஏதாவது ஸ்கீம் இருக்கிறதா?

பென்ஷனர்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்படுகிறார்கள். எங்களுக்கு பஞ்சப் படியை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதை உயர்த்த எங்களுக்கு மனம் வந்திருக்கிறதா? சோஷியல் வெல்பேர் ஸ்கீம்ஸ் என்பது அவைதான். பென்ஷன்காரர்களுக்கு முழு பஞ்சப்படியையும் கொடுக்கலாமே. 70-க்கு பின்னால் 70-க்கு முன்னால் என்று ஏன் வித்தியாசம் பாராட்ட வேண்டும்? இதை ஏன் சரிக்கட்டக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அரசாங்கத்திற்காக உழைத்தவர்களுக்கு ஏன் இந்த நிலை இருக்க வேண்டும்?

சரி, இங்குள்ள அரசுச் சிப்பந்திகளுக்காவது நிம்மதி இருக்கிறதா என்றால் பத்து ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். கேட்டால் சொல்கிறார்கள், மத்திய சர்க்கார் கெடுத்தால் கொடுப்போம் என்று. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து எவ்வளவு வகைகளில், கிராண்ட்-இன்-ஏய்ட், சென்ட்ரல் எக்ஸைஸில் இருந்து வருமானம் இவை சிறிது சிறிதாக அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. அவர்கள் மூன்று மறை கொடுத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் பத்து ரூபாய்தான் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

சரி, அந்த உதவி இல்லை, வீட்டு வசதி வாரியத்தின் கீழ் உள்ள வீடுகளில் குடியிருப்பவர்களுக்கு என்ன செய்கிறீர்கள்? ஹௌஸ் ரென்ட் அலவன்ஸை எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள், அதோடு சம்பளத்திலும் 10 சதவீதம் பிடித்துக்கொள்கிறீர்கள். எச்.ஆர்.ஏ. என்றால் என்ன? ஹௌஸ் ரென்ட் அலவன்ஸ். அந்த ஹவுஸ் ரென்ட் அலவன்ஸை பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். பின் ஏன் சம்பளத்தில் 10 சதவீதத்தையும் பிடிக்கிறீர்கள்?

குடிசை மாற்றுவாரியம் என்று குடிசைகளில் இருந்தவர்களுக்கு கூட கோபுரம் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். 10 ரூபாய் என்று வாடகை போட்டீர்கள், லேட், வாட்டர் சப்ளை இருந்தால் ரூ. 15 என்று வைத்தீர்கள்,

[திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]

[1974 மார்ச் 11]

இப்போது என்ன சொல்கிறீர்கள்? சம்பளத்தில் 10 சதவீதம் என்று சொல்லி இவ்வளவு அரியேஸ் இருக்கிறது, ரூ. 500-யைக்கொடு, ரூ. 600-யைக் கொடு என்று சொல்கிறீர்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரை மணி நேரமாகிவிட்டது சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள். இனியும் ஒரு உறுப்பினர் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : பில்லிங்க் ரெண்ட் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதை, தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்து செய்துவிடவில்லை. பில்லிங் ரூல்ஸில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எச்.ஆர்.ஏ. ப்ளஸ் 10 சதவிகிதம் ஆப் தி பே. whichever is less or actual amount என்று ரூல்ஸ் தெளிவாக இருக்கிறது. தி.மு.க. ஆட்சி வந்து அந்த ரூல்ஸைப் போடவில்லை. 1947-ல் இருந்தே அந்த ரூல்ஸ் இருக்கின்றன. தி.மு.க. வந்து ஒரு விதிமுறையைப் போட்டதுபோல் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : விதிமுறையை திருத்துங்கள். அப் போதே போட்டார்கள் என்று சொன்னால் இப்போது திருத்துங்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது). நீங்கள் ஒதுக்குகிற, வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்குகிற டணம் ஒழுங்காகச் செலவு செய்யப்படவில்லை.

பொதுச் சுகாதாரம், குடும்பநலன், கால்நடை வளர்ச்சி இப்படிப்பட்ட இனங்களுக்கு நீங்கள் ஒதுக்கிய தொகையை விட குறைவாகவே செலவு செய்திருக்கிறீர்கள். பல வகைகளிலும் கடைசி நேரத்தில் 50 சதவிகிதம் வரையில் எக்ஸஸ் காட்டுகிறீர்கள்.

தொழில் வளர்ச்சியை எடுத்துக்கொண்டால் டான்ஸி, இன்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டிஸ் எல்லாம் நஷ்டத்தில் ஓடுகின்றன. அவற்றை ஒழுங்காகக் கவனிப்பதில்லை.

65, 66, 67-ல் ஆரம்பித்த ஸ்கீம்கள் எப்படியிருக்கின்றன என்றால், பழத்தோட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவை என்ன கதியில் இருக்கின்றன என்றால் அவை நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. பழத் தோட்டங்கள் அமைக்க பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு உதவி அளித்தும் என்னவாயிற்று என்றால் பழத்தோட்டங்கள் பாழான தோட்டங்களாக இருக்கின்றனவே தவிர பழத்தோட்டங்களாகக் காட்சியளிக்கவில்லை. உள்ள ஸ்கீம்களை ஒழுங்காகச் செய்யாமல் புதிதாக திட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லி பணத்தைப் பாழடிப்பதைப் பார்க்கும்போது இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் மக்கள் நன்மைக்காக அல்லது வளர்ச்சிக்காக அல்லது வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களை அதிகரிப்பதற்காக அல்லது தொழில் வளத்தைப் பெருக்குதவற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதா என்றால் இல்லை, மக்கள் எதிர்பார்த்து வரவேற்கக்கூடியதாக இல்லை என்று சொல்லி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1974-ஆம் ஆண்டு 11]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அவைக்கு ஒரு விளக்கத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். திண்டுக்கல் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு ஓ. என். சுந்தரம் அவர்கள் இங்கே பேசியபோது ஒன்றைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்களின் 25-1-1974 தேதியிட்ட ரூ. 523-30-க்கு டி. ஏ. வகையில் கொடுக்கப்பட்ட காசோலை திண்டுக்கல் ஸ்டேட் பேங்கில் கணம் உறுப்பினர் அவர்களால் 28-1-1974-ல் கணக்கில் சேர்ப்பதற்குக் கொடுக்கப்பட்டது. மேற்படி காசோலை, சென்னை ரிசர்வ் வங்கியில் பணம் பெறுவதற்காக அனுப்பப்பட்டபோது திண்டுக்கல் ஸ்டேட் வங்கி முறைப்படி தரவேண்டிய கீழ்க்கண்ட சான்றிதழ் கொடுக்கப்படாததால், காசோலை திருப்பி அனுப்பப்பட்டது.

“Item 36 that the amount has been placed in the payee's account, as required” என்பதுதான் அந்த சரட்டிபிகேட்.

மீண்டும் மேற்குறிப்பிட்ட சான்றிதழுடன் திண்டுக்கல் ஸ்டேட் வங்கி, சென்னை ரிசர்வ் வங்கிக்கு அனுப்பியது. அதன் மேல், 21-2-1974-ல் ரிசர்வ் வங்கி காசோலைக்கான தொகையை திண்டுக்கல் வங்கிக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது என்று ரிசர்வ் வங்கி அதிகாரிகள் தெரிவிக்கின்றனர். ஆனால் திண்டுக்கல் ஸ்டேட் பாங்கில் விசாரித்ததில், சென்னை ரிசர்வ் வங்கி கணக்கில் இருக்கும் பணம் போதவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டியுள்ளது, அதனால் தான் காசோலையை உறுப்பினருக்கு திருப்பி அனுப்பினோம் என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் இருவரும், இதைப் பற்றி மேற்கொண்டு விரிவாக விசாரித்து, நிலையைத் தெளிவுபடுத்துவதாகக் கூறியுள்ளார்கள், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, எவ்விதத் தவறும் நேரவில்லை.

சட்டசபைத் துறை காசோலை உறுப்பினருக்கு வழங்கும்போது, வங்கிக் கணக்கில் பி. டி. கணக்கில் ரூ. 89,667-93 இருப்பு இருந்திருக்கிறது, என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இன்று நம்முடைய கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த விதிவிலக்கானது சாதாரண ஏழை தொழிலாளர்களுக்கு, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு தினசரி கூலி வேலை செய்து பிழைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கும் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதாக இல்லை. ஏற்கனவே தறி வைத்து இருப்பவர்கள் தான் இந்தப் பலனை அனுபவிக்கிறார்கள். ஆகவே, ஏழை தொழிலாளர்களுக்கு அந்தப் பலன் கிடைக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான கூலியை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த விலைவாசியானது இன்றைக்கு நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. இப்படி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறபோது சாதாரண ஏழை, எளிய மக்கள் பண்டங்களை வாங்குவதற்குக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இன்றைக்கு பற்பசை, சோப்பு போன்றவற்றிற்குக் கூட வரி போட்டு இருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் ஏற்கனவே இப்படி வரி அதிகரிப்பால் கஷ்டப்

[திரு. என். மருதாசலம்]

[1974 மார்ச் 11]

பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், பங்களா தேஷ் உதவி நிதிக்காக இந்த அரசு போட்டிருக்கும் வரிவிதிப்பை வாபஸ் செய்தால் அந்த வரிக்கஷ்டம் கொஞ்சம் குறையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்த வரிவிதிப்பை வாபஸ் வாங்க அரசு உடனடியாக உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏழை எளிய ஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தின் கீழ் ஏழை மக்களுக்கு வீடு கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டும், ஓராண்டு, ஈராண்டு ஆகியும் அவர்களுக்கு வீடு கட்டித்தரப்படவில்லை. அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட திட்டத்தின் கீழ் கிராம மக்களுக்கு அரிசன மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தால் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்த உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அரிசன மாணவர்களுக்கு, பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு இன்னும் ஸ்காலர்ஷிப் வழங்கப்படவில்லை. வருஷ கடைசி வந்தும் பணம் கொடுக்கவில்லை. அவர்களுக்கு உடனடியாக பணம் வழங்க அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கோவை ஆர்ட்ஸ் காலேஜில் நைட் காலேஜ் படிப்பு படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் பணம் வழங்கப்படவில்லை. அவர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். ஸ்காலர்ஷிப் பணம் அந்தந்த சந்தர்ப்பத்தில் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு ஏழை எளிய மக்கள்தான், சாதாரண மக்கள்தான் கோவையிலும் சரி, மற்ற இடங்களிலும் சரி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 9-வது வகுப்பு வரை படிப்பது என்பதே கடினமாக இருக்கிறது. ஆகவே, 10-வது வகுப்பு வரை படித்து இருந்தால் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிட வேண்டும். அப்படி நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் சாதாரண ஏழை எளிய ஜனங்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற வழியாக இருக்கும் என்று இரத்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

வீடு கட்டும் திட்டத்தின் கீழ் பல இடங்களில் பூமி அக்கொயர் செய்து இருக்கிறார்கள். அப்படி அக்கொயர் செய்து இருந்தாலும் அவர்களுக்கு 2 சென்ட்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. 2 சென்ட் நிலத்தில் அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொண்டால் பழைய மாதிரியே குடிசைதான் கட்டிக்கொள்ள முடியும். நல்ல வீடு கட்டிக்கொண்டு, அவர்கள் மாடுகள் வாங்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு ஒரு 5 சென்ட் நிலமாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறைந்தது 3 சென்ட் நிலமாவது நகரத்தில் இரப்பவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு தேர்தல் நடந்தது. அந்தத் தேர்தலில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் 103 பேர் கைது செய்யப்பட்டு, சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.

1974 மார்ச் 11]

[திரு. என். மருதாசலம்]

கப்பட்டனர். அவர்கள் ஜாமீனில் வெளியே வந்தார்கள். அவர்கள் மீது இன்றைக்கு தீ வைத்ததாகக் கேஸ் போடப்பட்டு இருக்கிறது. இது குறித்து நல்ல விசாரணை செய்து, அது உண்மையா, நியாயமா என்று பார்த்து, தீ வைத்தவர்கள் யார், யார் இதற்கு பொறுப்பானவர்கள் என்று விசாரணை செய்து, அதன் மூலம் நியாயமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் நியாயமான முறையில் அரசு நடந்துகொள்ள வேண்டும். எங்கே பார்த்தாலும் கோயம்புத்தூரில் இதே பிரச்சனையாகப் போய் விட்டது. 103 பேர் கைது செய்யப்பட்டு, ஜாமீனில் வந்த பிறகு அவர்கள் பேரில் தீ வைத்ததாகக் கேஸ் போட்டு, கேஸ் மேல் கேஸ் போட்டு நடத்துவது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொண்டு, உடனடியாக அந்தக் கேஸை ரத்து செய்து, அங்கே இருக்கும் சமூக விரோதிகள் யாரோ அவர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்து கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1:28 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

153. Notification issued with G.O. Ms. No. 428, Labour and Employment, dated the 21st June 1973, in regard to exemption from the provisions of the Tamil Nadu Catering Establishments Act, 1958 in respect of all the vegetarian refreshment rooms and restaurants run directly by the Railway Administration in the State of Tamil Nadu. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Catering Establishments Act, 1958 (Tamil Nadu Act XIII of 1958).

154. Notification issued with G.O. Ms. No. 2077, Rural Development and Local Administration, dated the 22nd September 1973, in regard to preliminary notification for declaration of the areas forming the Aruppukottai Local Planning Area. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).